

כל ישראל

מוסף שבת

ח' בטבת תשע"ז, פרשת ויגש

24

ונאמן הוא

הקשר החרדי של
השר יעקב נאמן ז"ל,
שנפטר השבוע

34

בגידה טורקית

התככים של ארדואן
ושותפיו מדאע"ש
במאבקו בכורדים

28

זקן חסידי זוועהיל

הראיון האחרון של
הרב מרדכי פריימן ז"לבחצרות
בית השםההון
החרדי
נחשף

18

הנגיד המזמר

מוסף 'כל ישראל' יוצא בסדרות פרופילים של ה'נגידים', החרדים העשירים בתבל המחזיקים בתרומותיהם את עולם התורה ○ והשבוע: שלמה יהודה רכניץ - האיש שהפך לסמל של נתינה, החל את דרכו כנער מתקשה שהתקרב למשיגח של מיר, ובהמשך עסק בשיווק מוצרים רפואיים, ניהול בתי אבות ובנדל"ן ○ על הדרך, הוא מלחין ומנסה לפתור את בעיית הרווקות המבוגרות

winter2017

כל הבית פרפקט ליון ₪25,000

כולל מע"מ / דירה עד 100 מ"ר / לא כולל את עבודת השיפוץ

כולל מטבח, כולל גרניט פורצלן,
כולל דלתות וכולל חדר אמבטיה

תנור וכיריים

₪1,790

*מחיר לכיריים 690 ₪ *מחיר לתנור 1,100 ₪
* המחיר לא כולל הובלה והתקנה.

קיטצ'נט במחיר מפתיע!

2 מ' אורך תחתון + עליון, דלתות פורמייקה,
גוף סנדוויץ'

₪3,590

מחיר רצפה!

גרניט פורצלן
60x60 בחיתוך לייזר

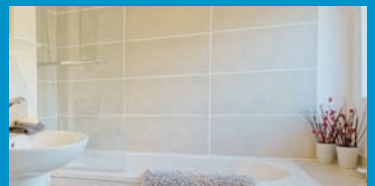
₪29.90

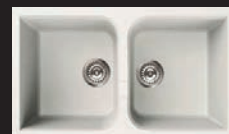
* באישור מכון התקנים הישראלי
* מוגבל למלאי של עד 50,000 מטר

אריחי חיפוי לקיר
60x30 לבן מבריק חיתוך לייזר

₪29.90

כיור גרניט כפול
צבע לבן, מידות: 47x82 ס"מ

₪950

כיור גרניט בודד
צבע לבן, מידות: 54x48 ס"מ

₪798

חדש! דשא סינטטי

אורך סיב 38 מ"מ
למ"ר ₪29.90

אורך סיב 45 מ"מ
למ"ר ₪37.80

* המחיר ברכישת גליל קיים ברוחב 2 או 4 מטר

בתוקף עד 31.12.16 או עד גמר המלאי. אספקה ממלאי, מלאי קיים 3,000 מ"ר/200 יח'. על פי מפרט, בכפוף לתקנון החברה. התמונות להמחשה בלבד.

רחוב ששת הימים 16, מול קניון איילון, טלפון: 03-5782833 א'-ה' שעות פתיחה: 09:00-20:00, ו' 09:00-13:30 | **סיף בני ברק**

מטבח גוף סנדוויץ' עד 10 מ' (לפי תוכנית)

כולל פרזול BLUM כולל שיש
כולל הובלה והתקנה

במחיר של **13,000 ₪**

דלת חלונות

משקוף פלסטי עגול / ישר.
עמיד בנזקי מים ומזיקים.
ניתן להשיג בגדלים:
70/80/90 ס"מ
ניתן להשיג בגוונים

839 ₪

דלת בייסיק

משקוף פלסטי עגול / ישר.
עמיד בנזקי מים ומזיקים.
ניתן להשיג עם צוהר.
ניתן להשיג בגדלים:
60/70/80/90 ס"מ
ניתן להשיג בגוון אגוז

649 ₪

דלת מבצע

משקוף פלסטי עגול,
עמיד בנזקי מים ומזיקים,
ניתן להשיג בגדלים:
90/80/70/60 ס"מ
בגוונים: מולבן, וונגא

499 ₪

דלת אפוקסי

משקוף פלסטי ישר
עמיד בנזקי מים ומזיקים.
ניתן להשיג עם צוהר.
בגדלים: 90/80/70/60 ס"מ.
בצבעים: לבן

827 ₪

אמבטיון כנף

כנף כפול + מתלה מגבות
זכוכית מחוסמת
ניתן להשיג: זכוכית שקופה,
פפיטה, פסי רוחב
מידות: 120 ס"מ

מחיר למזומן:
499 ₪

מקלחון פינתי מרובע

דגם EL, 2 דלתות,
ניתן להשיג: זכוכית, פפיטה.
מידות: 70/80/90 ס"מ
פרופיל ניקל

מחיר ל-80 ס"מ:
542 ₪

מקלחון חזית 2 דלתות

מקלחון חזית 2 דלתות
פתיחה החוצה ופנימה
ניתן להשיג: זכוכית שקופה,
פפיטה, פסי רוחב.
מידות: רוחב עד 121 גובה: 185

721 ₪

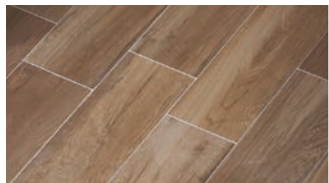
מקלחון הזזה

פרופיל ניקל מרובע,
ניתן להשיג: זכוכית שקופה,
פפיטה, פסי רוחב.
מידות: 70/80/90 ס"מ

מחיר ל-80 ס"מ:
490 ₪

גרניט פורצלן דמוי פרקט

קיים
במבחר
צבעים

120X23
למ"ר **67.00 ₪**

90X22.5
למ"ר **59.90 ₪**

60X15
למ"ר **43.00 ₪**

80X80, גרניט פורצלן
למ"ר **39.90 ₪**

100X100, גרניט פורצלן
למ"ר **65.50 ₪**

60X120, גרניט פורצלן
למ"ר **99.00 ₪**

גרניט פורצלן

60X60, מזוגג מלוטש
למ"ר **54.00 ₪**

90X90, לאפטו
למ"ר **76 ₪**

ברז נשלף

439 ₪

ברז קלאסי

384 ₪

ברז מטבח

117 ₪

ברז מטבח

295 ₪

ארון מרחף

2 מגירות, כולל כיור ומראה
צבעים: אפוקסי-לבן, שמנת, שחור,
אפור. פורמיקה-אלון טבעי, אלון אפור
צירים/מסילות בטריקה שקטה

60 ס"מ **940 ₪**
100 ס"מ **1,320 ₪**

80 ס"מ **1,225 ₪**
120 ס"מ **1,700 ₪**

ארון מרחף דלתות

ארון סנדוויץ' כולל כיור ומראה
צבעים: לבן מבריק, שמנת, אלון טבעי,
אלון אפור. צירים/מסילות בטריקה שקטה

60 ס"מ **499 ₪**
100 ס"מ **854 ₪**

80 ס"מ **789 ₪**
120 ס"מ **1,225 ₪**

ארון מונח אפוקסי

2 מגירות גבוהות כולל כיור ומראה
צבעים: לבן, שמנת, שחור, אפור
צירים/מסילות בטריקה שקטה

60 ס"מ **1,192 ₪**
100 ס"מ **1,700 ₪**

80 ס"מ **1,530 ₪**
120 ס"מ **2,042 ₪**

ארון במבצע מיוחד!

ארון סנדוויץ' כולל כיור ומראה
צבעים: לבן מבריק, שמנת,
אלון טבעי, אלון אפור
בגדלים: 100/80/60 ס"מ
צירים בטריקה שקטה

60 ס"מ
499 ₪

ארונויות אמבטיה - ניתן להוסיף כיור פרגמון בעלות 100 ₪. דלת פנים לא כולל ידית. כל המחירים כוללים מע"מ למזומן בלבד. לא כולל הובלה והרכבה. ט.ל.ח.

לדון לכף זכות

כפי שנהג יוסף באחיו, כך עלינו לנהוג זה בזה, לדון לכף זכות ולהבין שהכול מאתו יתברך, כך אולי השנה יימנע מאתנו צום עשרה בטבת, בגאולה השלמה אי"ה

נקודה נוספת אותה מדגיש יוסף היא ש"כי למחיה שלחני אלוקים לפניכם". יוסף מבין שכל מה שעושה ה' הכל לטובה. עצם השליחות שלו למצרים הייתה תועלתית לעם ישראל. כי ללא יוסף בעמדה בכירה כל כך, עלול היה עם ישראל להתבולל במצרים, וגזירת "גר יהיה זרעך בארץ לא להם", שנאמרה בכרית בין הבתרים, עלולה הייתה להיות קשה שבעתיים. לכן הקדים האלוקים ושלח את יוסף שיקבל את פניהם ויכין להם מקום ראוי בארץ גושן, שם ישבו בכית המדרש שהקים יהודה, ויקימו משם את בית ישראל.

○○○

מעבר ללימוד האמונה הגדול, למדנו גם ש"הוי דן את כל האדם לכף זכות". אילו היה דן יוסף את אחיו לכף זכות, לא היה חושד בהם ולא היה מביא דיבתם רעה. כעת, הוא מוחל להם ואינו נוטר להם. אך לו היה חושב כך מלכתחילה, היה זוכה למידה כנגד מידה. שגם הם היו דנים אותו לכף זכות, ולא היו מתנכלים להורגו.

○○○

לו לא נזכה יחול השבוע יום צום עשרה בטבת, היום בו החל המצור על ירושלים. בתי המקדש חרבו בשל עבודה זרה, גילוי עריות, שפיכות דמים ושנאת חנם. ביום צום מחוייבים אנו (כדברי הרמב"ם) "לעורר הלבבות לפקח על דרכי התשובה". מוטל עלינו לבדוק עצמנו בתחומים הטעונים חיזוק, לדון את זולתנו לכף זכות, לקרב עצמנו לעבודתו, ולייחל לראות בשכון שכינתו בתוכנו במהרה.

אביו. אם לא הם היו עושים זאת, היה הקדוש ברוך הוא מוצא שליח אחר. אל לי לנטור לאדם שהזיק לי, שהרי הוא שליח ההשגחה. כמובן, האדם עצמו חייב לבחור בבחירה הנכונה, ולא להיות מזיק! אך גם ללא מעשיו היה נגרם מה שרוצה האלוקים. לכן לא מקפיד יוסף על אחיו, שהרי את דין שמים מקבל הוא באהבה.

○○○

אמונה וביטחון בה' חייבים להדריך אותנו בכל פעולותינו. בספרי הנביאים למדים אנו כיצד האמונה והביטחון סייעו במלחמה להיוושע מיד צר. דבורה הנביאה אומרת לברק שייקח למלחמה עשרת אלפים לוחמים, לא יותר, כדי שהעם לא יסבור ש"כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה". גרעון השופט מסתפק בשלוש מאות איש, אשר לא כרעו לבעל. שמשון השופט זוכה להושיע את ישראל לבדו. כמוהו עשה יהונתן בן שאול האומר "כי אין לה' מעצור להושיע ברב אם במעט".

○○○

מרבתי למדתי שהסיבה לכך שזקוקים אנו לחיל גדול אינו סותר עובדות אלו ודומות להן. הסיבה היא שאנו זקוקים לריבוי זכויות. ללא חיל גדול, ללא צירוף של רבים המהווים צירוף של זכויות קשה לזכות לברכה ה'. את דין שמים ניתן לשנות בתפילה ובכוח זכויות, כי מאמינים אנו שהכל מידו.

○○○

אחד הציוויים הקשים בתורה הוא האיסור "לא תיקום ולא תיטור" (ויקרא יט-יח). אדם מסוגל להתגבר על עצמו ולהחליט שלא ינקום במי שפגע בו, אך התורה מצווה גם לא לנטור לו על כך, וכי כיצד ניתן לצוות את הזיכרון שלא יזכור? כיצד ניתן להורות לאדם לשכוח את תחושת הכאב וההשפלה שנגרמו לו?

○○○

שיעור בנושא זה מקבלים אנו מיוסף. בדבריו אל האחים רואים כיצד זוכר הוא היטב ש"אשר מכרתם אותי מצרימה". הוא זוכר זאת, אך לא לרעה. אין הוא נוטר להם על כך. בדבריו וביחסו מפגין הוא פרץ רגשות שאינו מביע שנאה אלא אהבה, ובכך מוכיח הוא להן כי אינו נוטר להם איבה על מכירתו.

○○○

בדבריו מלמד אותנו יוסף כיצד ניתן להתגבר על תחושת נטירה. ראשית, "אני יוסף אחיכם". אני אח שלכם, ואח אינו מסוגל לפגוע באחיו. מפורסמים דברי המדרש המשווה אחים לגוף אחד. וכי כועסת הרגל על הלשון, או שמא נוטרת היד הימנית ליד השמאלית על כי זכתה היא בדברים מסוימים שהשנייה לא זוכה להם? כך ההרגשה בין אחים. אומר יוסף לאחיו, היות שאחיכם אני, איני יכול לנטור לכם, כי אתם ואני זהו גוף אחד שלם. אין אפשרות לפגוע בחלק גוף אחד על חשבון חלק הגוף השני.

שנית אומר יוסף, "לא אתם שלחתם אותי הנה, כי האלוקים". במילות אמונה אלו מבהיר יוסף שמבין הוא כי האחים היו שליחי ההשגחה העליונה להרחיקו מבית

וכשהמשפחה תגדל,
אוכל לעמוד בתשלומים בכלל?

משכנתא, ריביות, מסלולים
מאיפה מתחילים?

זו ההחלטה חשובה שתלווה את חיי,
אולי זה יהיה גדול עלי?

הימנע

מתחתנים ויש לכם הרבה שאלות? דברו עם המומחים של טפחות!

אנו בטפחות, נעשה הכל על מנת שתבינו בשפה ברורה ופשוטה, מהי המשכנתא שהכי טובה בשבילכם. המומחים שלנו יקלו עליכם את התהליך ויעשו הכל, כדי שתצליחו להגיע לבית משלכם.*

רוצים לדעת יותר?

אתם מוזמנים לסדנת 'משכנתאית מדוברת'
אצל המומחים של טפחות

סניף מרכז עסקים טרפון - רח' רבי עקיבא 64, בני ברק
ביום רביעי כ' בטבת (18.1.17) בשעה 20:00
לרישום לסדנא, חייגו: 077-600-4060

***8860**

לפגישת ייעוץ חינם
דברו עם המומחים

*מתן כל סוג אשראי בכפוף לשיקול דעת הבנק ולהוראות בנק ישראל

הדרך הנכונה לבחור בתכנית חיסכון לכל ילד.

כהורים, תמיד נביט קדימה ונעשה את המיטב למען עתיד ילדינו.
לכן, בבואנו לבחור היום מסלול השקעה בתוכנית החדשה 'חיסכון לכל ילד'
נעשה הכל בכדי שזה ישתלם בעתיד

בוחרים להשקיע בקופת גמל
של מיטב דש ונהנים מגמישות
ומיתרון הגודל

בוחרים בטוח בגוף גדול שצבר
עשרות שנות ניסיון בניהול
מיליארדי שקלים בהצלחה

בוחרים כהלכה
במסלול הכשר
למהדרין

לפרטים והצטרפות חייגו 2637*

למרכז המידע של ביטוח לאומי ובחרו בקופת גמל של מיטב דש - מסלול כהלכה.
או הכנסו לאתר הביטוח הלאומי.

מיטב דש.
הדרך הנכונה

הרב בן ציון נורדמן

אנחנו לא שובתים!

ההבדל בין בתי הספר הכלליים לחינוך העצמאי זעק שבעתיים במיני-שביתה שהתחוללה השבוע
וגם: השרגדיה הכפולה של אימהות שנשלו את חיי ילדיהן ותמרור האזהרה עבורנו

צילום אילוסטרציה: נתי שוחט, פלאש 90

ונחבר אותם יותר כך הם יישארו איתנו יותר.

○○○

הקב"ה שהוא אבא שלנו נוהג עמנו בניו, בדיוק כפי שאנו ההורים נוהגים בילדינו. אם אנחנו אוהבים את ילדינו, משקיעים בהם, לא מזלזלים בהם חלילה, מאמינים בהם, נוטעים בהם תקווה, מעריכים אותם – הרי שהצל שלנו – היושב במרומים מעניק להם בדיוק את אותו הדבר. השבוע קרה הנורא מכול: שתי אימהות נטלו את חיי ילדיהן מן העולם. אין אנו שופטים אדם בשעת מצוקתו, אבל בשבילנו זה תמרור אזהרה. חבקו את ילדיכם, אהבו אותם, הם הכול בשבילכם.

תצא מכאן הקריאה: עצור, חבק ילד.

○○○

והייתה אם אחת שלא שלחה את הילד שלה ביום שלישי השבוע ללימודים. היא חשבה שאם יש שביתה, אז גם ב'מדעים ויהדות' לא לומדים. הילדים מיהרו להכין לחברם הנבצר פתקים של 'רפואה שלימה', 'בריאות איתנה' וביקשו מהמורה שישלח לחבר החסר.

המורה התקשרה לבית וביקשה לדבר עם התלמיד. הוא כל כך שמח לשמוע שיש לימודים ומיד הגיע לבית הספר. את הפתקים פיזרו התלמידים בהמולה שנוצרה ואני עמדתי בצד, מוחה דמעה עקשנית: את שמחת הילדים הזו רצו למנוע בשביתה? וכי מותר לעשוק מהילדים את חירות נעוריהם?!

שבת שלום

לתגובות: nordman@jss.org.il

יוסף לאחיו. לאחר המפגש הלא נעים שאירע בין יוסף לאחים בפרשה הקודמת, מחליט יוסף לחשוף את זהותו בפני האחים. רגע המפגש הינו נדיר באופיו, גם בתוכן וגם בצורה שבה התורה מספרת על ההתרחשויות בחדר. מספרת התורה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחָיו גִּשׁוּ נָא אֵלַי, וַיָּגֶשׁוּ. וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר מָכַרְתֶּם אֹתִי מִצְרָיִמָּה. וּמַמְשִׁיכָה הַתּוֹרָה: "וְלֹא יָכְלוּ אָחָיו לַעֲנוֹת אוֹתוֹ פִּי נִבְּהָלוּ מִפְּנֵיו".

האחים עמדו מול יוסף ולא יכלו להוציא הגה מפיהם. שתיקה מוחלטת. אבא כהן ברדלא, אחד מחכמי דורו, דרש מהפסוק הזה ואמר: "אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה" ומבאר: "יוסף קטנם של שבטים היה ולא היו יכולים לעמוד בתוכחתו כפי שאומרת התורה ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו. לכשיבוא הקב"ה ויוכיח כל אחד ואחד לפי מה שהוא, על אחת כמה וכמה".

דברי המדרש הם לקח עצום לבני דורנו. אם אנחנו, בינינו ובין עצמנו עושים לעצמנו לפעמים הנחות, מוותרים על השקעה בילד שלנו, דוחים את החיבור איתו למועדים אחרים, הרי שאנחנו גורמים במו ידינו לריחוקו מאיתנו. בבוא היום כשנבקש את קרבתו הוא ירחיק אותנו.

טענתו של יוסף לאחיו הייתה חד משמעית: את השנים הכי טובות העברתי במצרים ולא בבית אבא. על השאלה הזו, על ההתרסה הזו לא יכלו אחיו לענות אותו. "אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה". הגעתי לכאן כבחור צעיר, את השנים הכי פוריות שלי העברתי רחוק מהחממה. על זה אין תיקון.

בזמן חשבון נפש ישאל האדם את עצמו איך בזכותי את השנים הכי יפות שלי בעולם הזה? לא תהיה לו תשובה, פיו ייסגר מרוב בושה. על זה דרש אבא כהן ברדלא: "אוי לנו מיום הדין". זה הזמן להשקיע בילדינו, לכוון אותם, לאהוב אותם, לדעת כי הימים היפים האלו לא חוזרים. הם חד פעמיים. כמה שנאהב

ההבדל בין בתי הספר הכלליים לחינוך העצמאי זעק שבעתיים במיני-שביתה שהתחוללה השבוע # וגם: השרגדיה הכפולה של אימהות שנשלו את חיי ילדיהן ותמרור האזהרה עבורנו ביום שלישי השבוע שרר בלאגן גדול ברוב בתי הספר הרשמיים ברחבי הארץ. תחילה הודיעו על שביתה עד השעה 11 בבוקר. אחר כך יצאה הודעת דוברות שאמרה כי "בית הדין לעבודה בתל אביב הורה לבטל את השביתה, ולחזור ללימודים בשעה 9:00. לפי החלטת בית הדין שהוציא לשביתה צו מניעה", נאמר עוד בהודעה הלקונית, "באיוון שבין הנזק שנגרם להורים ולתלמידים לבין טענות הסתדרות המורים, אין כל הצדקה לקיום השביתה..."

גם אם הלימודים החלו אולי כמעט בזמן, היום הזה השתבש לגמרי. מורים שלא התכוונו להגיע חסרו ותלמידים רבים לא עודכנו על השינוי של הרגע האחרון. אבל לפחות במקום אחד לא הייתה כל בעיה. במדעים ויהדות לא נערכו לשביתה וממילא גם לא לביטולה. בחינוך העצמאי - אין שביתות.

למה? שאלו אותי ההורים. למה? שאלו אותי חברים. למה? שאלו אותי חברי אגף החינוך. למה? שאלו אותי התלמידים. עניתי לכולם תשובה וזה: טובת הילד היא העומדת לנגד עינינו. ואנחנו נעשה הכול כדי שלא לפגוע בו.

די לקרוא את תגובת יו"ר ועד ההורים הארצי כדי להבין את הפער "גם כשהמאבק סופר מוצדק והמדינה פושעת כלפי מורים, ההשבתה האוטומטית משרדת מסר רע מאד להורים ולתלמידים. אנחנו קוראים להסתדרות המורים לדחות את השביתה - להפגין בגרות, לאחד כוחות ולהפסיק להעניש באופן פבלובי את התלמידים והורים". ובכן, ב'מדעים ויהדות' הפגינו אחרת, בצורה ייחודית משלה: הפגינו אחריות.

○○○

סיפור מחייב שמעתי השבוע מהמנהל הכללי של החינוך העצמאי ומנכ"ל לב לאחים הרב אליעזר סורוצקין, איש חי רב פעלים. היה זה בימים הראשונים בארץ הקודש, כשהרב מפוניבוז', הגאון רבי שלמה יוסף כהנמן זצ"ל, הקים את ישיבת פוניבוז' בבני ברק. לצד הישיבה הקים מוסד פנימייתי לילדי העולים - 'בתי אבות'. כל עוד הוא היה חי, השגיח בשבע עיניים שלא להדית שום תלמיד ולא לזרוק אף אחד החוצה.

לאחר פטירתו קרה והצוות המקצועי והחינוכי דן אודות תלמיד שהתנהגותו הבלתי הולמת ביקשה את השעייתו של אותו תלמיד לצמיתות. נכנסו חברי ההנהלה לחדרו של ה'סטייפלער', הגאון רבי ישראל יעקב קנייבסקי זצ"ל, ושטחו לפניו את הבעיה כשהם מבקשים אישור לזרוק את אותו תלמיד מהמוסד. אחד מחברי ההנהלה התנדב לספר לסטייפלער את כל פרטי המקרה והדגיש כי "אין כל ברירה וחייבים לזרוק את התלמיד". שתיקה רועמת שורה בחדר, ואז הרים הסטייפלער את עיניו ושאל את אותו מנהל: "אמור נא לי, האם כבר לקחת אותו אליך הבית לחודש?"

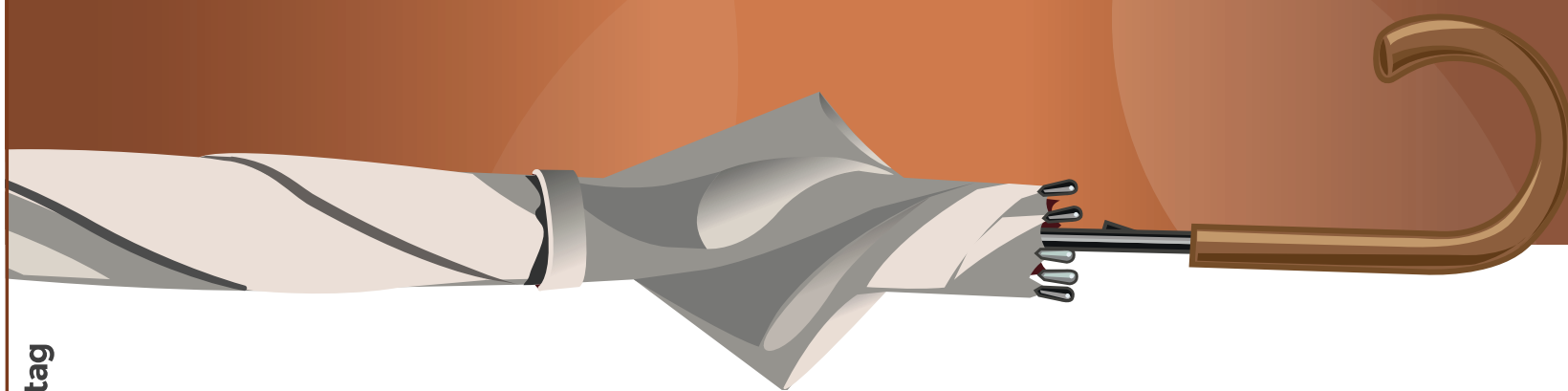
אני? תמה המנהל. מה לי ולו? "אמרת שעשית הכול", אמר הסטייפלער, "אם עוד לא הכנסת אותו בצל קורתך לחודש והענקת לו בית, עוד לא עשית הכול למענו".

והדברים מחייבים אותנו כמחנכים, כהורים, לתת מעצמנו עד מקום שידינו מגעת. ובוודאי שאין אנחנו בני חורין להיפטר ולומר: כבר עשינו הכול.

○○○

בפרשת השבוע, פרשת ויגש, אנו קוראים על ההתגלות של

תסגרו את המטריה,
יש כיסוי.

mustag

הלוואה מבלי לעבור בנק

עד
60,000
ש

בטלפון, בסניף או באתר, ללקוחות כל הבנקים

בנק ירושלים

— תתרגלו לקבל יותר —

***5727**
Jbank.co.il

סניפי המגזר החרדי > ירושלים: רח' הרברט סמואל 2 • **ירושלים:** רח' שמגר 21 רוממה • **ביתר עילית,** ישמח ישראל 2, מרכז חיים זקן תמרים
בית שמש, רבין 2, קניון נעימי • **אשדוד,** רח' שבי ציון 118, פינת רח' ראשונים • **תל אביב,** אחד העם 21 • **בני ברק,** רח' חזון איש 2,
פינת רבי עקיבא • **פתח תקווה,** רח' ההגנה 10 במדרחוב • **מודיעין עילית,** רח' אבני נזר 18 • **אלעד,** רבי יהודה הנשיא 94

ההלוואה בריבית משתנה בהתאם לנתוני הלקוח. מתן האשראי והיקפו כפוף לשיקול דעתו הבלעדי של הבנק, בכפוף לחתימה על מסמכי הבנק ולעמידה בדרישות הבנק. ללקוחות פרטיים בלבד

רוצחים מנומסים

עם הארץ הוא רוצח, ואם הוא לא עושה זאת - רק נורמות חברתיות מזויפות עוצרות בעדו • הקו השווה הזה עובר בין משפט אזריה לטרגדיה הנוראה של האם ובנותיה

צילום: יונתן זימל, פלאש 90

לכך, ולמחרת, עוד מקרה ועוד מקרה, יש קושי בחיים, רוצחים את הילדים ומתאבדים.

"טוהר הנשק" צמד מילים הזוי וצקצוקי לשון של יפי נפש שהחליטו שזו הנורמה הציבורית העכשווית, הדאגה המזויפת לנטילת חייו של מחבל רוצח מתועב בשדה הקרב ע"י חייל שנשלח להגן על אחיו פותחת. מסע צלב חסר תקדים כנגדו וכנגד תומכיו, ה"אור לגויים" המזויף שווה לכאורה יותר מחירותו של אלאור אזריה ויהי מה.

שלא נתבלבל חלילה, לא נאורות אנו חווים כאן חלילה, אותם נאורים ישבו אתמול בוועדה למעמד האישה כדי למנוע צירוף רב לוועדה רפואית, כדי שלא יפריע להם חלילה לרצוח עובדים, זו הנורמה כיום, וזכותנו לקבוע על גופינו, עפ"ל.

"המתת חסד", גם היא נורמה חרשה שצצה ממוחן המעוות ודבר שחדר ללא מעט ליבות הרופאים, ואף אלו שלא עושים זאת בגלוי, עושים זאת בסתר תוך הפחתת מינון התרופות.

נאמר זאת בקול גלוי וללא מורא, עם הארץ חשוד על הרציחה, על עצמו הוא לא חס, כל שכן שלא יחוס עלינו, דרכם אינם דרכנו, אם חפצים אנו להיות מוכנים ליום הדין, לפשפש בנורמות החברתיות והאישיות שלנו, ולהיות בניו של בורא עולם ועושי רצונו.

בברכת שבת שלום ומבורך

אינן שוכחות, הילד מדמם, עובר לפתע רופא, זועקת לעברו האחות, "מה עושים עם הילד הזה" הוא צריך תפרים... והרופא - מחייך לעצמו וממשיך בדרכו.

איך נסביר את התופעה הזו, הרי הוא נשבע שבועת הרופאים, ובסיטואציה אחרת אנו רואים רופאים שמחרפים את נפשם להציל חולים, אין זאת אלא משום שזה דבר מקובל שבשביבת רופאים הם לא מטפלים בחולים, אך אילו היה מקובל שבשביבתה לא מטפלים גם בפיקוח נפש, היינו רואים גם אז את הרופא מחייך ומתעלם, מדוע זה לא קורה, כי זה לא מקובל להתעלם מפיקוח נפש, ורופא כזה ייחשב לרוצח.

כשהקב"ה יוכיח את האדם, הוא יוכיח אותו כמו שהוא באמת, ללא האווירה והנורמה החברתית והגורמים הסביבתיים המונעים ממנו לעשות את מה שהוא באמת בפנימיותו, וכאן נדרשת מאתנו כבר היום עבודה פנימית כדי להינצל מאותו הדין ומאותה התוכחה שעליה אמרו חז"ל הקדושים, "אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה".

בימים טרופים אלו אנו חווים ורואים את הניגודים העזים הללו בנפש החברה ביתר שאת ובנורמות שכביכול אותם היא מתווה ומציבה לעצמה, אם הרוצחת כמו ידיה את ארבעת בנותיה, התקשורת מתמלאת ברחמים מזויפים עליה ומי שאשם לכאורה הם גורמי הרווחה שלא היו ערים

לא מעט יהודים באמצעות הקשרים שקשר עם ראשי השלטון, ותמורת שוחד הצליח לעצור לא מעט משלוחי מוות. בספרו "מן המצר" הוא מספר שבפגישה עם אחד מראשי הג'וינט לצורך גיוס כספים למערכה, נפגש עם פרופסור חשוב ומפורסם, והלה אמר לו כך, על מה הרעש, אני כימאי בכיר, בדקתי את הנושא, ואני יכול להבטיחך כי הגאזים מכילים 'אופיום', ולכן הנרצחים לא מרגישים שום כאב...

כותב הרב וויסמנדל, ברגע ששמעתי זאת, מבחינתי הסתיימה לה הפגישה.

לויצור שאותו פרופסור היה מעז לומר זאת היום, האם דבריו היו עובדים בשתיקה? הרי היו מכנים אותו נאצי, והיו מטיחים בפניו "אתה היטלר"! אם כן, איך הוא העז לומר זאת אז?

התשובה היא, כיום לא מקובל לומר דברים כאלו, אבל אז, בשעה שדם ישראל נשפך כמים, והעולם קיבל את העובדה הזאת כמציאות שאין מה לעשות כנגדה, זה היה מקובל... אם כן, הסיבה שהפרופסור לא היה אומר כיום דברים כאלו, אינה משום שאילו הוא היה חי כיום הוא היה אדם טוב יותר, אלא רק משום שכיום הדברים אינם מקובלים.

אדם רץ עם בנו חביבו לחדר מיון לאחר פציעה, אך אין עם מי לדבר, מה קרה? "שביבת רופאים"... האחיזת

ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו (מה, ג) אבא ברדלא אומר: אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה, בלעם, חכם של העובדי כוכבים, לא יכול לעמוד בתוכחה של אתונ... יוסף קטן של שבטים היה, ולא היו יכולים לעמוד בתוכחתו... לכשיבוא הקב"ה ויוכיח כל אחד ואחד לפי מה שהוא... על אחת כמה וכמה (ב"ר פצ"ג, י).

כשחזו"ל מתארים את התוכחה העתידה לבוא על האדם, הם מוסיפים ואומרים, "לפי מה שהוא". מה משמעותה של תוספת זו?

האדם אינו מכיר את עצמו ואת ערך מעשיו, ואין לנו שמץ של מושג על מה יוכיחו אותנו, ועל זה אמרו חז"ל, "אוי לנו מיום הדין"!

הדוגמא לכך הוא הסיפור עם אחי יוסף, הם בסה"כ יורדים לקנות אוכל ממצרים, ופתאום הם חוטפים על הראש, מרגלים אתם, מדוע דורשים מהם תביאו את האח הקטן, הכסף לפתע מושב באמתחותיהם, כל התהליך לא מובן להם, "מה זאת עשה אלוקים לנו", הם מרגישים שישנה כאן תביעה מהקב"ה, אך הם באמת לא מצליחים לרדת לשורש הבעיה לאחר חשבון נפש אותו הם עורכים, מה המידה כנגד מידה שבגללה הם כעת סובלים.

עד שלפתע מתבהרת להם כל התמונה, "אני יוסף אשר מכרתם אותי" הם לא העלו על דעתם שיוסף הוא העומד בפניהם, וכשאמר להם "אשר מכרתם אותי מצרימה" הם לא יכלו לעמוד בפני תוכחתו. לעתיד לבוא, הקב"ה יבוא ויוכיח כל אחד כפי מה שהוא באמת, ולא לפי מה שנראה לו.

כדי לחדד את הדברים, עד כמה האדם לא יודע ולא מרגיש את מהותו הפנימית האמיתית וחי בשקר, נביא כמה דוגמאות.

מובא בחז"ל, שעם הארץ חשוד על שפיקות דמים, עד כדי כך שאסור להתלות אליו לדרך (פסחים מט ע"ב). לכאורה הדברים לא מסתדרים לנו, כמה פעמים נסענו עם עמי הארץ, חילוניים, מחללי שבתות בפרהסיה שעוברים על כל התורה כולה, ולמרות שהיה באמתחתנו כסף, והם לא גזלו ולא רצחו אותנו, אז מה חז"ל רוצים מהם?

התשובה לכך היא, שזה שהם לא עשו זאת, אין זה משום שאינם רוצחים, אלא משום שכיום האווירה ברחוב היא שזה מעשה שאינו מקובל חברתית, ומשום כך הם אינם עושים זאת, אך גם אם הדבר אינו מקובל היום, עדיין, אותו הגוי או עם הארץ, נשארו רוצחים במהותם.

הרב מיכאל דב וויסמנדל זצ"ל, שהיה גאון וקדוש, הציל מציפורני הנאצים ימ"ש

תעסוקה למחנה רח"ש

יריד משרות לאנ"ש

מחפש עבודה בתחום תורני? עשרות משרות מתאימות לך ביריד הזה!

מתאים לך להיות סופר סת"ם, משגיח כשרות או למכור ספרי קודש?
משרות כאלה ועוד רבות בתחום מחכות לך ביריד משרות לאנ"ש
יום חמישי י"ד בטבת 12.1.17 | בשעה 17:30 | במרכז 'כיוון' רח' הצבי 15 ירושלים

כיבוד
ליל שישי

סדנאות חוויתיות
והרצאות בתחום

אבחונים קצרים
וחדרי ייעוץ

פגישות עם
מעסיקים

073-2800311 לפרטים
והרשמה:

מרכז הכון תעסוקתי לציבור החרדי בירושלים
הצבי 15 (בית בזק) ירושלים | info@kivun.org.il

אבל אשם אתה

כמו בסיפור של תאגיד התקשורת וחבל ההצלה לערוץ 10, כך גם בסיפור של החייל אלאור אזריה - מי שנכשלו הם הפוליטיקאים, לא בית הדין הצבאי

(צילום: פלאש 90)

אלאור אזריה

ולחגיגה להתגבר. למי התחנפתם? לשונאי "בצלם"? לרודפים, מ"שוכרים שתיקה"? אצלם קיוויתם לצבור נקודות זכות? לאו"ם שמוס? למשיחיסט, מזכיר המדינה ג'ון-קרי? ואולי לנשיא ברק חוסיין אובמה שאוהב אותנו כמו שנתינו אוהב אותנו? האם האמנתם שהמפגינים הכועסים, והכאב האישי-משפחתי הנורא, יפילו חתתם על שופטים מנוסים ומקצועיים? האם הביקורת הנוקבת מימין, תשנה את העובדות שנבחנות בקפידה? מדוע ההנהגה הפוליטית לא סילקה את המטען הלא נצור, ממרכז הבמה וברגע הראשון? לפני שזה יצא מידה לבחינת גורמים מקצועיים? עוד הירדמות בשמירה? עוד כשל בהנהגה וביכולת לשלוט? עוד התחנפות והתחנחנות לשמאל "ששולט" למרות שבקלפי נכשל פעם אחר פעם? השר בנט, והשרה מירי רגב, למי יש לכם טענות חוץ מלעצמכם? למי יש את היכולת לדון בחנינה נשיאותית המומלצת ע"י שר המשפטים ובמקרה שלנו השרה איילת שקד מהקצה הימני של המפה הפוליטית, או בחוק האוכף חנינה, חוץ מלכם נבחר הציבור וחברי הרשות המבצעת? על מי אתם כועסים ולמי אתם מטיפים מוסר בדיעבד? בית הדין הצבאי עשה מלאכתו נאמנה, כנדרש. הפוליטיקאים נכשלו ונכשלים, פעם אחר פעם ולא בפעם האחרונה! לצער כולנו. כבוד ראש הממשלה מר בנימין נתניהו, מי אשם חוץ ממך? אתה הוא שמחזיק בהגה השלטון! אך מפחד לשלוט? אולי תתעשת?

השמאל הפך לפטרוננו, מגינו ושומרו. הימין, למעט השר כחלון מעוניין לסוגרו עוד בטרם עלה לאוויר! למרות מאות המיליונים שהוא עלה, עולה ויעלה לסוגרו. בנימין נתניהו טוען: שהגולם החדש קם על יוצרו. מר נתניהו הנכבד! זה גולם שאתה הקמת, יצרת, קוממת. היכן נרדמת בשמירה? היכן טעית? אתה! אתה בנימין נתניהו תומך בהמשך פעילות רשות השידור, שלטענתך מבזבזת מיליונים והינה שופר שמאלני המתנכל מסיבות פוליטיות, השקפתיות לך ולממשלתך? עולם הפוך שהשתגע. מי אשם חוץ ממך כבוד ראש הממשלה הנכבד? כשיכולת, והיית צריך! מצמצמת. אפילו נקודת זכות לא קנית לעצמך אצלם. להיפך, "חיוקת" את מעמדך, כ"נמושה". פרשת החייל אלאור אזריה. חז"ל לימדונו, ש"אין לו לדיין אלא מה שעיניו רואות". אין לי שום טענה להרכב בית הדין ולפסק הדין. השופטים חייבים לפסוק לפי משקל הראיות, התרשמותם מאמינותם ומקצועיות העדים ונותני חו"ד. טענות ואמינות הנתבעים וההתרשמות האישית שלהם היכן, ומהי "האמת" האמיתית על פי דעתם. הם עשו זאת. במקצועיות, באזמל מנתחים דק, בדיוק לעומקם של פרטים ועדויות, בפרשנות המכבדת את עולם המשפט והחוק הישראלי. לדידם, ולדידי הם עשו מלאכתם נאמנה. השאלה הנוקבת, למה זה הגיע לבית הדין הצבאי, ולמשפט? היכן כשלו המנהיגים, הפוליטיקאים שנתנו לפארסה להימשך

נזרק מממשלתו של בנימין נתניהו, שמחקה חובות בעשרות מיליוני ש"ח. התלתה תנאים שלא קיומו ולא התכוננו לקיימם! ויתרה על התחייבויות, הקלה ברגולציות! כל זאת בכדי לשמר ערוץ שכשל מסחרית וכלכלית ובמקביל "קידש" מלחמה על מושיעיו... הם לא מחאו לו כפיים. הם זיהו חולשה ופחד וממשיכים מאז ביתר שאת. האמת, צודקים. ביבי "חזק" בעצות, מילים ובכתיבת ספרים. אבל בלשלוט - הרבה פחות. כשמביטים לו בלבן שבעין הוא ממצמץ ראשון. ביבי, למה לא סגרת את ערוץ 10 הכולל כשיכולת? והיה לך את כל הסיבות לכך... למה? אותו סיפור בדיוק. גלי צה"ל. תחנת רדיו צהלית-שמאלנית שעולה מיליונים למשלם המיסים. ללא שום הצדקה, סיבה, ותועלת. כלום. נאדה. גם הגיבור הגדול איווט ליברמן, מפחד לסגור אותה מפחד תגובת בכירה, ראשיה ובעיקר בוגריה שבצמרת התקשורת והמדיה בישראל. תחנה אליטיסטית, יקרה, בזבזנית, שמאלנית מוצהרת, ללא אימה ופחד ממי שדואג למשכורות ולג'ובים! למרות שלאחרונה שולבו בה כמה מגישים ימנים למספר שעות שבועיות, היא שומרת על קו ביקורתי בוטה נגד מדיניות הממשלה והימין. נתניהו וליברמן "חוששים" להניף את הגרזן. מפחד "מה יאמרו". למה ומדוע? הסיפור ההזוי של "תאגיד התקשורת", שהוקם ע"י ממשלת הימין בכדי לעשות סדר במדיה ולסגור סוף סוף את קן הצרעות - לדעתם - ברשות השידור הקיימת. כיום,

בשבוע שחלף התמקדנו בשתי פרשיות שהיו במרכז סדר היום הציבורי בישראל. שונות במהותם אך דומות באופיין ובהתפתחותן התקשורתית. חקירת ראש הממשלה בנימין נתניהו שאמורה להתחדש ביום שישי והכרעת הדין במשפט אלאור אזריה. המון אמוציות באוויר. שיקול הדעת וההיגיון הצרוף נובע ומשתנה לפי מיצוב פוליטי. עדר מחנה-הימין מול עדר השמאל ו"העובדות" לא כל-כך משנות. אבסורד. מעטים ובודדים התעלו מעל השיוך הפוליטי והצליחו לחוות דעה "כמעט אובייקטיבית", בהתאם לנסיבות וראייתם את העובדות ולא לפי השקפת עולמם הפוליטית הצרה. אחת הבודדות היא ח"כ שלי יחימוביץ, שמיד לאחר פסה"ד הכואב הזדרזה להודיע, כי צריכים להעניק חנינה מיידית. צדיקה בסדרם. מאידך, שר הביטחון איווט ליברמן, ש'בזמנו' כאופוזיציונר השש עלי מחלוקת והתרסה, הגיע לדיוני בית הדין הצבאי! בכדי להזדהות עם אלאור אזריה. היום, ממלא פיו מים ומתנגד בוטה לחנינה מיידית. סוג של התיפפות, עם צורך ממלכתי לתת תמיכה למערכת עליה הוא מופקד. את בנימין נתניהו רודפת התקשורת מיומו הראשון. גם בתחילת הקדנציה הראשונה לא היו לו 100 ימי חסד המגיעים לכל אחד. הוא "גנב" להם את המדינה. בעבר נתניהו "האמין" שרדיפתו ע"י התקשורת "מוסיפה" לו מנדטים בקלפי! בנימין נתניהו היה "סוג של מעוניין". זה לא היה מאזוכים, זה היה ריאליזם פוליטי טהור! שנוא נפשה של התקשורת התמסר מרצון לרדיפה ולשנאה, מתוך חישוב פוליטי קר ואנוכי. לא כל כך אנושי. היום גם נתניהו התפכח והינו מודה בכוחה האבסולוטי של התקשורת בעידן המודרני, שבו כולנו "צרכני מדיה" המחוברים לאינפוויזי המידע המקיף אותנו. כתגובה, נתניהו הקים לעצמו עיתון פרטי, חנימון שזוכה לרייטינג והצלחה מסחרית. בנוסף, ניתן רישיון לערוץ 20, סוג של ערוץ תקשורת ימני שלאחרונה גם קיבל אישור לשדר חדשות ויומני חדשות, למרות ההתנגדות של ברוני התקשורת הוותיקים. ערוץ ימני שאמור להיות גורם מאזן במקצת. ביסוס ערוץ תקשורת ועיתונות ימין, היו דקירה כואבת בארנקם וכיסם של בארונים התקשורת הישראליים ובראשם נוני מוזס שנוא נפשו, מקבוצת ידיעות אחרונות. בכך, בנימין נתניהו החזיר למבקריו-שונאיו-רודפיו בעקיצה נשכנית. דקירה כואבת. אך לא מלחמה שצרה. ערוץ 10, שם משדר העיתונאי רביב-דרוקר שרודף אותו ואת משפחתו הקרובה באופן אובססיבי בלתי נלאה, היה קרוב לסגירה מסיבות כלכליות וכישלון מסחרי גרידה. רגע לפני הסוף המר. גלגל ההצלה

המרכז הרפואי 'מעיני הישועה'

ו'מכבי שירותי בריאות'

מזמינים אותך לכנס בריאות האישה בנושא:

'ממוגרפיה'

מה שכל אישה חייבת לדעת!

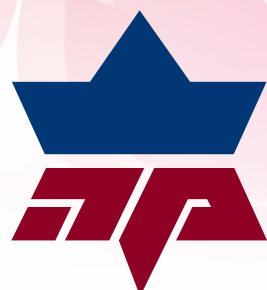
בהכוונת גדולי ישראל

הכנס יתקיים ביום שלישי,

י"ב טבת תשע"ז, (10 בינואר 2017)

במרכז הרפואי מעיני הישועה, רח' הרב פוברסקי 17 ב"ב, קומה 2 אולם הרצאות.

הכנס מיועד
לחברות כל
קופות החולים

מרכז רפואי
מעיני הישועה
מקצוענים עם נאמך.

אחת מתשע
7777777777

מכבי
שירותי הבריאות הטובים בישראל

Dovrut@mhmc.co.il | www.mymc.co.il | 03-5775496

למשתתפות תינתן אפשרות לקבוע תור מהיר במקום

שי סמלי למשתתפות | דמי כניסה 5 ₪

לפרטים נוספים 03-5771111 | רחוב הרב פוברסקי 17, בני ברק | www.mymc.co.il

18:00 התכנסות

18:30 פתיחה ודברי ברכה

הרב שלמה רוטשילד, מנכ"ל המרכז הרפואי
נציג הנהלת 'מכבי', מרחב בני ברק

18:45 דבר מרן ורבנן שליט"א - חברי ועד ההלכה של המרכז הרפואי
עמדת ההלכה בנושא בדיקות ממוגרפיה

19:00 ד"ר מנחם חיים ברייר, סגן המנהל הרפואי
קריאתם של גדולי ישראל בנושא ממוגרפיה

19:15 סיפור אישי
נציגת עמותת 'אחת מתשע'

19:45 ד"ר אלונה סובוצקי, מנהלת מכון ממוגרפיה במרכז הרפואי
בדיקה פשוטה מצילה חיים - הסבר על ביצוע בדיקת ממוגרפיה

20:15 ד"ר יהודית בירנבוים, כירורגית בכירה ב'מכבי שירותי בריאות'
תהליכים כירורגיים פשוטים מצילים חיים

20:45 פאנל שו"ת עם המומחים

21:00 סיום

מס ערך שקית

שושי הלר מנסה לסנן שבוע גדוש במיוחד: חייל שהורשע מול חייל שנפטר, מאבק חינוך מוצדק מול חוק שקיות מיותר - ואירוע אחד משמח

מנסה לדמיין לעצמי כמה שקיות צריך כדי להכניס עומס אירועים כמו בשבוע זה שבו ראש הממשלה נחקר "על כלום", סוף חג החנוכה עם חנוכיה מלאה בנרות מרגשים, ומיד אחרי טרגדיה מזוויעה שאי אפשר להכיל וחמישה נרות נשמה, ואחר כך עוד אחת בעכו, עוד לא מתאוששים וכבר מדינה שלמה עוצרת נשימה ומגלה שחייל חובש מצטיין הורשע בהריגה, הדעות חלוקות ומצד שני מוזר לגלות שראש הממשלה וגם שלי יחימוביץ קוראים להעניק לו חנינה, העצב מציף כשרב סרן מצטיין שנפצע אנושות ב"צוק איתן" נפטר אחרי שנתיים וחצי בהן נלחם על חייו, כשעושים זום אאוט רואים כי ה"אוטו נשיא לשעבר" אובמה ממשיך במכירת החיסול של סוף הקדנציה, ובחזרה אלינו, איך אפשר בלי להתייחס ל"חוק השקיות"?

אם נתחיל מהסוף, "חוק השקיות" יכול להיות סמל להליך חקיקה מסורבל שפעמים רבות מעקר מתוכן את הצעות החוק. ההצעות מגיעות רעננות וקריאטיביות לקריאה הראשונה, הן מביטות אל ה"כיס בתקווה, עפות על עצמן, מלאות חזון וניצוץ של אור בעיניים, אך עם כל צעד קדימה בתהליך – דיונים בוועדות קריאה שניה ושלישית – מקצצים להן כנפיים, מחושים, רגליים ומכבים את האור שבעיניים. כך החוק שבתחילה דרש כי רשתות השיווק יחייבו 30 אגורות על כל שקית ניילון הפך לחסר אפקטיביות כמעט לגמרי. תשאלו: דפיק דפוק דפיק מי שם בשקית? כולנו נמשיך לשים בשקית, לשאת במחיר ולהוסיף אנחה קטנטנה על התוספת המעצבנת לחשבון. אך תכלית החוק התמסמסה וחשבון נפש אמיתי על זיהום הסביבה לא יהיה שם. כמו כל חידוש שנכנס לשגרה נתרגל גם זה, לא נזכור שהיינו פעם חסרי מע"ש (מס ערך שקית. ש.ה.) ורק אינסוף הבדיחות על הקיר יזכירו את תקופת ההסתגלות שבה התבקשנו "לקחת כל שקית ברצינות".

ברצינות, מדי ברצינות לקחו בצה"ל את חיסול המחבל על ידי החייל אלאור אזריה והרשיעו אותו בהריגה. במשפט עסקו בשאלות מוסריות של הנסיבות שהובילו לחיסולו של המחבל. מן הסתם נוח לדון בשאלות הללו באולם ממוזג בכורסאות נוחות מבלי להגיע ולו לפעם אחת לזירה ולנסות להרגיש את השטח. הכרעת הדין מתבססת בעיקר על ההפללה העצמית כביכול של אזריה ומעניקה משקל רב לעדותו של מפקד הפלוגה רס"ן תום נעמן. השופטים סתמו את הגולל על טענות ההגנה והרשיעו אותו בהריגה. בקונסטלציה מעט שונה האירוע היה נגמר בהליך משמעותי, אולי נזיפה או כמה ימי מחבוש, אבל מתברר, כי הכלי המשחית העיקרי שהיה בזירה היה

סרטון הצילום של "בצלם" שעורר סערה עולמית. אחרי משפט ציבורי שנעשה בכלי התקשורת וברשתות החברתיות, "משפט הראווה" - כדברי סגנית שר החוץ ציפי חוטובלי - הפך להיות הכרח, כדי לפשוט טלפיים ולומר 'כשרים אנחנו' בפני מערכת המשפט הבינלאומית. מתוך שלא לשמה באו לשמה, והגיעו להחלטה יפת הנפש של הרשעה בסעיף הריגה.

על התגובות לאחר ההרשעה לא יספיקו ארבע מאות המילים הבאות, אבל בהחלט אפשר לומר "עולם הפוך ראיתי". ראש הממשלה נתניהו וחברת הכנסת שלי יחימוביץ מצדדים בחנינה, חבר הכנסת יהודה גליק מעדיף במקום חנינה הקלה בעונש, שר הבטחון ליכמן שכח הבטחתו לחנינה תוך 48 שעות, והעדיף לזכור ולהזכיר לציבור כי לממשלה אין שום מעמד בענייני חנינה. שלושת רבעי נחמה אפשר למצוא בעובדה ש-70% מהציבור מבקש לתת חנינה לחייל המורשע; כותרות העיתונים בחרו"ל בישרו על הרשעת "החייל שרצח פלסטיני" (בתרגום חופשי), כאילו מדובר בצלף שירה בעובר אורח תמים. או כמו שקרה - להבדיל - במבצע צוק איתן לרב סרן חגי בן ארי הי"ד. הוא היה חייל

מצטיין רגע לפני מינויו למפקד סיירת הצנחנים, אך לאחר שנפצע אנושות בראשו מפגיעת צלף, שרר בנס, אך היה מחוסר הכרה במשך שנתיים וחצי. השבוע למרבה הצער נפטר והותיר אחריו אישה ושלושה ילדים.

עם ישראל מחכה, וכנראה גם אומות העולם, לגזר הדין של החייל אלאור אזריה ולהתפתחויות המשפטיות הפוטנציאליות, אך נראה שכמעט כל תוצאה לא תשכיח במהרה את ההליך המשפטי שנוהל כנגדו ואת ההרגשה הקשה המציפה חיילים רבים. לא יהיה קל לקיים את בקשתה של אמו של החייל חגי "תלכו ברוח ובנחישות שלו". זה ממש לא יהיה פשוט.

אפרופו חינוך לנחישות ולערכים, מעניין היה לראות כי הורים רבים למרות אי הנחות הזמנית של שביתה במערכת החינוך, עמדו השבוע לצד המורים במאבקם לשכר הוגן שישולם בזמן. היו אלו הורים שהבינו שזה גם האינטרס שלהם, ומי שרוצה שילדיו יחונכו לערכים צריך להיות ערכי גם כשזה אומר למצוא סידור חלופי לבית הספר. חינוך מסתבר מתחיל מהבית ולפעמים גם נשאר שם. אנשי חינוך רבים טוענים שהחינוך בבית הוא הבסיס החינוכי האמיתי

למרות השעות הרבות של הילדים במסגרות החינוך. הרבה לפני אנשי חינוך למדנו את זה מיוסף הצדיק.

בפרשת השבוע "ויגש", רואים כי למרות המסלול המפרך שעבר יוסף, שהתמודד עם מכשולים רבים, בהם נסיון העושר ועל אף שהגיע לגדולה ולמלוכה, הוא נשאר "בבית", עם הערכים עליהם גדל ועם האור האמיתי של היהדות. יוסף מנווט את אחיו לתקן את חטאם וכשיהודה שואל "איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי?" הוא כבר יודע שהאחים מוכנים הכל, רק לא לוותר על אח, ברגע הזה הוא מוציא את כל הזרים מהחדר ומגלה לאחיו את הסוד המדהים: "אני יוסף!".

בשבוע מסחרר כזה, עם רכבת האירועים שנסעה בסיבובים חדים, בעליות ומורדות, ובכלל נסעה קצת מהר מדי. לפחות תחנה אחת של נחת הייתה ביום שחרורו של מרן הגראי"ל שטיינמן מבית החולים. כשנודע ששחרר לביתו אנחת רווחה כללית נשמעה, כמו במשפחה אחת גדולה. כן, גם כאשר יש בה לא מעט שבטים, יש לכולם מכנה משותף אחד של דאגה לגדול הדור. ובנימה אופטימית זו, אסיים.

כנס | 2017

המיוחד

חינוך רווחה שילוב ושיקום

קלינאי תקשורת **ניחאליס** מנהלי ועדות השמה
עובדי מחלקות חינוך ורווחה ברשויות המקומיות
מרפאים בעיסוק מורים לחינוך מיוחד
פסיכולוגיים עובדים פרא רפואיים **מנהלי מרכזי למידה**
גננת בשילוב חנ"מ מורים להוראה מתקנת
יועצים חינוכיים אנשי מחקר בחנ"מ **עובדים סוציאליים**
פסיכותרפיסטים מרצים במכללות להכשרת מורים

זה הכנס שלכם!

הרישום נפתח!

מס' הטלפון: 02-9410144
www.hameyuchad.co.il

הנחה מיוחדת לאנשי מקצוע, הורים וקבוצות

לשילוב ארגונים עמותות ומוסדות בכנס,
נחום גליס מנהל הכנס: 055-8811241

.....
לחברות וספקים הרשמה לתערוכה ומגזין "המיוחד" נפתחה לפרטים,
רחל: 058-6514477
.....

יצמות הפקה וניהול:
אימג' image
יצמות שיווק והפקה

קו מחשבה

מבית: **קו עיתונות**

עריצים או ממריצים

גם בימים של לחץ, וגם בימים שוברי שגרה - יש שתי דרכים להפעיל מחדש את הילדים: הדרך המורה, הגוערת, העצבנית יתר על המידה, והדרך הממריצה בטוב, בנועם ועושה טוב לכם ולילדים • איזו דרך תבחרו?

(צילום: מנדי הכטמן, פלאש 90)

איך חוזרים מחופשת חנוכה העמוסה לימי השגרה?

שלא. הוא מאמין בטוב, ולכן השפה שלו היא שפה שממריצה. הוא נותן חשק לעשות ולהתקדם, כי יש לאן! לעומתו, עצבני המסכן מלא ייאוש, תסכול וכעס. יש לו לחץ ועול כבד מכל דבר. החיים הם דבר קשה ומלא סבל. הוא עושה את הדברים הנכונים, אבל בצורה הלא נכונה. במקום לתת לילד ולעצמו ביטחון, הוא עמוס רגשות שלילים של מתח מיותר - ומעביר אותם לילדים. חבל. גם לאכול את הדג המקולקל וגם לשלם. הרי אתה כבר עובד קשה ועושה את הדבר הנכון, אז בוא ותשנה את כיוון המחשבה שלך. תראה בכל המציאות שלך ושל הילדים את הטוב. כל מחדד קטן שנתת לילד, זה ענק, זה גדול. אתה בונה כאן בני אדם. תשמח במה שאתה עושה, תעריך כל מה שקורה לך לכיוון החיובי. תמתג לעצמך את החיים כטובים והם יהיו כאלה. יש אנשים שבוכים כל החורף על הקור הריבות והבוץ, כשמגיע הקיץ הם מאושרים ומרוצים? לא. כי מי שרואה טוב יראה אותו בכל מצב. מחקר שנערך גילה שבקרב האנשים האופטימיים ההערכה העצמית הייתה גבוהה כלפי מעלה. ולעומתם אצל הפסימיים הערכתם העצמית די שיקפה את המציאות. אולם מה שקרה בהמשך הוא שביצועי האופטימיים השתפרו, בעוד שהפסימיים נשארו על אותה רמה ואף ירדו ממנה. אם כן, האופטימיות וההערכה העצמית כלפי מעלה, הן אלו שבעצם אפשרו להם להתממש. אני קורא לכולכם לאמץ את הבדיחה מראש הטור, ולחיות את גן העדן עשרים שנה קודם. הכל תלוי במבט שלנו, לא רק בחסה...

אך טוב, שמחה ונחת.

בבית משפחת עצבני העניינים עובדים קצר ולעניין. יום לפני תחילת הלימודים מתקיים מסדר בראש השולחן, וכל הילקוטים עוברים לפניו כבני מרון. ילדים, זהו. נגמרו הילקוטים עוברים לפניו כבני מרון. ילדים, זהו. נגמרו החגיגות. תראה לי את הילקוט! לך חסר מחדד! זה כבר המחדד השלישי שלך מתחילת השנה, מה קורה איתך? לך אין מחברת חומש, (וכעת בטון טראגי מיואש:) איפה שמת אותה? כמה פעמים אמרתי לך... ואת - גם חוברת וגם מחברת אין לך, למה? ולמה התיק שלך נראה כמו פח שמיטה? כך נראית השפה העריצה. אני השולט, ואין לי ברירה, כי אני באמת רוצה בטובת הילדים, אז כדי שיתחילו לזוז ולקדם עניינים זו הדרך. גם את עצמי אני מניע באותו אופן חסר התחשבות. מה שחייבים לעשות - עושים!

אצל משפחת רוגעל'ע העסק זורם, רק הטונים הם אחרים. הכל הרבה יותר מעודד. המחדד השלישי ניתן למאבדת הכרונית, והגם שהמחברת נשארה אבודה - אבל אבא לא הולך לאיבוד. איזה כיף היה לנו בחנוכה, עכשיו יש לנו הזדמנות להמשיך, אחרי שאגרנו כוח. הייתה לנו תחנת התרעננות, להיות ביחד. לדבר על כל מה שהיה חשוב לא הספקנו, כי לא כולם היו בבית. כמה טוב לנו שאנחנו מתארגנים עכשיו ומשלימים את כל הציוד. זוהי השפה הממריצה. מה נותן לרוגעל'ע את הרוגע? המבט החיובי. הוא רואה את העולם כמקום מלא אתגרים. העתיד צופן התקדמות למקומות חדשים ומרתקים. הילדים נדבקים באופטימיות הזו, ואי אפשר

זוג זקנים ז"ל, ישבו יחד בגן עדן ונהנו. אמרה הזקנה לבעלה ז"ל: "תראה כמה יפה כאן. אילנות מרהיבים, נחלי אפרסמון. ממש גן עדן". אה, שושנה, מפטיר לעברה הזקן בתנועת ביטול. אם לא החסה שלך, יכולנו להיות כאן כבר לפני עשרים שנה... ובכן, אתם לבטח מכירים את הטבעוניים הצמחוניים הפנאטים. אלו שבלי לזלזל חלילה במאמצייהם הכנים לשמור על בריאותם, נכנסים למרה שחורה ולרדיפה עצמית וכמעט סובלים מתת תזונה כי לאחרונה התברר שהירקות האורגניים גדלים באזור בו מי התהום זוהמו... וגם נודע כי ספיגת הויטמינים מהגזר אפשרית רק כאשר מאדים אותו פרוס לטבעות החתוכות בסכין עץ מעל קדירת (חרס...), מלאת חלב עיזים לא מפוסטר...

● ● ●

הפעם נעסוק בשאלה: איך חוזרים לשגרה? אחרי שבירת השגרה, מכל סיבה משמחת, כגון חופשת חנוכה או שבירת שיגרה מסיבה אחרת, ישנו קושי לחזור לכללי היוםיום שקצת נפרצו. אם במשך שבוע הילד התרגל לאחר את שעת השינה שלו ולנגוס בסופגניות בציפויי שוקולד לבן ודוריטוס לארוחת ערב, פתאום נגמרו החגיגות. אז איך עושים את זה נכון? איך עוברים מאווירת שחרור ואתנחתא למשהו קצת יותר מחייב? לפעמים אפילו לא מדובר בשובר שיגרה ארוך, אלא במצב בו לזמן קצר הבית היה על תקן נייחא, והנה, מה לעשות, שבת נגמרה, צריכים להתחיל לארגן את הבית ולתקק עניינים. הילדים (והמבוגרים) נמשכים בכבלי קסם אל הניגוחות הלא מחייבות, אבל השעון דוחק והמלאכה מרובה... אז יש כאלו שיעשו זאת בשפת העריצות: בבית משפחת עצבני העניינים עובדים קצר ולעניין. יום לפני תחילת הלימודים מתקיים מסדר ילקוטים. אבא יושב בראש השולחן, וכל הילקוטים עוברים לפניו כבני מרון. ילדים, זהו. נגמרו החגיגות. תראה לי את הילקוט! לך חסר מחדד? זה כבר המחדד השלישי שלך מתחילת השנה, מה קורה איתך? לך אין מחברת חומש, (וכעת בטון טראגי מיואש:) איפה שמת אותה? כמה פעמים אמרתי לך... ואת - גם חוברת וגם מחברת אין לך, למה? ולמה התיק שלך נראה כמו פח שמיטה? כך נראית השפה העריצה. אני השולט, ואין לי ברירה, כי אני באמת רוצה בטובת הילדים, אז כדי שיתחילו לזוז ולקדם עניינים זו הדרך. גם את עצמי אני מניע באותו אופן חסר התחשבות. מה שחייבים לעשות - עושים!

● ● ●

אצל משפחת רוגעל'ע העסק זורם, רק הטונים הם אחרים. הכל הרבה יותר מעודד. המחדד השלישי ניתן למאבדת הכרונית, והגם שהמחברת נשארה אבודה - אבל אבא לא הולך לאיבוד. איזה כיף היה לנו בחנוכה, עכשיו יש לנו הזדמנות להמשיך, אחרי שאגרנו כוח. הייתה לנו תחנת התרעננות, להיות ביחד. לדבר על כל מה שהיה חשוב לא הספקנו, כי לא כולם היו בבית. כמה טוב לנו שאנחנו מתארגנים עכשיו ומשלימים את כל הציוד. זוהי השפה הממריצה. מה נותן לרוגעל'ע את הרוגע? המבט החיובי. הוא רואה את העולם כמקום מלא אתגרים. העתיד צופן התקדמות למקומות חדשים ומרתקים. הילדים נדבקים באופטימיות הזו, ואי אפשר

הוא מאשים

נתיניהו נחקר השבוע לראשונה במשטרה וחידד את תחושת הנרדף, רק שבינתיים הרודפת היא התקשורת ולא מערכת המשפט, אולי הוא למד דווקא מדרעי

נשאר לבד. נתיניהו

צילום: יונתן זינדל פלאש 90

מאבקי ראש הממשלה בנימין נתיניהו עלו השבוע שלב, למרות שנדמה כי לא ניתן לשבור את השיא הנוכחי. לראשונה מאז פרוץ הפרשות החדשות, מצא את עצמו נתיניהו מתייצב מול חוקרי המשטרה ועונה על שאלותיהם. שעות נמשכה החקירה, לא ידוע מה נאמר בה, אך דבר אחד ברור: זוהי נקודת מפנה משמעותית עבור אנשי הבית ברחוב בלפור. אם עד היום ניתן היה לטעון שכל ההאשמות הן בעיקר מצד התקשורת, כעת הצטרפה ל'חגיגה' גם משטרת ישראל, וכאשר זו מצטרפת, זו בהחלט סיבה לדאגה.

תגובת נתיניהו להתפתחויות, לא הפתיעה אף אחד. ראש הממשלה בחר שוב לתקוף את התקשורת והסיט את הדיון מהחקירה המתנהלת כנגדו כעת, לחקירות שנסגרו כבר לפני מספר שנים שהיועץ המשפטי לממשלה בחר להזכירם בהודעתו בכדי להציג מצג של ניקיון כפיים. "שנים ארוכות של רדיפה יומיומית נגדי ונגד משפחתי התבררו כלא כלום – שום דבר", כתב נתיניהו ופנה לאשם העיקרי: "מישהו בתקשורת יתנצל על אלפי הכותרות, המאמרים ושעות השידור של 'עיתונות חוקרת במיטבה', שהתבררו כקשקוש מוחלט?". נתיניהו חתם במשפט שנדמה כי ייכנס לפנתיאון: "אני חוזר ואומר: לא יהיה כלום – כי אין כלום".

במצבו הנוכחי, נתיניהו לא יוכל לסמוך על אף גורם. לא על חבריו לשולחן הממשלה, לא על היועץ המשפטי ובוודאי לא על כלי התקשורת. נשק אחד יש לו ביד והוא ה"עמך". השינוי בדעת הקהל דרך הרשתות החברתיות עובד לו עד עכשיו לא רע, אך זה מזכיר שר אחר בממשלה שפעל בצורה דומה ולבסוף התחרט.

השר הוא אריה דרעי. בשנות ה-90, עם תחילת חקירותיו וביתר שאת לקראת גזר הדין ומשפט הראווה שהתנהל בעניינו, הוא הציג

מצג לפיו הוא הנרדף, כמו נתיניהו, רק שאצלו הרודפת הייתה מערכת המשפט ואילו אצל ביבי הרודפת היא התקשורת. מהלכו של דרעי זיכה אותו באהדה חסרת תקדים מצד בני המגזר שחש 'מקופח' שנים רבות. עד כניסתו לחיים הפוליטיים, כמוכר.

במקרה של דרעי, שיטה זו הוכיחה את עצמה כטובה לדעת הקהל וכגורעה לדעת השופטים. הציבור בחר בהמוניו בתנועת ש"ס שלאחר ההרשעה הצביע למפלגה בהמוניו, אך מערכת המשפט לא ראתה בעין יפה את האצבע המאשימה שכיוון כלפיה השר המזרחי הצעיר בהפקת הקלטת 'אני מאשים' ומיצתה עמו את מלוא חומרת הדין. ספק אם שר אחר במצבו היה מקבל את אותו גזר דין.

כמו דרעי, גם במקרה של נתיניהו השיטה הוכיחה את עצמה כטובה לדעת הקהל, וכגורעה למושא ההתקפות – קרי: כלי התקשורת – לאחר שזו השיבה באש עזה המתבטאת בסיקור שלילי זה שנים רבות. את מה שדרעי למד על בשרו, אגב, הוא מיישם בימים אלו כאשר פרשה בעניינו נחקרת במשטרה זה חודשים ארוכים, אך לא תשמעו ממנו מילה על מערכת המשפט או על המשטרה שגם היא הייתה מושא להתקפות בסיבוב הקודם.

נתיניהו אמנם עדיין לא הפנה אצבע מאשימה כנגד המערכת הממוסדת, אך עם העובדה כי כלי הנשק שבידו הוא דעת הקהל ובו הוא משתמש כבר שנים כנגד כלי התקשורת שבין היתר היו אלו שחשפו חלק מן הפרשות, סביר להניח שבהגיע הרגע, תהיה זו מערכת המשפט שתזכה לאיבוד הלגיטימציה בקרב הציבור, בדיוק כפי שאבדה הלגיטימציה של כלי התקשורת. האופציה השנייה היא כמוכר ללמוד משגיאות של אחרים.

חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם

הגיע הזמן שמישהו יעצור את זה - את החקיקה המבקשת להשליט דעת מיעוט צעקני על כולנו

לצאת נגד הצעת החוק, ונאלצים להצביע בעדה – וכך עוד הצעת חוק מיותרת / הזויה / בזויה / הוסף את הלא מיותר – נכנסת לספר החוקים של מדינת ישראל, ונחתם בטבעת יו"ר הכנסת ונשיא המדינה. ומדינת ישראל נבוכה.

והגיע הזמן שמישהו פשוט יעצור את זה. את מבול החקיקה שמציף אותנו מכנסת לכנסת בכלל, ואת החקיקה המבקשת להשליט דעת מיעוט צעקני על כולנו בפרט.

כחלק מהמגמה החלו בשנים האחרונות להעניק את תואר "שיאן החקיקה", לח"כ שהצליח להעביר הכי הרבה חוקים בכנסת – במרבית המקרים, התואר הזה צריך להיות אות קלון ולא תעודת שבח.

בטח הספקתם לשמוע השבוע לפחות תתקע"ד בדיחות קרש והלצות חרש, על חוק השקיות החדש שנכנס לתוקפו לכבוד השנה הנוצרית החדשה, ובגללו אתם נאלצים להיפרד ממטבעות ה-10 אגורות, שממילא אתם מחפשים כל דרך אפשרית להיפטר מהן, עד כדי כך שאתם אפילו מוכנים לתת אותן לקבצן התימהוני בכניסה לשטיבלאך.

אבל לא בכדיחות שנונות עסקינן, אלא בנושא עקרוני וחשוב הרבה יותר מעוד שקית ניילון שהרגע כאן וברגע הבא היא כבר נקרעת ומושלכת לתוך שקית ניילון יותר גדולה, שעושה את דרכה לפח האשפה.

הכסף המיותר הזה שנכפה עלינו לשלם, בעל כורחנו שלא בטובתינו, הוא לא גזירת גורל, אלא תוצאה של עוד חוק מטופש שקידמו בעלי אג'נדה שמעניינת רק אותם. וזה משהו שצריך להדאיג את כולנו, כי הוא בהחלט מסכן ופוגע בחירות האישית שלנו. וזו לא קלישאה.

משנה לשנה מתגברת התופעה של המצאת חוקים פופוליסטים וחסרי מטרה ממשית, שאת המחיר עליהם – כולנו משלמים.

כך עובדת השיטה: תנועה, ארגון, מיזם או שאר מיני התאחדויות מיותרות, שאין להם שמץ תמיכה אמיתית בציבור, והם מגרדים בקושי את אחוז החסימה, מקדמים במרץ אג'נדה שלדעתם היא ורק היא, תפתור את כל בעיות האנושות, תביא את העולם לתיקונו המלא, ותגרום להפסקת הרג הילדים בסוריה.

החברים היקרים לא מסתפקים כמוכרן בשיבה שקטה, ומתוך דאגה לגורל היקום, מריצים קמפיילים לרוב, שמטרתם הפיכת הצד השני, שמסיבות לא ברורות, טרם הצטרף לעמדתם – לצד לא לגיטימי, ששואף להשמיד את הגלקסיה. מכיוון ששאר בני התמותה לא זכו להכיר באור הגנוז, ולא הבינו עדיין שזה מה שיציל אותם מכל צרותיהם – פועלים חברי הקבוצה בשיטת "כופין אותנו עד שיאמרו חאלס רדו ממני" ומגייסים לעזרתם את ספר החוקים ומערכת אכיפת החוק.

הם מוצאים ח"כ הזקוק לכותרת מושכת ומרוחה היטב בעיתון המגוייס לאג'נדה, ומוכרים לו את הצעת החוק התורנית. הח"כ דנן, המצוי בתקופת יובש בה ב"פעת" הסכימו אפילו להחזיר לו את דמי המנוי, עט על הצעת החוק כמוצא שלל רב וממהר דבר ראשון להדליף אותה לעיתונאי מקורב, ואחר כך גם להגיש אותה למזכירות הכנסת, אם כי יש לציין, לעיתים שוכחים חלק מהח"כים את הפרט השולי הזה. בקטע הזה אנו חוזרים לשלב הקמפיין, הארגונים הקדושים דואגים להסביר מדוע הצעת החוק הספציפית הזו תחליף את ישראל מבעיותיה ואפילו תביא לשלום אזורי. כל מי שמעז לציין, תרתי משמע, נגד הצעת החוק ומנסה להסביר את הבעייתיות הרבה שבה – מוקע אל עמוד הקלון, וחברי הכת תוקפים אותו ללא רחם.

יתר הח"כים השוכנים במשכן הכנסת, וכבר מכירים את הנוהל, חוששים לנפשם ולכסאם

○○○

יש גבול להתערבות הבוטה בחיינו, והבעיה שאותם אנשים לא מודעים לעובדה שיש גבול, ומפעם לפעם ההצעות הופכות להזויות יותר ויותר, ואתה עומד ותמה – עד כמה תתערבו לנו בחיים? בקצב הזה לא ירחק היום ובו כל אזור בישראל יחויב בשתיית 8 כוסות מים ביום לפחות, בצחצוח שיניים בוקר וערב עם חוט דנטלי, ולהתקשר לאחל שבת שלום לסבתא. כמובן שמי שירדג ולו על שן אחת, ישלח לשלוש שנות מאסר ללא אפשרות ערעור.

חברים – איבדתם את זה. תאמינו לי שאנחנו ילדים מספיק גדולים, ואנחנו יודעים להסתדר גם בלי ש-120 אנשים, שעם חלקם לא היית נכנס בשותפות בעסק או משאיר את הילדים לבד, יגידו לי מה בדיוק לעשות.

רק בכדי שתבינו עד כמה מגמת החקיקה איבדה את הכיוון, תראו את המספרים. בכנסת השלישית, שכינה כארבע שנים נחקקו 13 חוקים בלבד, וזה עוד היה פחות מעשור לאחר הקמת המדינה, שנצרכו לגבש תשתית חוקתית חדשה. לעומת זאת בכנסת ה-18 שנבחרה בשנת 2009 וכיהנה גם היא כארבע שנים נכנסו לספר החוקים מעל ל-500 חוקים חדשים.

יש לכם רעיון, אידיאולוגיה, השקפה או מחשבה שאתם חושבים שהיא טובה ושכך צריך לנהוג – לכו תשכנעו את הציבור, תסבירו לו, תכתבו ותדברו. אבל אם נכשלתם – אל תבואו בדרכי כפייה לחייב אותנו לנהוג על פי דעתכם. חשבתם לרגע, שאולי ורק אולי, יש מצב שאתם לא לגמרי צודקים, והדרך שלכם אולי מתקנת משהו אבל פוגעת בדברים אחרים חשובים לא פחות?

ועוד לא דיברנו על העומס שטרפת החקיקה הזו שממציאה עבירות פליליות מדי בוקר, גורמת לרשויות אכיפת החוק, שגם ככה קורסים תחת הנטל, ואנשים נאלצים לעבור עינוי דין במשך שנים ארוכות עד שהם מקבלים את פסק דינם, רק בגלל עוד סעיף מטופש.

אגב, אם אנחנו כבר מדברים, מה דעתכם על ההרשעה של אלאור אזריה? פשוט עוד לא שמעתי מספיק אנשים שדיברו, כתבו, התראיינו, ליהגו, פטפטו, נימקו ונשנקו בנושא.

אציין: אהוד מרק, לא מנהיג לא סמך - 13"3

לתגובות: yaakov419@gmail.com

הפגיד המזמר

אלו אלול

בצעירותו הוא חווה קשיי למידה, אך רגע לפני שנשר - בחר שלמה יהודה רכניץ לעבור לישיבת מיר, שם זכה לקרבה נדירה אצל המשגיח הגאון רבי אהרן חדש ○ לאחר שבנה את רוחניותו בהיכלי הישיבות פנה רכניץ לעולם העסקים שם נחל הצלחות והפך לאחד מאילי ההון החרדים בארה"ב ○ מאז, הוא לא מפסיק לסמן את מטרותיו בציבוריות החרדית: השכנת שלום בפוליטיקה החרדית, מיזם שידוכים לבנות מעוכבות וטיפול בנוער נושר ○ בין לבין הוא גם הספיק לתרום מאות מיליוני דולרים לישיבות, למיזמים חברתיים ולחיילים ישראלים ואמריקנים וגם להלחין כמה מנכסי צאן הברזל במוזיקה החסידית ○ דיוקן

יעקב אמסלם

פרופיל אישי

שם: שלמה יהודה רכניץ

גיל: 46

מקום מגורים: לוס אנג'לס

עיסוק: רשת בתי אבות ועסקי גדל"ן

הון מוערך: 1,300,000,000 דולר

מספר ילדים: 6

ישיבות: מתיבתא לונג ביץ' ו'מיר'

חברות בבעלותו:

Brius Healthcare Services, TwinMed, LLC,
Remus Eco Systems, רשת בתי אבות

הקרבה לר' אהרן חדש

לאחר מספר שנים, החליט שלמה יהודה לנסות את מזלו בישיבה קטנה יותר ויוקרתית בירושלים, לשם כך אף הפעיל 'קשרים' באמצעות קרוב משפחה שווחח עם ראש הישיבה המדוברת. ראש הישיבה הסכים לקבלו וסוכם כי הוא יתחיל את לימודיו לאחר חג הפסח – אשר במהלכו תכנן לנסוע לבית הוריו בלוס אנג'לס. אך שיחת טלפון שקיבל כשהיה בדרכו לשדה התעופה, שיבשה את הכל: על הקו היה קרוב משפחתו שהודיע לו לקונית כי ראש הישיבה חזר בו וכי הוא אינו מעוניין לקבלו לישיבתו. "במונית השירות בדרך חזרה לשדה התעופה הוא היה מסוחרר ממחשבות, וכשהתיישב סוף סוף במושב המטוס הוא הרגיש שבור ורצוץ", העיד רכניץ על עצמו.

לאחר חג הפסח, הוא החליט לחזור לישיבת מיר, למרות ההשפלה לאחר שכבר עזב את הישיבה והודיע על כך לכל מכריו. וכך היה, ביום הראשון של 'זמן קיץ' הוא נעמד מחוץ לדלתות בית המדרש וניסה לאזור אומץ להיכנס פנימה, כאשר העז לבסוף, הוא הרגיש כאילו כל העיניים מופנות לכיוונו. "הדם אול מפניו והוא נלחם בכוחות עצומים והמשיך בדרכו בין ספסלי בית המדרש עד שראה את המשגיח ר' אהרן יושב ומסתכל עליו כשהוא מחייך חיוך גדול, כמעט צוחק". לאחר מכן אמר לו המשגיח כי העתיר בתפילות לחזרתו לספסלי הישיבה ושמח שהתפילות לא שבו ריקם.

רכניץ מרבה לספר על הקשר שהיה לו בזמן לימודיו בישיבה עם המשגיח ר' אהרן חדש. זמן קצר לאחר תחילת לימודיו בישיבת מיר, הוא הפך לבן בית, ולימים יעיד כי ההתקרבות הזו היא שהצילה אותו מהירידות רוחנית. בנאום הוא סיפר מנקודת מבטו על הקשר המיוחד שהיה לו עם המשגיח. "מאז שהגעתי לישיבה, הוא עקב אחרי ואף פעם לא הוריד את עיניו ממני. כשהיה חולף ליד הסטנדר שלי בעזרת נשים וראה אותי לומד, היה מנופף בידי בהתלהבות. כשהחסרתי סדר, או כמה סדרים, היה מתיישב לידי ושואל איפה הייתי".

רכניץ נזכר גם כיצד המשגיח דרש ממנו לעיתים קרובות לעלות כחזן בתפילות שבת בישיבה. "המשגיח

מפיו של רכניץ - שכיום אין בית חרדי שאינו מכיר את פועליו. הנאום חשף אולי מרכיב אחד באישיותו הססגונית של רכניץ, אשר ידוע מחד כנגיד שלא נותן מחסום לרגשותיו ומאידך כיהודי בעל לב חם לכל דבר שבקדושה ואשר נחלץ תדיר לסיוע לנזקקים באשר הם.

קשיי למידה

רכניץ נולד בשנת 1971 בלוס אנג'לס, קליפורניה. בילדותו נחשב בקרב חבריו לשחקן הכדורסל הטוב בבית הספר וכפי שהעיד על עצמו בשנים האחרונות, "המקום היחיד שהייתי טוב בו, הוא מגרש הכדורסל". בנערותו למד במתיבתא לונג ביץ' בלוס אנג'לס וסבל מקשיי למידה שהורידו את ביטחונו העצמי. לאחרונה נשא נאום בו שיתף את סיפורו האישי והקשיים שחווה באותם שנים. "אם זה היה היום, הוא (רכניץ) דיבר על עצמו בגוף שלישי במהלך הנאום. י.א.) בוודאי היה מאובחן כ'היפר אקטיבי' או משהו בסגנון הזה שמפיל את האשמה עליו ומרחיק אותה מההורים והמורים".

באחד הימים הודיע ראש הישיבה לבחור הצעיר כי עליו לעזוב את הישיבה. "זה היה באמצע הזמן ולבחור לא היה לאן ללכת, אז הוא שכנע את אביו שהישיבה חושבת שהוא ברמה גבוהה מידי בשבילה, ולכן עליו לעזוב ולחפש ישיבה ברמה גבוהה יותר, וכי הוא החליט שברצונו לעבור לישיבת מיר. הנער הצעיר חשב לעצמו שבישיבה גדולה כמו מיר הוא יוכל להיטמע בין אלפי הבחורים ואף אחד לא יעמוד עליו".

וכך היה, בגיל 17 הוא נשלח למיר, שם נבחן אצל המשגיח ר' אהרן חדש. "ר' אהרן שאל את הבחור כמה שאלות, הסתכל עליו במבט חודר והבחין מיד שמשוהו אינו כשורה. אלו היו ימים אחרים ובישיבה לא היו שיעורים שהתאימו לגיל הצעיר של בחור בן 17". את המבחן רכניץ עבר ואחריו החל ללמוד בישיבה, "היה לו קשר טוב עם ר' אהרן שניסה בכל עת לתמוך בו ולחזק אותו ואף היה מערב אותו בענייני הישיבה. הוא הקדיש לו תשומת לב מיוחדת", סיפר לימים.

הס הושלך באולם. נכבדי הקהילה שנכחו בדינר היוקרתי שנערך לטובת ישיבת 'לייקווד' שפשפו את עיניהם בתדהמה וסירבו להאמין למה שאזניהם שמעו זה עתה. על הדוכן עמד הנגיד שלמה יהודה רכניץ וחבט בהם ללא הרף. הם, מנהלי המוסדות, לא תיארו לעצמם כי המתקפה החריפה תבוא דווקא מצד הנגיד, הנחשב לאחר מגדולי תומכי מוסדותיהם וחביבים של גדולי ישראל. "יצרנו לעצמינו תורה חדשה", הטיח הנגיד במנהלים. "הוספתם 'אני מאמין' חדשים: אני מאמין שאני טוב יותר ממך, אני מאמין שאני צריך להראות את כל החומרות שלי שכולם יראו כמה פרומער אני, אני מאמין שהילדים שלי טובים יותר ולא ראויים לילדים שלך, אני מאמין שהתורה ניתנה לילדים מושלמים ומשפחות מושלמות".

עוד בטרם התאוששו המנהלים מהמכה שניחתה עליהם, המשיך הנגיד בדבריו הביקורת הקשים. "כיצד יכול מנהל מוסד לנפנף אימא בוכייה שלא קיבלו את בנה ללימודים בתלמוד תורה, עם תירוצים דחוקים של 'אין מקום', או 'אם אקבל את בנך אצטרך לקבל גם את הבן של ההוא וההוא'? כאשר צריכים חלילה לטפל בקבורה של אדם גלמוד, כל הציבור מתאחד ומתגייס למצווה, ומופיעים מלאכים בדמות אדם. מגלים חסד ברמות עילאיות. אבל לאן נעלם כל החסד הזה כאשר צריך לקבל ילד ל'חדר' והוא נדחה?"

חלק מהנוכחים יטענו לאחר האירוע כי לא מן הראוי שדברים כאלו יישמעו מפיו בפני גדולי ישראל שהשתתפו בדינר, אך עוד בעיצומו של הנאום, סיפק הנגיד רכניץ את תשובתו לטענה. "יהיו שיגידו, מי אתה רכניץ שנותן לנו מוסר? ! ובכן, אני כן מאן דאמר כי אני תורם הרבה כסף להרבה מוסדות פה. אולי איני ראוי לדבר על כך, אבל אני זה שמקבל את הטלפונים של ההורים הכאובים שלא קיבלו את ילדיהם ואומרים לי שאני צריך לעשות משהו".

הנאום הותיר חותם על הקהילה היהודית, הכה גלים והצטרף לשורה של אמירות שיצאו בשנים האחרונות

הנגיד המזמר

ידע שאני אוהב להתחזן", הוא סיפר. "אבל מצד שני, הוא גם ידע שאני ביישן גדול ולא מעז להתפלל לפני העמוד. פעם בערב שבת אחרי מנחה הוא הצביע עלי וביקש שאגש לעמוד להתפלל קבלת שבת ומעריב. הצבעתי לכיוון גרוני לרמז לו שאני מצונן. הוא ניגש אלי ואמר: 'אנחנו לא מתחילים קבלת שבת בלי שאתה ניגש לעמוד. אני אחכה לך פה כל הלילה ובבוקר אתה תיגש להתפלל שחרית'. לא נותרה לי ברירה, ניגשתי לעמוד ואני מוכרח לציין שזו הייתה חוויה מרגשת".

"אני נזכר איך המשגיח תמיד היה דוחף אותי לאמצע המעגל בשמחת בית השואבה ומלהיב את הציבור שיגרמו לי לרקוד, למרות שלא ידעתי איך לרקוד, ומסתבר שאם הייתי עומד באמצע המעגל ופושט ידיים ומסתובב, כנראה שהייתי מהווה סכנה בטיחותית חמורה לציבור", הוא מתלוצץ.

כאשר החליט רכניץ לעזוב את ישיבת מיר, הוא הודיע על כך למשגיח - שהתנגד בתוקף. "למרות שהמשגיח היה בבירור נגד המעבר, כשהגעתי להחלטה שאני עוזב, הוא אירגן בעצמו מסיבת פרידה. שרנו ור' אהרן דיכר, והוא אפילו הכריח אותי לבצע בעצמי 'שטיקל חזנות'. עכשיו כנראה הזמן המתאים להתנצל בפני כל חברי החרד שלי לשעבר, ולציבור בסעודת הפרידה, ולכל הקורבנות הנוספים שנאלצו אי פעם לשמוע אותי נובח חזנות, וכמעט כל פעם טועה במנגינות".

בין צה"ל למארינס

כך, חלפו להם כמה שנים עד שהחליט לשוב לארה"ב ולשלוח ידיו בעסקים. יחד עם אחיו התאום, הקים רכניץ את חברת TwimMed המספקת ציוד רפואי לבתי אבות ולבתי חולים בארה"ב. בהמשך התרחבו עסקיהם של השניים והם פתחו את חברתם Bruis המספקת שירותי בריאות. עסקיהם גשגשו ולצד זאת החל שלמה יהודה לעסוק גם בנדל"ן, שם ראה ברכה כפולה. בבעלות רכניץ מספר חברות: LLC - חברה המספקת ציוד רפואי בכל רחבי ארצות הברית. החברה נוסדה

בשנת 1998, ומאז היא נחשבת לאחת המובילות בארה"ב ולמובילה ביותר בקליפורניה, מקום מגוריו. Brius Healthcare - חברה ביטוח רפואי שנוספה בשנת 2004 ומחזיקה כיום כ-8000 עובדים ב-80 סניפים. Remus Eco Systems - חברה בשרים המשווקת בשר כשר. בנוסף בבעלותו רשת בתי אבות בקליפורניה: בשנת 2006 רכש את הסניף הראשון יחד עם אחיו. עד שנת 2014, הרשת התרחבה ל-23 בתי אבות בכל רחבי המדינה. באותה שנה המבנים שבבעלותו זכו לביקורת חמורה מצד ה-FBI שפשט על המשרדים בחשד לפעילות פלילית לכאורה. רכניץ גם מחזיק בנכסי נדל"ן רבים ששווים מוערך בכ-200 מיליון דולר.

הונו כיום נאמד ביותר ממיליארד דולרים, אך עם כסף זה עושה הנגיד חסד רב. עם תחילת פעילותו העסקית הוא פתח את 'קרן הצדקה' הקרויה על שמו ועל שם רעייתו. במסגרת הקרן, מחולק סיוע למשפחות נזקקות באזור מגוריו, ומדי יום שישי צובאים על דלתות ביתו המוני נזקקים המקבלים את כל צרכי השבת ללא עלות.

תרומותיו, שמרביתן ניתנות בספונטניות שמפתיעה גם את מקורביו, נאמדות במאות מיליוני דולרים. כך לדוגמה לאחר סופת ההוריקן 'סנדי', שהחריבה בתיהם של יהודים רבים וכמו גם מבנים של מוסדות חינוך לא מעטים, החליט רכניץ להעניק סיוע לכל אחד מהניזוקים, כשכבר בתחילה הקדיש סכום של מיליון דולר לשיקום בתי הספר היהודים בניו יורק. כל זה מלבד סכומי עתק למשפחות הנפגעות, שזכו לסיוע נפרד.

במקרה אחר, הוא החליט להעניק סכום של עשרת אלפים דולר לכל משפחה שאחד מבניה היה קצין במשטרת קליפורניה שנפל בעת מילוי תפקידו. התרומה חסרת התקדים עוררה עניין ציבורי בדמותו של הנגיד החרדי, ובראיון שהעניק בזמנו לכלי תקשורת אמריקאי - הוא הסביר את המניע שעומד מאחורי התרומות. "אני מרגיש שזו דרכי להודות על כל מה שניתן לי", אמר רכניץ למראיין הנודע לארי קינג. "אבל יותר מזה חשוב לי להודות שאני מרגיש שלם יותר אחרי שאני תורם. בכנות, אני עושה את זה בעיקר בשביל עצמי. אני מקבל מזה סיפוק עצום". הוא גם נחשב לתורם גדול למוסדות צה"ל ולחיילים.

לפני כשנה ביקר בגדוד רעם של חיל התותחנים, שם שוחח עם החיילים והאזין לצריכהם. לאחר שקיבל פירוט על החסרים איתם מתמודדים החיילים, הוא החליט לתרום סכום של למעלה מחצי מיליון שקלים. גם חיילי המארינס האמריקנים זכו למתנת ידו הרחבה - בשנה האחרונה, באחת מנסיעותיו, עצר רכניץ באירלנד ונחשף שם לתנאי המאכל של החיילים בבסיס אמריקאי המוצב במקום, כאשר מפקדיהם זכו לתנאים משופרים ואילו החיילים הסתפקו בארוחה פשוטה ולא מזינה.

בלי לחשוב פעמיים הוציא הנגיד סכום כסף גדול מחיקו והורה לחלק לכל חייל 50 דולר בכדי שירכוש ארוחה איכותית ומזינה יותר מזו שהוגשה לו על ידי הצבא. "אני מפחד לעשות מה שהם עושים בשבילי ובשביל המשפחה שלי, אבל אתם עושים זאת בשבילנו", הסביר רכניץ לחיילים ההמומים מנדבת לבו של החרדי האנונימי. הוא שיבח אותם ואמר: "אשריכם שזכיתם וזו זכות גדולה בשבילי לסייע לכם".

בטרם עלה על המטוס לישראל, ניגש אליו אחד החיילים וסיפר לו כי הוא יהודי שעד לאותו יום לא היה גאה ביהדותו, בעיקר בשל בורותם של חבריו ליחידה והזלזול שהפגינו כלפי העם היהודי. "לא קל לי לשמור על התורה והמצוות במהלך שירותי הצבאי", סיפר החייל לנגיד המופתע. הוא אמר כי חבריו מעולם לא הבינו מה זה תפילין ומה זו הטלית שהוא לובש והיו לועגים לו. "כעת אחרי שפגשו אותך, אני בטוח שחברי ליחידה מבינים מה זה יהודים וגם אני עצמי חש גאווה להשתייך לעם הנבחר. אני חש שהפכתי בעצמי לגיבור לאומי".

ההצלה של ישיבת 'מיר'

לפני כחמש שנים הלך לעולמו ראש ישיבת מיר הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל. ראש הישיבה הנערץ הרחיב את גבולות הישיבה לבלי הכר - אך הותיר את בנו-יורשו בהנהלת הישיבה, הגאון רבי אליעזר יהודה פינקל ואת מנהלי הישיבה בפני שוקת שבורה. תחזוקת הישיבה צרכה מדי חודש מיליוני שקלים וכמעט אין מי שיהיה מסוגל

הנגיד המזמר

נרתם לסוגיה. "המצב הזה אף יחריף, איך נתנו לזה לקרות? ! מה אנו עתידים לומר לריבוננו של עולם אחרי 120?" בשנים האחרונות התערב הנגיד רכניץ גם בסוגיות פוליטיות, וטרם בחירות 2015, הוא הגיע ארצה בשליחות גדולי ישראל בארה"ב מתוך מטרה להביא לחזרתו של שר הפנים אריה דרעי לראשות ש"ס, לאחר שהאחרון הודיע על פרישתו מעט לפני הבחירות - בעקבות פרסום קלטת אישית של מרן הגר"ע יוסף זצ"ל. הניסיונות לא צלחו באופן מיידי, אך רכניץ נותר מקושר היטב לדרגים הפוליטיים בישראל - בהם גם ראש הממשלה בנימין נתניהו, לו תרם עשרות אלפי שקלים לקמפיין הבחירות.

חובב כותרות

רכניץ הוציא בשנים האחרונות מספר דיסקים בהם כיכבו גדולי הזמר החסידי, אך יש הטוענים כי ללא כספו, הדיסקים והלחנים לא היו יוצאים אל הפועל. בשנת 2014 הוא מימן את עצרת ההמונים להצלחתם של שלושת הנערים בכיכר רבין. תחילה הוא היה אמור לנאום בפני הקהל, אך הוא ביקש להסתתר מאחורי הקלעים לאחר שמארגני העצרת הזמינו זמרת. מחשש מביקורת, הוא סירב להזדהות כמממן העצרת. לפני מספר חודשים הוא רכש מדליה אולימפית בה זכתה ג'ודאית ישראלית בסכום של 52,000 דולרים, לא לפני שוודא כי הג'ודאית מתכוונת לתרום את הכסף למטרות צדקה. במקרה שלה, הייתה זו תרומה לטיפול בחולי סרטן. בחתונת בתו שהתקיימה במלון המפואר הילטון בוורלי, השתתפו 1,500 אורחים מכל צמרת העסקונה האמריקאית, ובהם פוליטיקאים, אישי ציבור ורבנים. בהגרת לוטו על סכום אסטרונומי של 1.6 מיליארד דולר שהתקיימה בתחילת השנה שעברה, רכש רכניץ כרטיסים לכל עובדיו בחברות שבבעלותו, 18,000 כרטיסים סך הכול. לכל כרטיס הוא צירף את הברכה הבאה: "אנו נספק לכם את הכרטיס, אתם תספקו את החלום". לכלי תקשורת הוא הסביר כי "לכולם יש תקוות וחלומות לשנה החדשה ורצינו להראות לעובדים שלנו שאנו מעריכים את כל מה שהם עושים ושאלו אוהבים אותם. אותו דבר לגבי הדיירים שלנו, רצינו שכולם יקבלו כרטיס לוטו ולתת להם הזדמנות לזכות".

אלא שכאן לא נגמר הסיפור: אחת מעובדות רשת בתי האבות שבבעלותו, נפלה קרבן למתיחה אכזרית שתוכננה על ידי בנה, שאמר לה כי כרטיסה זכה בלוטו. הזוכה המאושרת החלה לחגוג את זכייתה ובכלי התקשורת פורסם כי את הכרטיס רכש רכניץ - שלא התכוון לדרוש ולו סנט אחד מהעובדת המאושרת. לאחר שגם לרכניץ התברר כי מדובר במתיחה אכזרית, הוא הכריז כי ישלח אותה ואת משפחתה לכל יעד שתחפוץ בו בעולם לחופשה על חשבוננו.

פילנתרופיה ציבורית

הנגיד רכניץ מרבה להתערב בנושאים העומדים על הפרק. כך היה כאשר העביר ביקורת על מנהלי המוסדות שלטענתו מפלים תלמידות מסיבות לא ענייניות. חודשים לאחר נאומו, כבמטה קסמים, כל הכנות באזור מגוריו כבר שובצו בסמינרים. סוגיה נוספת בה הוא עוסק לא מעט הייתה בעיית הנוער הנושר. כאן היה לו גם היבט אישי, בהתחשב בקשיי הלמידה מהם סבל בצעירותו, ואשר הביאו כמעט למצב בו נפלט מעולם התורה - עד שזכה לקרבתו של משגיח ישיבת מיר הגאון הרב אהרן חרש שהציל את עתידו הרוחני.

בחג הסוכות האחרון, כאשר הגיע לישיבת חברון לחגוג את שמחת בית השואבה לצד ראשי הישיבה, נשא נאום מכונן בו התייחס לסוגיה הרגילה. "בימינו לא צריך להסתכל רחוק מידו בכדי להבין שיש מגיפה שמתפשטת כמו אש בשדה קוצים ומשתקת כל כך הרבה משפחות בכלל ישראל", אמר הנגיד. "לפעמים הם נקראים 'נוער בסיכון' או 'יורדים מהדרך'. בארץ ישראל קוראים להם 'נושרים'. הבעיה הזאת הולכת וגדילה למרות כל הארגונים והמוסדות הנפלאים שעובדים בלב ובנפש למצוא לה פתרון הולם או לפחות לצמצם אותה".

רכניץ העריך כי יתכן שהם חשים שלא קיבלו מספיק תשומת לב או יתכן שהתמימות שהייתה להם בצעירותם נלקחה מהם. "רחמנא ליצלן, אין משפחה אחת עם חסינות ואנחנו צריכים לשמור על ילדינו ולהתפלל בכל יום שיזכו להישאר בדרך הישר. אבל אנחנו מאבדים בנים יקרים כל יום, ואם נשווה את כמות החוזרים בתשובה מול כמות הנושרים, נמצא שאנחנו אפילו לא משמרים את כוחנו. אנחנו מפסידים בקרב הזה ברוב מוחץ".

סוגיה כואבת לא פחות שבה שלח את ידו הייתה בעיית מעוכבות השידוך. במאמר שפרסם לפני מספר שנים, הוא כתב: "בתי סיימה את הלימודים שלה לפני מספר שנים ומאז, מתוך 72 בנות שלמדו אתה - רק 13 התחתנו. פתאום מצאתי את עצמי חושב על הכנות שיוצאות לעולם הגדול, ואיזו אכזבה צפויה להן בסופו של דבר. כל שנה אחוז הכנות שסיימו את לימודיהן ב'בית יעקב' ומצטרפות לעולם הרווקות הולך ועולה".

רכניץ לא טמן ידו בצלחת ויצא לפעולה: הוא הבטיח עשרת אלפים דולר לשדכן שיצליח לחתן מעוכבת שידוך. הנגיד יצא מנקודת הנחה שהבעיה בקרב בנות 'בית יעקב' בארה"ב היא שנשים מעוניינות בבחור מבוסס כלכלית ומבוגר מהן, כך שלעולם לא יהיו מספיק בחורים שיעמדו בדרישות הללו. במקביל, הוא שכר חמישה שדכנים שעסקו בבעיה יומם וליל. "יש שדכנים שמניחים שהמערכת הזו תשאיר באופן קבוע כעשרה אחוזים מהבנות ללא שידוך", הסביר רכניץ מדוע

לגייס תרומות בהיקף ובסכומי הכסף האדירים שראש הישיבה המנוח היה מצליח לגייס. סך החובות שהצטברו בחודשים שלאחר פטירת הרב, עמד על 15 מיליון דולר והישיבה עמדה בפני סכנת סגירה ממשית.

אז בא הנגיד שלמה יהודה רכניץ. הגביר, שהתחנך בישיבה ומייחס לה את התפתחותו הרוחנית, החליט שלא לאפשר את נפילתה - ועשה מאמצים רבים להחזיר את התנהלותה הכספית של הישיבה לשפיות. בשלב הראשון הוא תרם מהונו חמישה מיליון דולר ולא הרפה עד שהצליח לגייס מידידיו בארה"ב עוד סכום של עשרה מיליון דולר, שכיסו יחד את החוב כולו. "אני מבקש מכל מי שיכול שיעזור לעולם הישיבות שיעשה זאת. חשוב שנגביר את תרומותינו", אמר רכניץ בכנס שנערך בישיבת מיר לאחר שיקומה הכלכלי. באותו כנס הדריש את הנוכחים כשהודיע כי "בשל הגזירות על עולם התורה והמצוקה התקציבית של הישיבות (היה זה בתקופת ממשלת בנט-לפיד. י.א.), בחודש הקרוב אעניק חלוקה כפולה לכל האברכים בישיבה".

מאז, הפך הנגיד לכתובת העיקרית עבור ישיבות רבות. כאשר מלבד תרומותיו הקבועות לישיבת מיר, הוא תרם מיליוני דולרים לישיבת קמניץ ולא סירב לכל בקשת סיוע המופנית אליו מצד ישיבות. לצד זאת, על פי מקורביו, ישנם כעשר ישיבות המתבססות על סיועו הקבוע, ובהן גם רשת הכוללים 'עטרת שלמה' שבראשות הרב סורוצקין. עם זאת, הוא אינו דורש כל תמורה בדמות הנצחת שמו, ולמעט שני מקרים בודדים - סירב להנציח שם על בניין והעדיף לתרום 'לשם שמים'.

לאחרונה מתת ידו הורחבה גם לחצרות האדמו"רים, ומעשה שהיה כך היה: בחג הסוכות האחרון הוא ביקר בעיר בני ברק ולפתע ביקש מנהגו האישי להסיעו למעונו של כ"ק האדמו"ר מויד'ניץ. מקורביו ניסו להניאו מכך מאחר והפגישה לא תואמה עם גבאי האדמו"ר, אך רכניץ נחוש היה לפגוש את הרבי והוא התייצב בפתח הבית, שם זיהו הגבאים את דמותו והכניסוהו לחדר בו שהה הרב. לאחר שיחה קצרה עם הרבי, הדריש רכניץ את הנוכחים כאשר שלף שק על סך של לא פחות מ-100,000 דולר למען מוסדות התורה של החסידות.

לא פעם הוא אף ספג ביקורת מכיוונים שונים על ידו הרחבה הפתוחה כמעט לכל בקשה לסיוע המופנית אליו, אך רכניץ לא מתרגש מהביקורות, ואף תקף חזיתית את אלה שאינם תורמים לפחות מעשר מהונם הפרטי. "אנחנו לא צריכים להתפלל על הפרנסה שלנו", אמר בכנס מקומי בלוס אנג'לס לפני מספר שנים. "ריבוננו של עולם כבר העניק לעולם התורה די והותר פרנסה, וכסף בשפע לכיסוי כל הצרכים הכלכליים שלנו. הדבר שעליו אנחנו כן צריכים להתפלל הוא שאלו שהתברכו בכסף יבינו למה הוא נועד. הם אינם עתידים לקחת שום דבר ממנו איתם. עליהם להבין שהכסף המזומן שקיבלו משמייס הוא הדרך לרכוש דברים טובים ולקבל שירות טוב".

"זרחה חמה"

כצפוי "שיר 2".

בין הזמרים שמבצעים את שיריו ניתן למנות את בכירי הזמרים במוזיקה החסידית. אברהם פריד מבצע שניים מלחניו: 'אתה בחרתנו' ו'כד יתבין'. מרדכי בן דוד ומוטי שטיינמן שביצעו עבורו את 'הילל פלאי' ואת 'רחמנא' וזמרים רבים נוספים.

באירוע שנערך בהפקתו של רכניץ לפני מספר חודשים, ובו נכחו גדולי הזמרים, החליט רכניץ להחיות את השיר "שקעה חמה" אותו הלחין רבי אליהו קפלן ז"ל ושנחשב לאחד השירים הזכורים מישיבות ליטא לפני השואה. רכניץ ביצע בשיר מספר שינויים וקרא לו "זרחה חמה". לשם כך, הוא יצר קשר עם בני משפחתו של הרב קפלן וביקש מאחד מנכדיו לבצע את השיר, מה שהיווה סגירת מעגל מרגשת עבור בני המשפחה. מלבד זאת, באירוע שמחת בית השואבה אשתקד בישיבת מיר, נטל רכניץ את המיקרופון וביצע יחד עם הזמרים שהופיעו במקום את השיר העתיק והפופולארי.

לנגיד שלמה יהודה רכניץ יש זכויות רבות בעולם המוזיקה החסידית בישראל ובארה"ב. נקודת המפנה בנושא אירעה לפני מספר שנים, לאחר שהמפיק המוזיקלי דוד פדידה וילד הפלא עוזיה צדוק הגיעו למקום מגוריו בלוס אנג'לס כדי להופיע. במהלך סיבוב ההופעות, התרחשה חטיפת שלושת הנערים, בעקבותיה ביקש רכניץ להיפגש עמם ובפגישה הלחין את קטע התפילה 'שומר ישראל שמור שארית ישראל'. "ברגע כזה של משבר דחיתי את כל עיסוקיי ופניתי להלחין שיר שיאחד את כל עם ישראל, שישמש גשר ללב של כל אחד ואחת מאיתנו ויחזק את המשפחות בשעתן הקשה", אמר באותו זמן.

לאחר הצלחת השיר, אותו ביצע ילד הפלא עוזיה צדוק, עלתה קרנו של רכניץ ובעולם המוזיקה ביקשו עוד ועוד את לחניו. בהמשך הוא הלחין את 'אנא מלך' של מרדכי בן דוד, והשיא היה כאשר הוציא דיסק כפול מלחניו בהפקת יוסי רובין ודוד פדידה. לדיסק קראו 'שיר' (ראשי תיבות של 'שלמה יהודה רכניץ') והוא נחל הצלחה אדירה בישראל ובחו"ל. בשנה האחרונה הוציא רכניץ אלבום נוסף שנקרא

רהיטו סגולה

האשון בכל לחזור

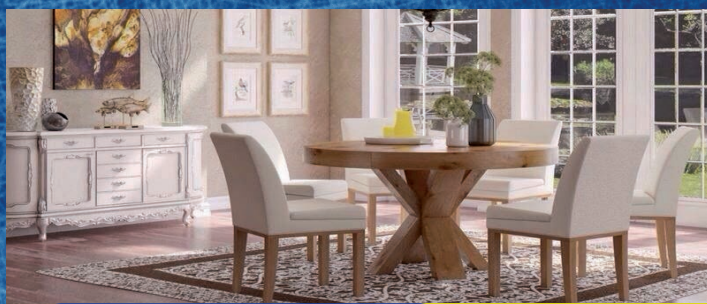
מבצע חבילה חתן כלה 9,990 ₪ + זוג מזרונים חינם

ט.ל.ח. התמונות להמחשה בלבד

סלונים בהתאמה אישית
החל מ- 2,990 ₪

שולחן פינת אוכל עגולה + כסאות
החל מ- 3,990 ₪
אפשרות פתיחה עד 4 מטר

מזנון + שולחן
החל מ- 1,990 ₪
במגוון חומרים וצבעים

סלון 3+2 ריקליינרים
הדומים לשלפים מעור/ בד / דמוי עור | במבחר צבעים

מבחר מיטות נוער נפתחות
רק- 1,890 ₪
ארגז מצעים סנדוויץ'
מזרן סופר אורטופדי
מנגנון היי רייזר
מידות: 80/1.90X2
במבחר צבעים

חדר שינה
רק- 2,990 ₪
בסיס עץ מלא/אפוקסי

רהיטו סגולה לעם סגולה

מבחר גדול של ארונות | מזנונים | ספריות | סלונים | פינות אוכל | חדרי שינה | מיטות נוער | שולחנות | מזרונים | עודפי ייצור במלאי מתצוגות

חנות המפעל: בן ציון גליס 51, פ"ת (מתחם ליד מכון הדרום, צמוד לזדקה) טל. 03-9044052

שעות פתיחה: א'-ה 10:00-20:00, ו' 9:00-14:00, מוצ"ש חצי שעה לאחר צאת השבת עד 22:30
www.rahitey-sgula.co.il

וּנְאֻמוֹ הוּא

סיוע ארוך שנים במאבקי
נתיחות הגופות ("כשר משפטים
הוא כפה על הפרקליטות
לזוטר"), פעילות ציבורית בשדה
הפוליטי ("קרדיטים ותשומת
לב לא היו בלכסיקון שלו"),
קביעת עיתים ללימוד תורה
("כולם בממשלה ידעו שבבילות
בשעה מסוימת לא היה ניתן
להשיג אותו, כי בשעה הזו הוא
היה לומד") ומאבקיו במערכת
המשפט הישראלית ("יש להפוך
את משפט התורה למחייב")
○ שר המשפטים לשעבר יעקב
נאמן הלך השבוע לעולמו בגיל
77 וצוות כתבי 'כל ישראל' שוחח
עם מכריו שמשרטטים קווים
לדמותו וחושפים את הקשר
המשפחתי האדוק לאדמו"ר
משאץ ויז'ניץ והקשר התורני
לראש ישיבת פוניבז'

יעקב אמסלם ורפי פרלשטיין

עם חסידיו
השיב לנו מרווחו והלך לפניו
רבן של כל בני ישראל

רבנו הגדול פו

עובדיה

רבי

ליבנו נותר שבור ורצוץ על מניח אג
ועל שזכינו להיות שופר לפה מפיק

המקום ינחם את בניו וחתניו מרבן
את המשפחה המפ

וכל בית ישראל יבכו את הש

מבכים מרה
צבי עמאר גבי אדרי
וכל צוות ההנהלה והעובדים

צילום: פלאש 90

מיכאל גוטווין היה אובד עצות. היו אלו שנות ה-80, והמאבק נגד נתיחת גופות היה חסר סיכוי. המקרה שעמד על הפרק עסק בנתיחת גופתו של נפטר שהפרקליטות ביקשה לברר את סיבת המוות ולשם כך לבצע נתיחה. מי שריכוז את המאבק בזמנו, היה הרב נחום הכהן קוק ז"ל ועוזרו היה מיכאל גוטווין, מי שמשמש כיום כיו"ר המחלקה המשפטית בזק"א. "לא ידענו מה לעשות, אבל אז בא עורך דין צעיר בשם יעקב נאמן ועזר לנו משפטית למנוע את הנתיחה", מספר גוטווין ומדגיש: "זה רק אחד מהסיפורים על הסיוע שנתן נאמן לכל הנושא של ניתוחי מתים בארץ ישראל".

הרב נחום הכהן קוק ז"ל היה חבר קרוב של נאמן, ומני אז נעזרו בו השניים במאבקים כנגד נתיחת גופות. "נקודת המפנה המשמעותית שהייתה", נזכר גוטווין. "אירעה כאשר באחד הדיונים בבית המשפט, התקשר הרב קוק לנאמן והתייעץ עמו על פרט שעלה בחדר הדיונים, ואז עלה בדעתי הרעיון להקים פורום עורכי דין שיסייעו לנו במאבקים". יעקב נאמן שמע על היוזמה ושמה. "הרב קוק ביקש שאצור אותו קשר ואקבע פגישה בנושא הזה ומיד הוא נענה בשמחה וסייע לנו בכל מה שהיינו צריכים. בפורום השתתפו עורכי דין מכל הארץ - להם הייתה היכרות עם יעקב נאמן, ואיתם התייעצנו על מקרים קשים שהגיעו לבג"ץ, בהם לא יכולנו להתמודד ללא הסיוע המשפטי המקצועי".

גם לאחר שנים, כששימש כשר המשפטים, נאמן סייע רבות למאבקים בנושאי נתיחת גופות. "היו מקרים שהמשטרה התעקשה על נתיחה ונאמן פנה לפרקליטות בתור שר המשפטים ומיד ביטלו את זה". גוטווין נזכר בסיפור בולט בו נאמן בכובעו כשר המשפטים התערב לטובת פסיקת ההלכה. "היה תיק רצח בעיר נתניה שלאחר שעשו צילום רנטגן לנפטר, לא מצאו קליעים. אנחנו אמרנו שאם אין קליעים, אז נתיחה לא תועיל, כי סיבת המוות כבר ידועה מאחר ויש סימני ירי".

גוטווין מסביר כי הדבר לא היה מובן מאליו. "כאשר מת אדם, יש צורך לחקור את סיבת המוות. נתיחה נדרשת רק כאשר הדבר דרוש לבירור הסיבה. כאשר אדם מת מתאונת דרכים, אין צורך לנתח מאחר וסיבת המוות ברורה. במקרה בנתניה, למרות שהיה זה תיק רצח והנתיחה תוכל להרשיע את הרוצח על ידי כך, מול עינינו עמדה פסיקת שופטי בג"ץ שאם אין אמצעים ואין קליעים מהם אפשר להפיק תועלת, לא צריך לנתח - מאחר וברור שהיה כאן אירוע ירי".

למרות זאת, הפרקליטות התעקשה על נתיחה ופנתה לשם כך לבית המשפט השלום. "המשטרה והפרקליטות עמדו על הרגליים האחוריות ובית משפט השלום פסק שלא לנתח. המדינה רצתה לערער לבית המשפט ואז פנינו ליעקב נאמן שהיה שר המשפטים, כדי שישכנע את בכירי הפרקליטות שלא לערער. חששנו שזה יגיע לבג"ץ והפסיקה תהיה לרעתנו, אך מה שקרה בסוף הוא, שמתוקף סמכותו כשר המשפטים הוא הצליח למנוע את הערעור".

בכלא - בעקבות השבת

יעקב נאמן נולד בתל אביב בג' חשוון ה'ת"ש להוריו מנחם ומלכה נאמן. בבית הסמוך לביתו, התגורר מי שהיה לימים ראש ישיבת פוניבז', הגאון רבי דוד פוברסקי זצ"ל. בשל העובדה שהיה פוקד את ביתו של ראש הישיבה בילדותו, נוצר הקשר ההדוק עם בנו, ראש הישיבה הגאון הרב ברוך דב פוברסקי, שנמשך במשך שנים ארוכות. בצעירותו נחשב לבעל זיכרון פנומנלי והוריו הועידו אותו לגדלות. עם הגיעו לגיל מצוות, נכנס לישיבת 'הישוב החדש' - בה למד שנה, ולאחריה התקבל לישיבה יוניברסיטי' לשנת לימוד נוספת. מאז ועד לשירותו הצבאי למד במדרשיית 'נעם'.

לאחר שנות לימודיו בישיבה, התגייס נאמן לחטיבת גולני, אך לאחר פציעה עבר לגדנ"ע. חבריו מספרים כי כאשר היה בקורס מ"כים (מפקדי כיתות) במהלך שירותו הצבאי, הוא סירב באחת הפעמים לחלל שבת והושב בשל

עם ראש ישיבת פוניבז' הגרב"ד פוברסקי

בפניו דילמה: משרד עורכי דין גדול הציע לו לעבוד בשותפות, אלא שעובדי המשרד עבדו גם ביום שבת. הוא פנה לרב שלמה גורן, שכאמור היה מורו ורבו, אך הרב גורן השיב בנחרצות: אין להיכנס לשותפות עם משרד מחללי שבת. הרב גורן בירכו כי יקים משרד משל עצמו שיהיה גדול מההצעות שקיבל באותם ימים, וכך היה, הוא הקים את משרד עורכי הדין "הרצוג, פוקס, נאמן ושות'" שאחד משותפיו הוא חבר הכנסת ויו"ר האופוזיציה יצחק הרצוג.

במהלך השנים לקח נאמן פסק זמן לשם כהונה כמנכ"ל משרד האוצר, בתקופת כהונתו של יגאל הורביץ כשר האוצר, ובהמשך, כאשר מונה לכהן כשר המשפטים בממשלת נתניהו הראשונה, לקח פסק זמן בן שנה במסגרתו אף מכר את חלקו במשרד - בהתניה שיוכל לחזור אליו בהמשך. עם התפטרותו מתפקיד שר המשפטים, שנה לאחר כניסתו לתפקיד, הוא חזר לשותפות מלאה במשרד.

קדנציות קצרות בפוליטיקה

כהונתו הראשונה של נאמן במשרד המשפטים הייתה רוויה סערות. עוד בטרם נכנס לתפקיד, עתר העיתונאי יואב יצחק נגדו בבית המשפט וטען כי אינו כשיר לתפקיד בשל הודעות כוזבות שמסר בעברו ומעשים פליליים שביצע. בעקבות העתירה, יום לאחר מינויו לתפקיד, פתח היועץ המשפטי לממשלה מיכאל בן יאיר בבדיקת הטענות, כשלאחר מספר חודשים הפכה הבדיקה לחקירה משטרתית ולהגשת כתב אישום - בעקבותיו פרש נאמן מתפקידו כשר המשפטים.

כתב האישום נגד נאמן כלל הגשת תצהיר כוזב לבית המשפט העליון ומסירת עדות שקר בחקירתו במשטרה, אך שנה לאחר מכן הוא זוכה, לאחר שנקבע כי פעל בתום לב. הפרשה שעוררה עניין ציבורי רב, הנפיקה מנאמן שלל טענות כנגד מערכת המשפט הישראלית. כך לדוגמה הוא תקף את הפרקליטות וטען כי מניעה אישיים. עוד טען כי החקירה נגדו נפתחה בשל רצונו של היועץ המשפטי מיכאל בן יאיר להדיחו, לאחר שחשש כי שר המשפטים החדש יקדים וידיח אותו מתפקידו. נאמן הביא דוגמאות נוספות לסיכולם של מינויים בממשלה על ידי מערכת המשפט, כמו רובי ריבלין ורפאל איתן.

כל זה לא מנע ממנו לקבל חודשים ספורים לאחר התפטרותו את תפקיד שר האוצר בממשלת נתניהו הראשונה. עם מינויו המחודש, הפך נאמן לאחד הגורמים הדומיננטיים בממשלה בשל קרבתו לראש הממשלה בנימין נתניהו. לאחר שנה שבה זכה לגיבוי מלא מראש הממשלה במאבקי, עלו היחסים על שרטון, ובעת העברת תקציב המדינה לשנת 1998, הותקף נאמן על ידי חבריו בממשלה,

כך במעצר. משהגיע הדבר ללשכתו של הרב הראשי שלמה גורן זצ"ל, הוא הגיע במיוחד לבסיס והפעיל את קשריו בכדי להביא לשחרורו. מאז ועד פטירת הרב גורן, התייעץ עמו נאמן בכל עניין.

עם סיום שירותו הצבאי, למד נאמן מספר שנים משפטים וקיבל אף תואר דוקטור למשפטים מאוניברסיטת ניו יורק. עם סיום התמחותו באחד המשרדים הגדולים בארץ, עמדה

**גם לאחר שנים,
כשימש כשר
המשפטים, נאמן
סייע רבות למאבקים
בנושאי נתיחת
גופות. "היו מקרים
שהמשטרה התעקשה
על נתיחה ונאמן פנה
לפרקליטות בתור
שר המשפטים ומיד
ביטלו את זה"**

עם מרן הגר"ח קנייבסקי

אמן".

מי שהשיבה מלחמה באותו שלב הייתה יו"ר האופוזיציה דאז ציפי לבני, שאמרה כי הדברים צריכים להטריד כל אזרח שאכפת לו מה יקרה במדינת ישראל. "הרעיון להחליף את החוק הישראלי בהלכות התורה, הוא רעיון שמחזיר אותנו לתקופות בהן דובר במונחים של מדינת הלכה". לבני אמרה כי היא מכבדת את המסורת, אך "בהחלט לא כפייה של ההלכה על אורח החיים בישראל. לא למונופול פוליטי לעניין היהודי למפלגות החרדיות והחלה של ההלכה על מערכת המשפט".

גם פרופסור אמנון רובינשטיין תקף את הדברים בחריפות ואמר כי "הדבר מנותק מרוב רובו של העם היהודי ומאוכלוסיית המדינה. גם ככה יש לנו כפייה מצפונית בדיני נישואין, עכשיו תהיה כפייה מצפונית בכל דיני המשפט. נצטרך להחליף את כל השופטים בארץ ברבנים שתוצאות הפסיקה שלהם יהיו איזמות ונוראיות".

הקשר החרדי

פרק עלום בחייו של נאמן הוא קשרי משפחתו. השר נאמן שנפטר השבוע הוא בן דודו של האדמו"ר משאץ ויז'ניץ - עמו שמר על קשר עד מותו. אמו של נאמן היא בלומא מלכה, אחות של האדמו"ר בעל ה'תפוחי חיים' מקארלסבורג, אביו של האדמו"ר מקאסאן בני ברק. סבו הוא בעל מחבר ספר "אשיב אברהם" מקארלסבורג.

אחד ממקורביו של האדמו"ר משאץ ויז'ניץ סיפר ל'כל ישראל' כי נאמן היה מגיע לבקר לעיתים קרובות את בן דודו האדמו"ר. "זה לא דבר ידוע, אבל הוא היה תלמיד חכם גדול, תמך בלומדי תורה במשך שנים, בכל פעם שהיה מגיע לבקר את אבי יבלחט"א, היה מדבר ומחדש בדברי תורה". במתנה לבנו של האדמו"ר משאץ לפני למעלה מ-20 שנה, הרה"צ ישראל הגר, העניק לו נאמן את ספר הרמב"ם ואמר לו: "קניתי לך רמב"ם, כשתסיים אותו תגיד לי ותקבל ש"ס מהודר".

נאמן אף היה מקורב לאדמו"רי בית ויז'ניץ במשך שנים, ונהג לפקוד את מעונם בעתות שמחה, ל'כל ישראל' נודע, כי נאמן נהג לפקוד אף את מעונו של בעל ה'ישועות משה' מויז'ניץ זצ"ל. השר לשעבר היה מקורב במשך שנים גם לראש ישיבת 'דרכי תורה' הגאון הרב אשר וייס, ונהג להשתתף מפעם לפעם בשיעוריו בהיכל הישיבה בשכונת רמות בירושלים.

אך לא זכה לגיבויו של ראש הממשלה ובשל כך התפטר ושב לתפקידו במשרד עורכי הדין.

רק למעלה מעשור לאחר מכן חזר לפעילות ציבורית, כשכיהן כחבר בצוות המשא ומתן של הליכוד לאחר בחירות 2009. עם הקמת הממשלה קיבל שוב את תפקיד שר המשפטים וסימן את היעד הבא: פיצול סמכויות היועץ המשפטי לממשלה. כיום, מלבד היות היועץ המשפטי יועץ לשרי הממשלה, הוא גם התובע הכללי במדינה ואחראי על הפרקליטות. לטענת נאמן, תפקידים אלו יוצרים ניגודי אינטרסים, כאשר היועץ מתבקש להגיש כתבי אישום כנגד שרי ממשלה. התכנית, כצפוי, לא יצאה אל הפועל, לא לפני שנאמן ספג מתקפה חריפה מצד הפרקליטות שראתה בכך ניסיון לערער ולהחליש את כוחה.

למרות זאת, הוא שרד בתפקידו עד לשנת 2013, אז החליט לפרוש מן הפוליטיקה. את תפקידו כשר המשפטים ירשה יו"ר מפלגת התנועה דאז, ציפי לבני.

"החרדים - טפילים"

יחסיו של נאמן עם החרדים ידעו עליות ומורדות. למעשה בתחילת דרכו הציבורית הם ידעו מורדות ובסופה עליות. היה זה בעת כהונתו כשר אוצר בממשלת נתניהו הראשונה, כאשר בראיון ל'ידיעות אחרונות' כינה את החרדים 'טפילים' ועורר סערה. הח"כים החרדים לא טמנו ידיהם בצלחת והעובדה שטרם דבריו הם עמדו לצדו, הרתיחה אותם. גם ככהונתו השנייה כשר המשפטים בשנת 2009, ספג נאמן ביקורת חריפה מצד הח"כים החרדים. באחת התגובות שנשלחו על ידי דוברו אמציה בר משה לפרשן הפוליטי של 'קו עיתונות' אבי בלום, אמר הדובר כי השר נאמן בוחר שלא להגיב למתקפות וכתב: "השר נוהג כל ערב לקרוא את דבריו של החפץ חיים ושמירת הלשון ושם נאמר, תפילה על הדיבור והשמיעה מהחפץ חיים".

"קרדיטים ותשומת לב לא היו בלכסיקון שלו", אומר דוברו לשעבר אמציה בר משה בריאיון ל'כל ישראל' בהסבירו את שתירת השר בקדנציה השנייה שלו. "אחד המשפטים השגורים על פיו היו 'אין הברכה שורה אלא בדבר הסמוי מן העין', והוא פעל לאור האמרה הזאת ולכן סרב לראיונות בתקשורת, הוא היה שליח ציבור אמיתי, זה אדם שכל מה שהוא רצה וכל מה שהוא עשה היה למען עם ישראל". בר משה מספר על אנקדוטה מעניינת מאישיותו של נאמן. "הוא התעקש לנסוע ברכבו הפרטי ואף לשלם על הדלק מכיסו, גם בזמן שנסע למקומות מתוקף תפקידו, וסירב בתוקף לקחת את הרכב שמקבלים השרים מהכנסת – זו הייתה אישיותו".

ולמרות המתקפות, לשר נאמן הייתה כנראה הזיקה החזקה ביותר מבין שרי הממשלה ללימוד התורה. "הוא היה קובע עיתים לתורה מדי יום", אומר בר משה. "כולם במשרד ידעו, וגם בממשלה, שבלילות בשעה מסוימת לא היה ניתן להשיג אותו ולא משנה מה יקרה, בגלל שבשעה הזו הוא היה לומד, היה לו שיעור יומי". אמציה בר משה נזכר כיצד בחודשי אלו הוא היה נוהג לפקוד את בית המדרש מבוקר עד לילה "בחדש אלו היה נדיר עד בלתי אפשרי להשיג אותו, אני זוכר את עשרת ימי תשובה שבהם היה נתקף מדי שנה במין חרדת קודש, אלו היו ימים מיוחדים".

"למרות שהיה עוף מוזר בנוף הפוליטי אנשים ידעו שהוא אדם מיוחד", מסכם בר משה. "מעולם לא הרים את קולו, גם כשהתנהל התיק נגדו, קיבל עליו את הדין באהבה והתעקש שלא להשיב מלחמה. ולכן לא היו לו אויבים וכולם קיבלו אותו ואהבו אותו בדרכו".

משפט ההלכה עדיף מהחוק

סערה נוספת חולל יעקב נאמן לכיוון השני, כאשר הצהיר בעת כהונתו כשר משפטים במהלך נאומו בכנס הלכתי בהשתתפות רבנים ודיינים, כי יש לבכר את משפט התורה וההלכה על פני החוק הישראלי. נאמן הותיר את מערכת המשפט בהלם רב, בשל הטענות שהועלו כי אמירה כזו מערערת את כוחה של מערכת המשפט והחוק הישראלי.

נאמן אמר בכנס כי "להפוך את משפט התורה למחייב במדינת ישראל, זו באמת הדרך הראויה להנחיל לנו את משפט התורה. צעד אחר צעד". הוא הוסיף והדגיש כי "יש להחזיר למדינת ישראל את מורשת האבות, את דברי התורה הראשונים והאחרונים שבהם יש פתרון מלא לכל השאלות שאנו עוסקים בהן. להחזיר עטרה ליושנה במהרה בימינו

הרב"ש כלל ישראל

**השבוע נלקח לבית עולמו
הרב מרדכי פריימן, זקן
חסידיו זוועהל Ⓔ בראיון
להנני בלייך זמן קצר לפני
פטירתו, סיפר על דמותו
המיוחדת של הרה"ק
רבי שלומק'ה מזוועהיל
זיע"א, גולל את הסיפורים
המפעימים, וחשף כי
הישועות שזרמו כמים
במעון הצנוע בשכונת
בית ישראל בירושלים,
נמשכות גם היום, על
ציונו הקדוש של רבי
שלומק'ה בהר הזיתים Ⓔ
מה הייתה פשר החתולה
המסתורית שנצמדה
לביתו של רבי שלומק'ה?
כיצד הצליח הרבי זיע"א
לראות גם "דרך הכובע"?
ומה עשה בזמן הבריטים
כדי ש'שכחו' לשפוט את
מקורבו שנמנה על אנשי
המחתרות?**

**| הנני בלייך |
צילום: יעקב כהן**

"היה זה מעט לאחר בר-המצווה שלי. גרנו אז בעיר העתיקה ואני נכנסתי אליו יחד עם אבי, שביקש מהרבי לברכני. רבי שלומק'ה הניח את ידיו הקדושות על ראשי ובירך אותי שאצמח להיות יהודי כשר וירא שמים ושאלתי בכל דרכי. מאז אותו ביקור, נקשרה נפשי בו והייתי הולך אליו רבות. לאחר מכן גם התגוררנו בשכונת והקשר אף התהדק".
על אף שהרב פריימן מתגורר בבני ברק, שורשיו נטועים עמוק-עמוק בעיר הקודש והמקדש. הוא מוותיקי ירושלים. סבו הרב יהודה פריימן עלה ארצה ממזרח אירופה והתיישב בירושלים, ומצד אמו הוא כבר שבעה דורות בירושלים.
באותם ימים הוא היה נער צעיר, שלמד בשיבת 'עץ חיים' הירושלמית והתגורר בעיר העתיקה. לאחר תקופת-מה עברו הוריו לשכונת בתי אונגרין בירושלים החדשה, השכונה הסמוכה למאה שערים. רבים מהתושבים עזבו באותם ימים את העיר העתיקה לטובת העיר החדשה וכך גם הרבי מזוועהיל זיע"א, שהעתיק את מושבו לשכונת בית ישראל. בכל אותה תקופה היו בני משפחת פריימן חסידים נאמנים לרבי, נהגו להתפלל בבית מדרשו ולשהות בקביעות בשולחנו.

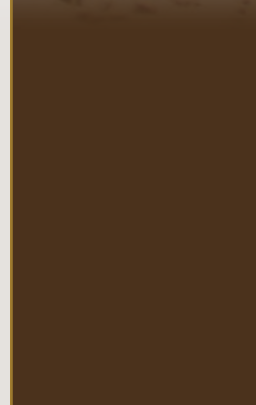
"הרבי רואה גם דרך הכובע!"

סיפורו של רבי שלומק'ה שגור על פיו. רבי

שרות שנות חסידות ועבודת ה' ניכרו על פניו של רבי מרדכי פריימן ז"ל, זקן חסידי זוועהל, אתו זכינו לשוחח לאחרונה, זמן קצר לפני שנלקח השבוע לבית עולמו. אותה השנים, לעומת זאת, לא ניכרו על פניו של רבי מרדכי פריימן, אשר זכה בלעה"ר לעבור את גיל התשעים. וכשהוא דיבר על מורו ורבו הרה"ק רבי שלומק'ה מזוועהיל זיע"א, פניו זרחו והאירו שבעתיים.
היה זה לפני למעלה משבעים שנה, כאשר התוודע לראשונה לדמותו ואישיותו של הרבי. זמן כה רב עבר והוא התנצל, בשיחה איתנו, שוב ושוב: "זה היה לפני כל כך הרבה זמן, מה אני יכול לזכור?..."
אבל רבי מרדכי זכר. כאשר הוא התחיל לספר על דמותו של רבי שלומק'ה, סיפור גרר סיפור ודמותו של הרבי שוב עמדה וניצבה לפנינו כפי שהייתה לפני שנים כה רבות.

קיר סלון ביתו של רבי מרדכי שבמרכז בני-ברק, עמוס בתמונות עד אפס מקום. תמונות צאצאיו מביטות בנו, מזכרת מאירועי שמחה רבים, אך במרכזן של התמונות, ממוסגרת בזהב תמונתו של רבי שלומק'ה זיע"א.
"הנה הוא", אומר רבי מרדכי ומצביע ברטט על התמונה. "כך הוא היה נראה כשראיתי אותו לראשונה, יחד עם אבי, רבי מגדל זצ"ל".
את הרבי הוא ראה לראשונה בגיל צעיר מאוד.

קדשו ברכות לרוב."

כשר השכחה התגייס לסייע

ר' חיים יום טוב ז"ל, היה מהיהודים הצנועים שבאנשי ירושלים. לאחר אסונות שחווה, עת נפטרו ילדיו מיד לאחר לידתם, נהג בעצמו להיכנס לרבי זיע"א מיד לאחר כל לידה, והרבי היה מברכו, והיה מורה לו גם איזה שם לתת לרך הנילוד. והנה, זכה ר' חיים להולדת בת, וכאותו לילה ראה הוא בחלומו את רבו מברכו, ומורה לו לתת לילדה את השם "שרה". לאחר מספר ימים נכנס לקבל את ברכת הרבי ולשאל איזה שם לתת לבת הנולדת, והרבי ענה לו: "הרי כבר הוריתי בדבר", ויהי לפלא גדול.

תלמידיו נזכרים בסיפור נוסף, על אישה אחת שחלתה בהתמוטטות עצבים, והחלה להסתובב ברחובות בצורה שוברת לב. ביתה, שהיה מלא בילדים קטנים, נשאר כספינה הנטרפת בלב ים, וגם הבעל לא מצא דרך וכבר חישב להיפרד ממנה. שכנותיה לקחו אותה וירדו עמה לבית הרבי, לשאול בדעתו ולהתברך מפה קדשו. הציע הרבי לקחתה לרופא מומחה. השכנות עמדו אובדות עצה, כי לא היה מי שתקבל על עצמה את עול הטיפול בה. נענתה אחת הנשים ואמרה: "מי ילך עמה? כולן מטופלות בילדים קטנים, ומי יכולה לקחת על עצמה מעמסה כזו?". רבי שלומק'ה החל פוסע בחדרו הלך ושוב, ולפתע נפנה וקרא: "חושבני שכבר אין צורך". ותיכף התחילה האישה להחלים מהמשרב החמור בו הייתה, ללא כל סיוע רפואי, עד לרפואתה השלימה!

הרב פריימן נזכר בסיפור נוסף ומספר: בזמן שלטון הבריטים, אחד מאנשי המחתרות היה מגיע לבקש את ברכת הרבי לשמירה. פעם אחת אירע שאחד מחבריו נתפס בעת שהיה עוסק בייצור חומר נפץ, והיה צפוי למשפט חמור מאוד בגין עבירה זו. יעץ לו חברו לגשת עמו לרבי מזוועהיל, לקבל את ברכתו. כאשר הגיע לבקש ברכה, הבטיח לו הרבי: "אין לך מה לדאוג, ישכחו ממך". הייתה זו הבטחה שנראתה תמוהה ופלאית מאוד. והנה, עברו הימים, והוא לא נקרא כלל להתייצב למשפטו, כאילו כל תיק האישור נעלם ונשכח. באותם ימים זה היה דבר מאד יוצא דופן, מאחר שכל אשמה קלה כנגד אנשי המחטרות הייתה מעוררת תגובות נמרצות מצד אנשי הבולשת הבריטית, ומעולם לא "נשכח" אדם שהיו צריכים לטפל בו.

"כזה היה רבינו", סיכם רבי מרדכי פריימן ז"ל בשיחה איתנו. "זה היה הרבי שלי וכך אני זוכר אותו. אבל הוא לא היה רק הרבי שלי, הוא היה הרבי של כלל-ישראל, זכותו תגן עלינו".

תוך תקופה קצרה נעלמה ממנה המחלה באופן פלאי". סיפור נוסף שמענו מפי הגה"צ רבי מרדכי אהרן שינברגר: "פעם הגיע הרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זיע"א אל אבי, הרה"צ רבי יוסף חיים שינברגר זצ"ל, והזכיר את קרובי משפחתו שהיו עדיין שרויים בגולה וציפו לישועה. נענה אבי ושאל את רבי שלומק'ה כי הלא רבי גדול הוא בעצמו, ומדוע הוא צריך את ברכתו בעוד הוא עצמו יכול לפעול את הישועה. לשמע פליאתו השיב לו הרבי מזוועהיל כי הלא כתוב: 'אין חבוש מתיר עצמו בבית אסורים', ולכן מבקש הוא ממנו ברכה לישועה".

עוד מספר לנו הרה"צ הגרמ"א שינברגר: "רעייתי, הרבנית הצדקנית ע"ה, שימשה בנערותה כעוזרת בביתו הקטן של הרה"ק רבי שלמה, לימינה של הרבנית הצדקנית מזוועהיל. יום אחד הבחינה כי על מיטתו של האדמו"ר מונחות חתיכות מתכת של ברזל - שכנראה עשה כן משום סיגופים - והיא בתמימותה הורידה את הברזלים מהמיטה בכדי שיהיה נוח לשבת ולשכב עליה. אך לאחר מכן נכחה כי הברזלים חזרו, והיא הורידה אותם שוב. כך חזר הדבר על עצמו כמה פעמים, עד שביקש ממנה הרבי שלא תוריד את הברזלים מהמיטה ולא תיגע בהם יותר, וכשהבטיחה לו כי אכן לא תעשה כדבר הזה, בירך אותה בברכת

הוא לקח את החתולה בשק, נסע איתה הרחק, למורדות שסביב העיר והלך לו, בחושבו שהוא נפטר ממנה סופית. אך לאחר כמה שעות, שם הרבי לב כי החתולה איננה, ואמר לסובביו: "היא נמצאת עכשיו בכותל המערבי והיא תשוב". ואכן, לאחר כמה שעות היא שבה והתיישבה בביתו של הרבי, ויהי לפלא

חיך וענה: תגיד להם, שהרבי יכול לראות גם דרך הכובע"... הרב פריימן מספר: "אירוע אחד לא אשכח עד היום: היה זה כאשר רציתי לשוחח עם הרבי ביחידות. נכנסתי לחצר ביתו והצצתי פנימה לראות אם הרבי נמצא, והנה אני רואה את הרבי מוטל על המיטה ללא ניע, פניו אדומות לוהטות והוא בקושי נושם, כמו מעולף. ניסיתי לעשות רעש, אך הרבי לא הגיב. היה זה מראה נורא ומפחיד. הבטתי סביבי ולא היה איש, לא העזתי להיכנס אל תוך החדר פנימה ויצאתי החוצה בריצה. חשבתי מה אעשה, והנה אני רואה איך מגיע מקצה הרחוב בנו, כ"ק האדמו"ר רבי גדליהו משה זיע"א.

"רצתי אליו ואמרתי לו: 'משהו נורא קרה לרבי, בוא ותראה!'. הוא הלך איתי, נכנס אל החדר, הביט לרגע ואמר לי: 'אסור להפריע, הרבי עכשיו לא כאן. אל תפריע לו'. יצא, וסגר את הדלת. אמרתי לו: 'אבל הרבי לא נראה טוב? והוא ענה: אל תדאג, תמתין קצת והכל יהיה בסדר. הייתי נרעש והמתנתי ליד חדרו, ורק לאחר דקות ארוכות כמו התעורר הרבי מעלפונו. רבי גדליהו משה אמר לי: 'עכשיו זה בסדר, לך דבר עם הרבי'. נכנסתי אליו והוא קיבל אותי במאור פנים ובידידות רבה, והעניק לי את עצתו וברכתו".

החתולה המסתורית

הרבי לא עסק רק בברכה ובעצה. ביתו היה פתוח לכל ועניים התארחו על שולחנו דרך קבע. כל עירי ונדכא מצא בביתו נחמה ומילה טובה, והייתה כמובן גם את 'החתולה'.

"את בית הרבי", מספר הרב פריימן, "נהגה לפקוד חתולה אפורה. היא הייתה שוהה דרך קבע בביתו והרבי היה מאכיל אותה מפתו ומשקה אותה ממימיו. בכל פעם שהגענו לבית הרבי - החתולה הייתה שם".

פעם אחת היא נעלמה. הרבי צעד לעבר הירקן שהיה אז ברחוב הראשי של שכונת בית ישראל ליד בית הכנסת. הייתה שם המולה, משום שראו שהחתולה נכנסה לתוך בית המדרש וביקשו לסלקה משם. הרבי אמר: "היא נמצאת בתוך ארון הקודש". ואכן, היא נמצאה שם. סילקו אותה משם, והיא שבה לבית הרבי.

היו כאלה בביתו של הרבי שנוכחותה של החתולה הפריעה להם, ולא הבינו את פשר הדבר. היו שאמרו שמדובר בחתולה שהיא גלגול נשמה ולא סתם הרבי מטפל בה ומטפח אותה. היו כאלה שלא האמינו בכך ופנו אל הרבי באמרם שלא נאה הדבר שחיה טמאה שוהה בביתו ושצריך לסלק אותה, אך הרבי ענה: "זה לא יעזור לכם, גם אם תסלקו אותה - היא תחזור".

יום אחד החליט אחד ממקורביו הרבי להיפטר ממנה אחת ולתמיד. הוא לקח את החתולה בשק, נסע איתה הרחק, למורדות שסביב העיר העתיקה, הניח אותה שם והלך לו, בחושבו שהוא נפטר ממנה סופית. אך לאחר כמה שעות, שם הרבי לב כי החתולה איננה, ואמר לסובביו: "היא נמצאת עכשיו בכותל המערבי והיא תשוב". ואכן, לאחר כמה שעות היא שבה והתיישבה בביתו של הרבי, ויהי לפלא.

ישועות במי המקווה

הישועות בביתו של הרבי, מספר הרב פריימן, זרמו כמים. פעמים רבות ראו במקווה איך שהרבי היה טובל ועונה לאנשים תשובות על שאלותיהם, והמדובר היה בשאלות גורליות של ממש, לעתים בשאלות של חיים ומוות, והוא היה עונה כמי שהשכינה מדברת מתוך גורנו. כידוע, על כל אזכרה של חולה או מקשה ללדת וכו', הרבי היה יורד לטבול במקווה. וכך גם את תשובותיו לשואלי הרבים, נתן אז, כביכול הביט ב'אורים ותומים'.

"כמעט לא היה בית בירושלים בימים ההם שלא חתם בו הרבי תו חיים וישע, בברכה או בעצה. דברים גלויים ראו אצלו אז, וגם אני נוכחתי מספר פעמים עת טבל ועלה עם תשובות והכרעות ברורות", מספר הרב פריימן.

"פעם נכחתי במקווה כשהגיע אליו בחור בשידוכים והיו לו כמה הצעות. הלה פירט לרבי ר' שלומק'ה ושאל לאיזו הצעה עליו לגשת. הרבי טבל כדרכו וענה לו על אתר שהשירדך שלו הוא משפחה פלונית. הלה שאלו: והרי לבי נוטה להצעה אחרת. אך הרבי ענה לו בפשטות: 'דע לך שמשפחה פלונית לא תרצה אותך, ועל כן אל תיגש להצעה הזאת'.

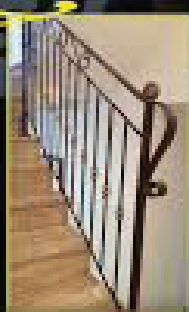
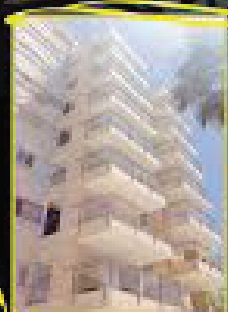
"דרכו הייתה לשהות במים זמן ארוך, כאשר כולו אחוז בשרעפי קודש. היו מקריאים אז לפניו את השאלות שהפנו אליו באותו היום, כל שאלה בנפרד, והרבי היה טובל וכך היה עונה את תשובותיו לאחר הטבילה. נוכחתי פעם כשהגיע אליו יהודי, וצעק לו: 'רבי, לבני יש לו יותר מארבעים מעלות חום כבר כמה ימים, והנני חושש לגורלו'. הרבי טבל במקווה וענה לו מיד שהחום נובע מדלקת באוזניו, ובעזרת השם זה יעבור לו. סיפר לי יהודי יקר שפעם היה עמו במקווה, והזכיר לפניו את קרובת משפחתו שהייתה חולנית ל"ע. הרבי הטביל את ראשו במקווה, ומיד הרים את ראשו ואמר: לך ואמור לה שאין זה כלום והיא תבריא. ואכן,

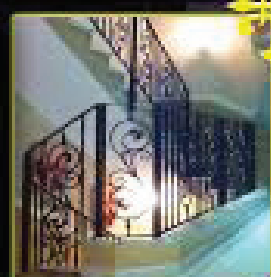
סורגדור

להרגיש בטוח
Grates

ביצוע והתקנת כל סוגי הסורגים
ביצוע כל עבודות המתכת למסדות ופרטיים

חלונות | דלתות | מרפסות | מעקות
קונסטרוקציות מתכת
מבחר ומגוון של כל סוגי הסורגים

המחיר הכי זול העיד! בהתחייבות!

מחיר מיוחד
לקבוצות רכשה
(מזכרים 10 דירות)

להזמנת ייעוץ מגוון ללא התחייבות:

1-700-555-055

מייל: soragdoor@gmail.com

בקרן באתרינו: www.soragdoor.com

בכפוף לתנאי החברה

ביצוע כל סוגי עבודות האלומיניום

גלאסדור

Aluminum Industries

תעשיות אלומיניום

חלון ההדמנויות שלך!

חלונות | דלתות | סגירת מרפסות
חלונות הזזה | חלונות בלגיים
חלונות דרייקיפ | תריסים | מעקות זכוכית

מתחייבים למחיר הכי זול בעיר!*

לפגישת ייעוץ ללא התחייבות:

1-700-500-380

glasdoor73@gmail.com

בקרן באתרינו:

www.glass-door.co.il

החלוצות בשפע

החורף כבר כאן!

הסרת משקפיים עושים בבית חולים אסותא

✓ מנתחי עיניים בכירים ומנוסים
✓ אחריות ללא מגבלת זמן

✓ ללא שימוש בסכין
✓ חזרה לשגרה תוך זמן קצר

המרכז היחיד בישראל הפועל
בפיקוח ה-JCI תו התקן המחמיר
בעולם לבתי חולים

מחיר קבוצתי!

אסותא
הסרת משקפיים בלייזר
אופטיק

לבדיקת התאמה חנם חייגו:

03-7922031

רשת מרכז הרהיט

לרגל הפתיחה סניף חדש (בעלות חדשה) - סניף עודפים

כל החנות עד 70% הנחה

חיסול
עודפים!

כל
הקודם
זוכה!

ארון 4 דלתות
רק 999 ₪

מיטות נוער / ספפה
רק 1,499 ₪

סלון בד פינתי
רק 2,499 ₪

**מבצע
מטורף!!**

מזרונים
החל מ-
199 ₪

סלון 3+2
1,499 ₪ בלבד!

חדרי שינה
רק 2,499 ₪

שולחן נפתח
רק 3,490 ₪

ט.ל.ח. | התמונות להמחשה בלבד

סניף בני ברק ז'בוטינסקי 100

03-6165301

סניף אור יהודה
יוני נתניהו 5

סניף ראשון לציון
סחרוב 8

מיליוני כורדים מאמינים ששנואת נפשם, טורקיה, כרתה ברית עם השטן בדמות ארגון הטרור דאע"ש, כדי למנוע מהם את מימוש השאיפות הלאומיות ★ מנגד, ניצבת הברית החדשה של ארדואן עם פוטין, שהפכה אותו ליעד מועדף של דאע"ש ושינתה את המפה ★ חיים פרידלנדר שוחח עם האסטרטג ד"ר עופר ישראלי, שמסביר מדוע הכול תלוי במדיניות שיביא הנשיא טראמפ

חיים פרידלנדר

כש יבנה סוריה

קורה שטורקיה רוקמת לה תכנית זדונית... זה יישמע
אולי קונספירטיבי, לא אם תשאלו מיליוני הכורדים
שמשוכנעים בכך.

תכנית בארבעה שלבים

התכנית המדוברת מכילה ארבעה שלבים: ראשית,
כוחות איסלאמיסטים, רצוי דאע"ש, יכבשו חלקים
בגבול טורקיה-סוריה מידי הכורדים. שנית, טורקיה
תחוש מאוימת ותכריז על מבצע מלחמתי באזור,
כוחות הקואליציה יצטרפו לטורקיה במאמץ למיגור
הטרור, כשהם לא יודעים שמטרתה העיקרית של
טורקיה היא לחצות לשניים את הרצף הכורדי. בשלב
השלישי, תערוך טורקיה יישוב של אלפי פליטים
סורים שהיגרו אליה בזמן המלחמה בשטח המדובר.
ואילו בשלב הרביעי והאחרון יתבצע סיפוח השטח
וסתימת גולל על חלום המדינה הכורדית בסוריה.

אמנם, יש שיטענו שמדובר בתכנית קונספירטיבית
מידי, אך צריך לזכור שסוחרים טורקים רכשו נפט
בזול מידי דאע"ש, כך שהכסף הטורקי החזיק למעשה
את ארגון הטרור הקיצוני. אף שטורקיה התכחשה
לסיפור הרכישה, הרוסים הביאו לכך לא מעט
הוכחות. מה גם שבמפת האינטרסים של הטורקים
בסוריה, חשבו הטורקים תחילה שדאע"ש יפיל את
שלטון אסד השנוא עליהם.

חשוב גם לציין, כי למרות הקשרים של דאע"ש
עם טורקיה - המשיכו הפיגועים במדינה, חלקם,
בעיקר אלה שיועדו נגד כוחות הביטחון, הם מעשה
ידיה המחתרת הכורדית, אך חלקם האחר ככל הנראה
מעשה ידי דאע"ש, או ארגונים סלפים קיצוניים,
אותם פיגועים כוונו בעיקר נגד תיירים או נגד כורדים.
נחזור לתכנית הטורקית. נקודת ההתחלה של אותה
תכנית היא קובאני, עיר במחוז חאלב שבסוריה על
גבול טורקיה, הנחשבת לאבן יסוד של כורדיסטן.
בינואר 2015 כוחות המדינה האיסלאמית (דאע"ש)
מתחילים לתקוף את העיר, תוך ניסיון לכבוש אותה
מידי "הכופרים" - הכורדים. דאע"ש מפנה לאזור
אלפי ג'יהאדיסטים, שמסתערים על העיר באמצעות
פיגועי התאבדות ותקיפה קרקעית.

הלוחמים החלו לכבוש שטח לא קטן מהעיר, תוך
שהם טובחים באוכלוסייה המקומית, ונראה היה
כי כל העיר הולכת ליפול בידיהם כפר בשל. אלא
שלכורדים היו תוכניות אחרות והם הכריזו: "קובאני
לא תיפול". במאמצים אדירים ובמחיר כבד הצליחו
הכורדים להדוף מעט את דאע"ש. במערב ראו את
העמידה הכורדית האיתנה והחלו לספק סיוע אווירי
לכוחות.

ארגון המדינה האסלאמית לא ויתר והמשיך
במתקפתו הקשה על העיר. בשלב מסוים דווח כי
לוחמי דאע"ש תוקפים את העיר מצפון. כלומר, מעבר
לגבול הטורקי... בנוסף, הכורדים טענו כי לוחמי
המדינה האיסלאמית שנתפסו בשבי הודו כי חיילים
טורקים לחמו לצדם כתף אל כתף, מה שאישש את
הטענות על הקונספריציה.

כשנראה היה כי הארגון הסוני מצליח להשתלט
על חלקים מהעיר, בטורקיה התחילו לדבר על יצירת
"אזורי חץ". אלא שהאמריקאים החלו לתאם סיוע
קרקעי לכורדים - כוחות הפשמרגה מצפון עיראק
החלו לנוע לעבר טורקיה במטרה לחצות לסוריה
ולסייע לאחיהם שבקובאני. בטורקיה ניסו למנוע
את מעבר הכוחות, אבל איום חריף של אובמה על
ארדואן אפשר את מעבר הכוחות לקובאני. בסופו של
דבר, עם הסיוע הקרקעי, הצליחו הלוחמים הכורדים
תוך אבדות כבדות להדוף את דאע"ש
מהאזור. למעשה,

תוצאות הקרב על
קובאני הפחידו
את טורקיה
עוד יותר,
הכורדים
הוכיחו
לראשונה
שניתן
להכניע
את המדינה
האיסלאמית
על הקרקע.

ליל ראש השנה האזרחית, מאות חוגגים מצטופפים
באולם אירועים באיסטנבול, כאשר מחבל נכנס
למקום ופותח בירי ללא הבחנה. התוצאות - חסרות
רחמים: 39 בני אדם נרצחו ועשרות נוספים נפצעו.
יומיים חולפים עד שארגון הטרור הבינלאומי דאע"ש
לוקח אחריות על המתקפה.

בהודעת הארגון הסוני נכתב: "150 בני אדם
נהרגו ונפצעו כנקמה למען דתו של אללה וכהיענות
לציווי של מנהיג המאמינים לפגוע במשרתת
הצלב, טורקיה". כן, אותה טורקיה שהופכת בשנים
האחרונות יותר ויותר איסלאמיסטית, או לפחות כך
היא נתפסת בעיני המערב, מוכרזת במחי הודעה אחת
"משרתת הצלב". נדמה שבשביל להבין מה קורה פה
צריך לחזור אחורה.

טורקיה, רגלה האחת באסיה והאחרת באירופה,
עינה צופה למערב וליבה מונח במזרח. מדינה שעברה
מהפכה חילונית שהפכה אותה למיני מעצמה באזור,
אך היא לא מסתפקת בזה ושואפת לחזור לימי העבר
המפוארים. ימים בהם האימפריה העות'מאנית
השתרעה מדרום-מזרח אירופה עד לצפון אפריקה
וחצי האי ערב. אולם היא שוכחת, או לא רוצה
לזכור, שימי הזוהר הללו הסתיימו בתווית "האיש
החולה שעל גדות הבוספורוס" שהודבקה לה על ידי
מדינאי אירופה, ובתבוסה מהדהדת במלחמת העולם
הראשונה.

אבל לפני שהטורקים שואפים להפוך למעצמה
אזורית, עומד בפניהם אתגר - להכניע את האויב
שבפנים, הכורדים, הקבוצה הלאומית הגדולה בעולם
שאין לה מדינה. ההערכה היא כי 20% מהאוכלוסייה
הטורקית היא בעצם כורדית. תוסיפו להם עוד מיליוני
כורדים שמתגוררים בעיראק ובסוריה, מדינות
שגובלות עם טורקיה, ותקבלו את האיום הגדול ביותר,
מאחר ומימוש הלאומיות הכורדית יאיים באופן ישיר
על עוצמתה וביסוס חוזקה של טורקיה באזור.

כרוניקה של מאבק

ב-1922, מוסטפא כמאל אטאטורק, מי שנחשב
לאבי האומה הטורקית, עלה לשלטון והתחיל במסע
חילון ומודרניזציה בעם הטורקי. אטאטורק ניסה
לאחד את כלל הטורקים לכדי אומה אחת, ובמקביל
חשש מהרצון הכורדי לעצמאות, בעקבות כך הוא
אוסר על שימוש בשמות כורדיים, פעילות ארגונים
כורדיים, פרסומים ובתי ספר, כמו גם מוזיקה ותרבות.
כתוצאה מכך הכורדים מנסים להתקומם, אך כל
ההתקוממויות נכשלות ומסתיימות בהרג כורדי
ובהגליות.

50 שנה קדימה, סטודנט כורדי בשם עבדוללה
אג'לאן, או בכינויי הטורקי "אפו", מקים את מפלגת
הפועלים של כורדיסטן, הידועה יותר בשמה PKK.
הארגון פותח במאבק למען עצמאות כורדיסטן, בין
היתר באמצעות ביצוע פיגועי טרור נגד מטרות צבאיות,
אנשי ביטחון ואזרחים. הגל האלים של ההתקוממות
נמשך מ-1980 עד 1999, באותם שנים דרום-מזרח
טורקיה, חבל הארץ בו מתגוררים הכורדים, הפך
לשדה קרב מדמם. ב-99 בפעולה מיוחדת של כוחות
קומנדו טורקיים נתפס אג'לאן, מה שעצר לתקופה
קצרה את הרטוריקה האלימה של הארגון, בפרט
שאג'לאן עצמו החל בפרסום מסרים מפויסים מתא
הכלא בו ישב.

מהר מאוד מתחילה נסיגה ביחסים בין טורקיה
למיעוט הלאומי החי בקרבה, הדבר מתבטא בין היתר
בענישה חמורה נגד כורדים "תומכי טרור", שכל
פשעם היה סימון י' באצבעות לאות ניצחון לאחר
עוד פעולה מוצלחת של ה-PKK. לבסוף, בתחילת
2013, מגיעים הכורדים להסכם פיוס עם הטורקים,
לפיו הכוחות המזוינים של הארגון ייסוגו מאדמת
טורקיה, ובתמורה שיחרר ארדואן מאות אסירים
כורדים והבטיח את זכויות המיעוט הכורדי בחוקה
הטורקית.

אלא שבנקודה זו, בה היה נראה כי שלושה עשורים
מדממים מגיעים לקיצם, נכנסה המלחמה בסוריה
לתמונה והפכה את הקערה על פיה. היחידות להגנת
העם - YPG, מיליציה כורדית שנלחמת בסוריה,
החלה לרשום הישגים נאים בצפון סוריה, ונראה
היה כי היא מצליחה ליצור רצף טריטוריאלי כורדי
לאורך כל גבול טורקיה. הקמת מדינה כורדית מתחת
לאף הטורקי, עשויה לסכן מאוד את טורקיה, וכך

המומחה מסביר את מפת האינטרסים

טורקיה לא מוותרת

ליל שבת ט"ז אב, מחבל מתאבד, ילד כבן 12, מתפוצץ ביציאה מאולם בגזיאנטפ שבטורקיה, בו התקיימה חתונה של כורדים. המחבל התפוצץ כאשר יצאו החוגגים לרקוד ברחוב. נשיא טורקיה, רג'פ טאיפ ארדואן, דיווח בכלי התקשורת כי 51 בני אדם נהרגו בפיגוע ו-69 נפצעו, בהם 17 במצב קשה. בין הנפגעים היה החתן, שנפצע באורח קל. למרות שאף ארגון לא נטל אחריות לפיגוע, האשים ארדואן את ארגון הטרור המדינה האסלאמית בביצועו והכריז על מבצע "מגן הפרת" יצירת אזור חיץ בגבול טורקיה-סוריה נקי מדאע"שיסטים. העיר הראשונה אותה מסמנים הטורקים היא ג'רבלוס, מעוז המדינה האיסלאמית באזור. תוך 12 שעות נכבשת העיר. לאחר כיבושה התברר שדאע"ש פינה את מעוזיו עוד טרם תחילת ההתקפה, שוב, ריח של תיאום בין הטורקים למדינה האיסלאמית, מבלי לדבר על האירווה שפיגוע בחתונה כורדית יספק בידי טורקיה את התירוץ לביתוק הרצף של המיליציות הכורדיות.

הטורקים לא עוצרים בג'רבלוס, הם החלו להכריז על ניקוי הגבול מדאע"ש וממשיכים להרחיב את פעילותם באזור, כשלמעשה הם בכלל מנקים את הגבול מכורדים. הטורקים החלו לנוע לכיוון העיר מנג'ו, השוכנת בצפון מרכז סוריה, קרוב לנהר הפרת, ואשר נחשבה למעוז של דאע"ש באזור, והכורדים בהוראת האמריקאים כבר כבשו את העיר קודם לכן מידי ארגון הטרור, תוך שהם סופגים אבדות כבדות.

תוך כדי תנועה לכיוון העיר הטורקים השלימו את אזור החיץ שהם רוצים, והצליחו לגרום לכך שהכורדים לא יוכלו להשיג רצף טריטוריאלי. הכורדים מה-YPG שניסו להגן על שטחם, נתקלו בשריון ובהפצצות אוויריות טורקיות. לא היה להם סיכוי. אבל הטורקים לא הסתפקו בזה והם ביקשו לכבוש את מנג'ו, אותה עיר שהכורדים חירפו את נפשם בשביל לנקות אותה מטורוריסטים. טורקיה מבהירה כי היא רוצה שהכורדים ינועו מזרחה לנהר הפרת, הרחק מטורקיה.

ראש הממשלה הטורקי הבהיר באוזני שר החוץ האמריקאי ג'ו בידן: "הכורדים לא צריכים להימצא מערבי לנהר הפרת. הצבא הטורקי יעשה הכול כדי להגן על האינטרסים של טורקיה". מה הסיב בידן? "אם הכורדים יחליטו לפעול מערבית לפרת, האמריקאים לא יתמכו בהם". כלומר, הבעת תמיכה אמריקאית בטורקיה ובמהלכיה נגד הכורדים – אותם אלה שלחמו נגד דאע"ש.

במקביל ליצירת אזור החיץ בין שני החלקים שבשליטת הכורדים, משלימה טורקיה עם רוסיה, בעלת בריתו של אסד. רוסיה שזעמה על הפלת המטוס הרוסי ב-2015, הטילה מספר סנקציות על המדינה, כך שטורקיה הבינה שאם היא רוצה להתאושש היא חייבת להתנצל. אבל לא רק, גם הלחימה בכורדים בסוריה הובילה לאותה התנצלות. טורקיה הפנימה שאם היא פועלת בסוריה היא צריכה את חסותו של הקרמלין, הכוח החזק ביותר הפועל באזור. בנוסף, שיתוף פעולה עם פוטין יוביל להפסקת היחסים בין המשטר הסורי הנתון לחסותו ובין הכורדים. כן, שוב הכורדים נבגדים על ידי בעלי בריתם.

אלא שחידוש היחסים עם רוסיה הוביל לבעיה אחרת, דאע"ש. הארגון זעם על הפניית הגב מאנקרה והחל לנקום בטורקים. אבל לא רק חידוש היחסים עם רוסיה עמד בבסיס שבירת היחסים שבשתיקה בין דאע"ש לטורקיה. טורקיה החלה להפנים עם הזמן שכשנותנים לארגון הקיצוני אצבע - הוא רוצה את כל היד. עידוד הפעילות הסונית הקיצונית בסמוך לגבולה לא עשה טוב לאנקרה והיא החליטה להפסיק את השת"פ, לחסום את הגבול הרמטית יותר ולפעול כנגד סלפים קיצוניים בשטחה.

משכן, היחסים בין ארגון הטרור למדינה הטורקית החריפו ובאו לידי ביטוי בלחימה עזה בשטח. כך לדוגמה, רק בשבוע שעבר פרסם דאע"ש תיעוד מחריד של לוחמיו שורפים למוות שני חיילים טורקים שנשבו בצפון סוריה. בתיעוד הקשה נראים שני החיילים כבולים בשלשלאות מצווארם כשמאחוריהם כלובים. לאחר שהשניים עלו בלהבות, איים לוחם של הארגון בטורקית, כי אם אנקרה לא תסיג את חייליה מסוריה, יהיה זה גורלם של יתר כוחותיה.

כאמור בתחילת הכתבה, דאע"ש לא הסתפק בזאת והוא היה אחראי גם לטבח בתחילת השבוע. חימום היחסים עם רוסיה, שתוקפת את כוחות ארגון הטרור בסוריה, מסביר את אותה הודעת הארגון, בו נטל אחריות על הפיגוע וכינה את טורקיה "משרתת הצלב".

בכדי להבין את מערכת היחסים הסבוכה של טורקיה, פנינו לד"ר עופר ישראלי, גיא-אסטרטג - מומחה למדיניות ביטחון בינלאומי והמזרח התיכון מהמרכז הבינתחומי הרצליה.

ראשית, מה האינטרסים של טורקיה וכיצד היא יכולה למקסם אותם ביחסיה מול ארה"ב ורוסיה? "קודם כל צריך להבחין בין התקופה שאנחנו נמצאים בה כעת לתקופה שתחל אחרי ה-20 בינואר, אז יכנס הנשיא הנבחר דונלד טראמפ לתפקידו, וטרם אנו יודעים כיצד יפעל", מבהיר ישראלי בתחילת דבריו.

"נצמצם את הדברים. בשנים האחרונות טורקיה נמצאת במסלול התנגשות מול אירופה, ארצות הברית והמערב בכלל, בשל מדיניות הפנים של הנשיא ארדואן. קרי, הניסיונות של הנשיא הטורקי לחזק את כוחו ומעמד הנשיאות, תוך צמצום זכויות אדם במדינה. לתוך זה נכנסות תתי המלחמות בסוריה".

ד"ר ישראלי מדגיש, "אני בכוונה לא מגדיר זאת כמלחמת אזרחים, כי מזמן היא לא מלחמה כזו. מדובר בתתי מלחמות, בהן הצדדים מחליפים את התמיכה וההתנגדות שלהם מידי כמה שבועות, ולכן צריך להסתכל על זה בצורה קצת יותר מורכבת מאשר מלחמה אחת".

"ברגע שהמלחמות הללו והתפוררות סוריה הפכו לנושא משמעותי, טורקיה, כמדינה שכנה וכמעצמה אזורית, בעיניה וגם בעיני חלק מהעולם, החלה לבחון את מארג האינטרסים שלה באזור. ולזה צריך לצרף מספר נקודות. המעבר וההשתקעות של מאות אלפי פליטים סורים במדינה. המתח שזה יצר עם האיחוד האירופי, בשל העובדה שרבים מהם המשיכו ליוון ולאירוד האירופי, וההסכם שנחתם בסופו של דבר עם מדינות האיחוד, לפיו טורקיה תעצור את מעבר הפליטים לאירופה בתמורה לתמיכה כספית עצומה ולהטבות כלכליות".

"בנוסף, המעורבות הרוסית המשמעותית בסוריה בשנה וחצי האחרונות. כל זה הוביל לכך שמערך האינטרסים הטורקי הפך להיות מאוד רגיש. על זה אפשר להוסיף את מדיניות החוץ השגויה של ארדואן עם מדיניות האזור, מה שהוביל לכך שמדינה עם אפס קונפליקטים עם שכנותיה היא הפכה למדינה עם קונפליקט עם כל שכנותיה, כולל ישראל.

"יש לציין", אומר ישראלי, "כי אותה מפת אינטרסים סבוכה שהצגנו הובילה להפחתת המתח ולרצון הטורקי להגיע להסכם בין אנקרה לירושלים".

מארג האינטרסים הטורקי לא מסתיים כאן וישראלי מוסיף את האינטרס החשוב ביותר לטורקיה באזור: "על כל זה צריך להוסיף את החשש הטורקי שהשאיפות הלאומיות של הכורדים יקבלו חשיפה בעולם, בקרב המדינות והמנהיגים, ואולי אף תמיכה. מלבד זאת, האינטרס הטורקי בסוריה, כולל גם דברים נוספים - מעבר פליטים למדינה, דבר שמעיק על הכלכלה המקומית, שכבר כך נמצאת בנסיגה. בנוסף, המעורבות הרוסית במקום שאינה נתפסת בעין חיובית בעיני הטורקים, מכיוון שרוסיה וטורקיה בגלגולים הקודמים שלהם לאורך שנים היו מעצמות אזוריות עוינות, ויש לכך משמעות כיום. לזה צריך להוסיף את המתח שנוצר כיום עם ארדואן שהראה שלו נאורות'מנית, להחזיר את טורקיה למצבה בעבר.

"אבל העיקר הוא דחיקת רגלי הכורדים בסוריה, כדי למנוע מצב שבו הכורדים בסוריה מפתחים יכולות לאומיות על הקרקע, אזורים תחומים, סממני לאום וכו', מתוך חשש שמהלך כזה בסוריה ישפיע על כורדים בטורקיה לפעול בצורה דומה. הטורקים וארדואן רואים במהלך כזה קאזוס פלי (עילה למלחמה). ההתנהגות הטורקית לאורך שנים כלפי חוץ הציגה מיצג לא מדויק של מה שנעשה בפועל. כלומר, גם כשטורקיה הצטרפה לכוחות הקואליציה במאבקם נגד דאע"ש על שלוחותיו הרבים, בפועל הם הפעילו את הכוח שלהם נגד הכורדים בסוריה, תחת כסות של פעילות נגד דאע"ש התברר שהם פעלו נגד כורדים או למנוע מהם את מימוש שאיפותיהם הלאומיות על הקרקע".

כיצד טורקיה צריכה לפעול?

"כל הביצים מצויות כעת בסל של טראמפ וכיצד

הוא יפעל. למעשה המהלך שנעשה כעת, כולל המפגש המשולש, טורקי-רוסי-איראני ברוסיה, והסכם הפסקת האש שנחתם לפני מספר ימים, כל זה נבע מהרצון לקבוע עובדות בשטח לפני כניסתו של טראמפ לתפקיד. כך גם ניתן לראות את המאמץ העצום שהשקיעה רוסיה בכיבוש חאלב ובמגור המורדים מהעיר.

"טראמפ עדיין אניגמה, יש ציפיות, אבל עדיין אי אפשר לדעת. אם טראמפ, כפי שמסתמן, יאפשר לכוחות בשטח לפעול כראות עיניהם בלי מעורבות שלו, הטורקים יאלצו להתאים את עצמם לראיה הרוסית, כיוון שרוסיה היא השחקן המשמעותי באזור. זה גם מסביר את ההתנצלות הטורקית בפני הרוסים וההסכמה לקבל את דרישותיהם. לאן זה הולך מכאן? הכול תלוי במדיניות החוץ של טראמפ באזור. אם בסופו של דבר הוא יחליט להתערב ולסיים את המלחמה באזור, יהיו לכך השלכות על הטורקים, על הרוסים וגם על ישראל".

מה האינטרס אותו צריכה טורקיה לממש מול טראמפ?

"למנוע התעוררות לאומית אצל הכורדים בסוריה ובעיראק, החלפת אסד בגורם אחר וכמובן, עצירת מעבר פליטים מסוריה לטורקיה ואולי אף פתיחה בתהליך של חזרתם למדינה".

האם רצח השגריר הרוסי באנקרה עשוי להשפיע על היחסים עם רוסיה?

"הטורקים כבר היו בצורך להוכיח את עצמם לרוסים אחרי אירוע הפלת המטוס הרוסי בשנה שעברה, עצירת התיירות והטיסות מרוסיה בעקבות כך ולבסוף ההתנצלות הטורקית. יתר על כן, רצח השגריר נתפס כאירוע יותר משמעותי מהפלת המטוס, זה שגריר שנמצא במקום על פי הזמנה, לעומת חיילים שחצו את הגבול הטריטוריאלי. זה אירוע שקרה בשידור חי, לעומת אירוע יבש שדווח לאחר מכן.

"אבל כאן צריך להכניס את מארג האינטרסים. אם האירוע היה מתרחש לפני חצי שנה, בטרם טורקיה החלה בהפשרת המתחים מול רוסיה, ככל הנראה לאירוע הזה הייתה השפעה משמעותית. אך כעת, כיוון שהטורקים נמצאים במצב אחר וגם התנערו מידית, זה אירוע שכועסים עליו, אבל זה לא אירוע מכונן שמגדילים אותו. ועדיין, צריך להבדיל בין זירת יחסי החוץ לזירה הפנימית ברוסיה, שם יש כעס על הרצח. אין ספק שהרצח יהיה ברקע, אבל לא תהיה לכך השפעה יותר מידי".

האם לטורקיה עדיף שטראמפ לא יהיה פרו רוס, כך שהם יוכלו לנסות למקסם את האינטרסים שלהם במשחק בין שתי המעצמות הללו?

"זה תלוי הרבה ביכולות הטורקיות לנווט את עצמם. נראה על פניו שהשיח האמריקאי-רוסי יהיה שיח חיובי, תוך רצון לפטור בעיות. השאלה כיצד הטורקים יוכלו להציג לעצמם חזון אסטרטגי ארוך טווח וכיצד יוכלו לרתום את המעצמות לכך".

מהצד נראה שטראמפ, פוטין וארדואן הם מנהיגים בעלי אופי דומה ותפיסת עולם, שניתן אולי להגדירה כזהה, זה עשוי להשפיע על טיב היחסים ביניהם?

"לאופי המנהיגים יש השפעה רבה על אופן היחסים, זה הוכח מחקרית. כמובן שאופי המנהיג של מעצמה יש לו השפעה רבה על ההתנהלות מאשר מנהיג של מדינה קטנה, שהמערכת הביני"ל תאלץ אותו לפעול אחרת. כבר אנו רואים באופן ברור שהמאפיינים האישיים של אובמה וטראמפ הובילו אותם לפעול באופן שונה אחד מהשני. ערכים אוניברסליים, ארגונים בינלאומיים, זכויות אדם, דמוקרטיה ועוד. אלו דברים ששני המנהיגים תופסים אותם בעין שונה לחלוטין".

"עכשיו צריך לזכור", מציין ד"ר ישראלי, "שהמאפיינים האישיותיים של טראמפ דומים למאפיינים של ארדואן ופוטין. האם זה אומר שארדואן יוכל להשיג מכך דיבידנדום? לא בהכרח. לדוגמה בתקופת המלחמה הקרה, ברית המועצות וסין, שתי מעצמות קומוניסטיות, היו במתח ואף בהתנגשות צבאית לכל האורך. מה שזה אומר, שאם ארדואן יצליח למקסם את המאפיינים הדומים ואת תפיסת העולם הוא ירוויח מכך".

כשגנבי הגביע מצאו את האח האבוד

אחרי שנות התנכרות פוגש יוסף את האחים בפניהם, ויוצר אי נעימות נוראה, שמשמשת לנו אזהרה לפני יום הדין • וגם: שיפים לגיל ההתבגרות

צילום: מגדי הכטמן, פלאש 90

הייתם ההורים שלו מה הייתם אומרים לו או מייעצים לו לעשות? בפעולה הזו אנו מכניסים אותם לנעליים שלנו, וכעת הם צריכים להתמודד ולתת פתרונות. למעשה אותם הפתרונות שהם נותנים עבור אותו בחור, זה בדיוק הפתרונות לבעיות שלהם בעצמם.

כדאי גם לחבר אותם לספרים וסיפורים שמפתחים את תפישת העתיד. הסופר חיים ולדר כתב סיפור ששמו "בחזרה לעתיד", על בחור כבן 16 שנפגע בתאונת דרכים והפך להיות צמח למשך 10 שנים. לפתע הוא התעורר וגילה שכולם "נסעו" והוא נשאר מאחור. הוא לא מזהה את אחותו שכבר הפכה להיות אם עם שני ילדים, החברים שלו בני גילו מתאמצים לזכור מי הוא, כי כבר עבר המון זמן... ואותו בחור מוצא את עצמו לבד. כי "הרכבת" לא מחכה לאף אחד!

זאת ועוד, לומר להם ולהמחיש להם שלפי התנהגותם כשהם רווקים, כך ברגעים אלה נקבעים תכונותיהם ואופיים של הילדים שלהם, שהם יולידו בעתיד, ובתקופה זו הם משרטטים את דמותו של הילד שייוולד מהם וגם את הזיווג שיקבע להם, דברים שילוו אותם למשך כל החיים. שיחות מעין אלו מעמידים אותם בפרשת דרכים ומדרבנים אותם לקבל החלטות ולשנות מעשים.

אני יוסף נבחרו כל השבטים, מה נאמר אנחנו כשיאמר לנו הקב"ה – אני ה' מה נענה ומה נאמר אחרי גילוי גדול כזה? חייבים כולנו להתעורר ולהתכונן לרגע הזה שנוכל לעמוד ולומר עשינו את כל מה שציווית אותנו. ובמקום לנסות ולחפש תירוצים ותשובות, כדאי שנעשה תשובה. נתקן את דרכינו ומעשינו ואז כשיתברר הכול נוכל להתפעל מגילוי ה' בעולם.

גיל ההתבגרות – חלק ג'

בשבוע שעבר למדנו שהבחורים והבחורות בגיל ההתבגרות מאבדים את תפישת העתיד וחיים את הרגע. אנחנו נמצאים בדור של סיפוקים מיידיים ולכן קשב לחשוב על ה-מחר. עצרנו בשאלה: איך אפשר ליצור אצלם תפישת עתיד? התשובה לכך היא – שיחה ופיתוח המחשבה בעזרת המחשה. כדאי לשוחח ולשאול אותם לגבי סיטואציות ומצבים שאנו המבוגרים מתמודדים איתם, ולתת להם לפתור את הבעיה או לפחות להתמודד איתה. למשל, ספרו להם סיפור שאתם ההורים תמצאו על בעיה של בחור שהיה מבזבז את זמנו בשינה, משחק או בטלה, ולהפנות אליהם את השאלה: אם

בפרשת השבוע, המפגש בין האחים ליוסף מגיע לשיאו. במשך שנה יוסף מתנכר לאחיו באמרו – מרגלים אתם! אחר כך הוא אוסר את שמעון לעיניהם ומצווה להביא אליו את בנימין. כשהשבטים פותחים את השק במלון, הם מוצאים את הכסף שרצו לשלם על התבואה באמתחותיהם. עכשיו, לפי הבנתם הם הסתבכו יותר, לא די בכך שהמושל קורא להם מרגלים, מעתה הוא גם יקרא להם – גנבים!

לאחר שכילו את התבואה, יעקב אבינו מצוה עליהם לרדת למצרים לשבור אוכל. יהודה נותן ערבות עבור בנימין ומתחייב להחזירו. כשהם מגיעים למצרים קורא להם הממונה על הבית והם בטוחים שעכשיו מתנפלים עליהם על דבר הגניבה. והנה הממונה על הבית של יוסף אומר להם אל תראו, הכסף שלכם שולם והכל בסדר. הם יושבים לאכול עם יוסף והוא מסדר אותם בשולחן לפי גודלם, השבטים פשוט לא מבינים מה קורה פה. איך הוא יודע מי נולד ראשון ומי שני? לאחר שאכלו ושתו, קמו בבוקר ללכת ולקחו איש שקו, עוד לא הרחיקו לצאת מן העיר, ו"הניידות" של מצרים אחריהם, והם מואשמים בגניבת הגביע של המושל צפנת פענח!

השבטים מתחייבים שמי שנמצא הגביע בידו יומת. והנה, הגביע נמצא באמתחת בנימין... כאן הבינו האחים שתופרים עליה נגדם. כולם חוזרים לביתו של המושל כדי לעשות איתו מלחמה.

כאן מתחילה הפרשה "ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדוני..." יש כאן מפגש של שני מלכים. יוסף מלך מצרים ויהודה מלך השבטים. יהודה והאחים נמצאים באי הבנה מוחלטת – ולעומתם יוסף יודע בדיוק מה קורה. יהודה מנסה לשלוף את החרב, אבל החרב לא יוצאת מנגדנה. יהודה יודע שאם החרב לא נשלפת יש כאן איתות שלפניו עומד אדם גדול. לכן יהודה משנה את סגנון דיבורו – ואומר: "בי אדוני..."

לאחר שיהודה אומר את דברו ומגלה את צערו הנורא של אביו יעקב. יוסף כבר לא יכול להתאפק. שנאמר "ולא יכול יוסף להתאפק לכל הניצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי..." יוסף מוציא את הכתר והשבטים רואים את דמות פניו במלואה. הם לא חלמו שצפנת פענח הזה הוא יוסף ושהוא שליט על כל ארץ מצרים. ואז יוסף פונה אליהם בלשון עברית ואומר "אני יוסף אחיכם העוד אבי חי..." והנה ברגע אחד הבינו האחים את כל השתלשלות המאורעות. מרגע חלומותיו שהם משתחוים לו דרך כל המקרים שקרו עד עכשיו. אותו יוסף שנמכר למצרים הפך להיות המלך של מצרים!

והתוצאה הייתה "ולא יכלו אחיו לענותו כי נבחרו מפניו". הגילוי הזה כל כך חזק ופתאומי שכל האחים פשוט התעלפו, עד שיוסף פייס וניחם אותם ורק אז חזרו לדבר איתו. ומה יוסף שהיה קטן שבשבטים אמר

כינוס עולם התורה 'צעירים'

גדולי ישראל במעמד ה'דריידל'

האדמו"ר מסוואראן מזמין את גדולי ישראל לנישואי בנו

הגר"י יוסף בישיבת חיי משה

הכנסת ספר תורה לשיבת הרמ"ה בלונדון

חנוכה לילד' וילניץ

חנוכה לילד' מונקאטש

חלוקת מילגות לע"נ הגר"ע יוסף זצ"ל

ירחי כלה כהולנד

ניחום אכלים אצל האדמו"ר מקרעטשניף ירושלים בפטירת אמו הרבנית ז"ל

צילומים:
אברמי ברגר - JDN, יהושע פרוכטר,
דוד זר, רעבישע נייעס, בעריש פילמר,
אהרן ברוך ליבוביץ, אלי דויטש, יעקב
כהן, יעקב לדרמן, דודי בראון

בחצרות בית השם

בעריכת רפי פרלשטיין

השבוע בחצרות גדולי ישראל

דינר 'ברית השבטים' לרשת הכוללים של מבצר
התורה צאנז

האדמו"ר מוילניץ בארה"ב לחולדת נכדו

גדולי ישראל ב'שריפת הפתילות'

זאת חנוכה

בחצר הקודש סאטמר

בחצר הקודש באבוב

בחצר הקודש דושינסקיא

בחצר הקודש וילניץ

כשרות הקפה

אין זמן מתאים יותר מאשר בימות החורף הקרים הללו ללגימת קפה - אך מה עם כשרותו?

צילום: זאק וייסגראס, פלאש 90

פולי קפה.

מותר, ובעיקר מפני שעץ הקפה אינו מתחיל להניב פירות לפני 4 שנים מנטיעתו. עץ המטופל כראוי יניב פירות עד 400 שנה.

כלי הקלייה:

הקלייה עלולה אמנם להתבצע בכלים שאינם כשרים, אם כי כשמדובר בחברות מסחריות רציניות, יש שאינם חוששים שהפולים ייקלו בכלים מוטרפים, שכן משערים כי קיימים כלים מיוחדים המיועדים לצורך קליית פולים בלבד ואינם משמשים להכנת מאכלים אחרים, אך יש החוששים לכך ואינם צורכים קפה שלא נבדקה כשרותו מרגע הקטיף.

קפה בטעמים:

לכל הדעות זקוק להכשר מהודר.

קפה נטול:

כדי שקפה יוכל להיקרא "נטול קפאין" עליו לעמוד בסטנדרטים נוקשים: לפי הסטנדרט האירופי 99.9% מהקפאין (פר מסה) סולק, לפי הסטנדרט הבינלאומי (המקובל בארה"ב), מספיק ש-97% ממנו יסולק. הצלחת כל השיטות בסילוק קפאין מהפולים גבוהה, אך כל אחת נותנת קפה עם גווי טעם שונים. לכן, יש קולים המעדיפים שיטה אחת על-פני אחרת, על פי טעם הקפה המתקבל. יחד עם זאת, חיסרון של סילוק הקפאין מהפולים הוא שבאופן כללי, לפולים ירוקים שעברו דה-קפאינציה חיי מדף קצרים יותר. כמו-כן, קשה לסלק מהפולים את הקפאין בלבד, ומולקולות נוספות ימוצו מן הפולים יחד איתו, כך שהטעם והארומה של הקפה נטול-הקפאין שונים משל קפה עשיר בקפאין. בכדי לסלק מהקפה את הקפאין משתמשים במגוון חומרים הנקראים "חומרים ממיסים" ויש המקפידים שלא לצרוך קפה נטול ללא כשרות שבו קיים חשש שמא המיסוי לקפאין נעשה מאלכוהול אסור, עוד קודם הקלייה.

במראהו לדובדבן. קיימים עשרות זני וסוגי קפה. אך את הקפה המסחרי נוהגים להכין מהזנים רובוסטה, וערביקה ולאחרונה אף מזן ליבריקה. לאחר שהפרי מבשיל קוטפים את הפירות, מסירים את הפרי האדום הבשרני, וחושפים את צמד גלעיני הפרי שהם פולי הקפה.

קילוף:

קיימות שתי שיטות עיקריות לחשיפת הפולים ממעטפתם החיצונית. בשיטה הרטובה: מסירים תחילה את החלק הבשרני של הפרי וחושפים את צמד הפולים הנתונים במעטפת קשיחה ודקה. משרים את הפולים במים, כך שמתרחשת תסיסה המסירה את שארית בשר הפרי, מייבשים את הפולים בשמש ומעבירים למכונה נוספת המסירה את המעטה הפנימי.

בשיטה היבשה פורסים את הפירות על מחצלות ייבוש למשך מספר שבועות והופכים אותם מידי פעם. מכניסים את פירות הקפה למכונה שמסירה את שאריות בשר הפרי והמעטה הפנימי.

קלייה:

לאחר הקילוף מייבשים וקולים את הפולים. לתהליך הקלייה נדרשת מיומנות ומומחיות רבה בכדי שהפולים לא יחרכו יתר על המידה. בתום התהליך, חלק מפולי הקפה עוברים טחינה, וחלקם נמכרים כפולים שלמים לשיווקם והפצתם ברחבי העולם.

כשרותו:

מעשרות:

תרומות ומעשרות אין צורך להפריש מהקפה שכן אינו גדל בארץ ישראל.

ערלה:

חשש ערלה אינו קיים, הן מפני שספק ערלה בחו"ל

קהווה:

השם קפה נגזר משמו הערבי "קהווה" שמשמעו בערבית "יין הפול". האגדה מספרת כי רועה עיזים ערבי הבחין לפתע כי העיזים מתנהגות היום בצורה חיונית וערנית במיוחד. מבדיקה שערך בשטח המרעה, הסתבר שהעיזים אכלו פולי קפה. הרועה שטעם מפולי הקפה, נתקף אף הוא בפרץ של חיוניות וערנות, מאז החלו לאכול את פולי הקפה לצורך ערנות וחיוניות עקב הקפאין הנמצא בפולי הקפה. בין אם אגדה זו נכונה או לא, מסתבר כי בתחילה נהגו לאכול את הפולים כשהם בשלמותם, ורק בשנים מאוחרות יותר החלו לקלותם, לטחון ולחלוט במים, ובכך להפיק מהם את הטעם והארומה המרבית.

קפאין:

קפאין הוא סם ממריץ המצוי גם בעלי תה, בקקאו בצמח הגואראנה וכתוסף מלאכותי במשקאות קולה ובמשקאות אנרגיה למיניהם. צריכת קפאין במינונים גבוהים עלולה להיות רעילה, מינון של כ-192 מ"ג קפאין לק"ג משקל גוף (מקביל בערך ל-72 כוסות קפה ביום לאדם) הינו רעיל ועלול לגרום לתסמינים כגון: חוסר מנוחה, עצבנות, התרגשות יתר, נדודי שינה, הסמקה ואי סדירות בעיכול, עווית שרירים ופרפור חדרי הלב. צריכה מתונה של קפה נתונה במחלוקת בעוד שישנם מחקרים המוכיחים כי צריכה מתונה אינה מזיקה ואף מועילה לבריאות, הרי שמחקרים אחרים מראים כי אף צריכה מתונה עלולה להזיק לבריאות.

תהליך היצור:

בוטניקה:

פרי הקפה גדל במדינות אמריקה הלטינית, בדרום מזרח אסיה ובאפריקה על גבי עצים ושיחי עד, ודומה

אף אחד לא ידע איך הספיק איצי לשרבט מלים על שלושה פתקים ירקים ולהגניב אותם לתבות הדאר של החברים עוד לפני החידור. אלקנה שלף את הפתק הירק מהתבה וקרא בו במהירות.

איצי רוצה להפגש ולתכנן את המעקב אחרי מריו. אולי באמת מריו הזה הוא טפוס מסכן? מאז שהגיע לעבד בבית של איצי התגבר מכת הגנבות בבנינים שסביב לרובע. הנה, רק הלילה נסרו פורצים את הסורגים בקומת הקרקע של הבנקן השלישי וחדרו אל תוך הדירה. הם רססו סם הרדמה בחדרי השנה של הבית והתחילו לרוקן את היטרינה ואת קפסאות התכשיטים. עד הבקר ישנו בני המשפחה בשלום ולא ידעו מה התרחש ממש בתוך הבית שלהם...

ספור מציר ומלא הרפתקאות ותעלומות על רביעיה נמרצת ומגרש פרבוע אחד.

זאבס דלגאטע

מאת: הדס אירנשטיין
אייר: עדי כץ

פרק ד'

חדש קומיקס

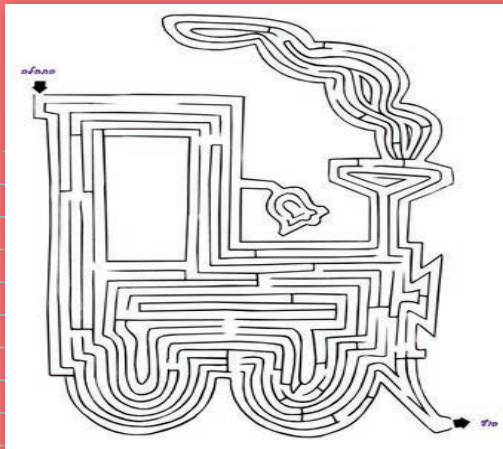
עיתון ילדים איכותי לבית היהודי

להשיג ברשת חנויות אור החיים ויפה נור
ובחנויות הספרים המובחרות

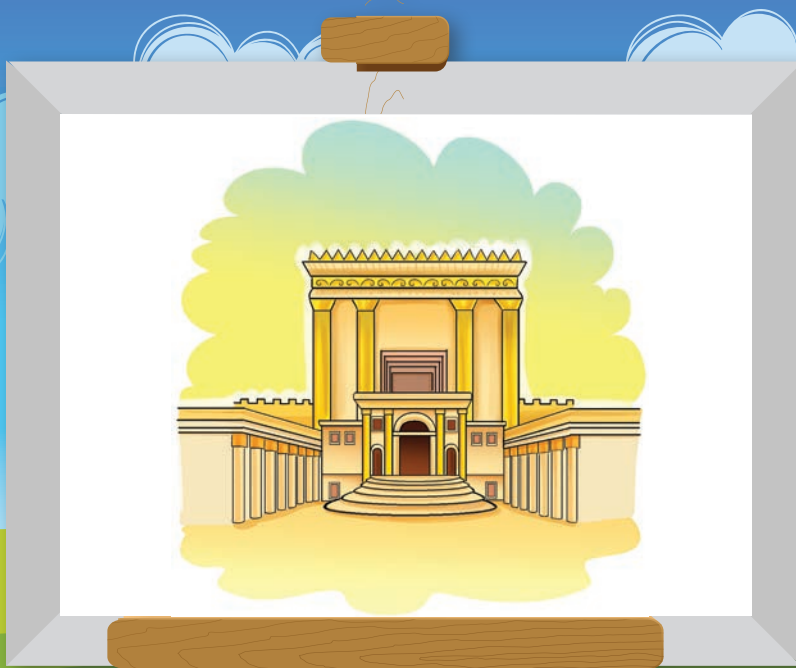

סורוקו

3			8			6
	1			6		2
		4	7		5	
	4			1	9	
6			2	4		1
		3		6		5
		8		3	6	
	2		4			1
5			2			7

לומדים לציור דבורה בנדיקט

6'פ

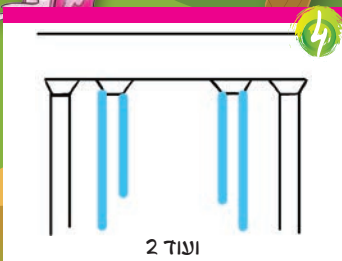
בואו נאמך -

בציור זה גבא'ו אהשגח'ה בסג'ל או אהמור
אנסוג'ה ב'א'.
כ'ל אהגא'תנו ע'ל איכות הקו שא'כ'ם א'ל'ל סג'ל
ג'ל'תו אהג'יע אקוו'ם צור'ת'ם ויפ'ם

בית המקדש

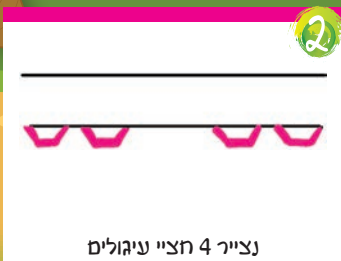
נוסיף עיטורים למעלה

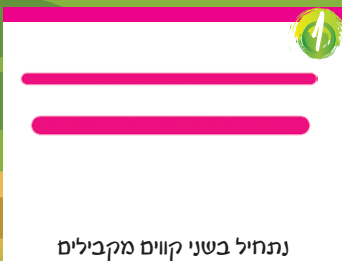
ועוד 2

נוסיף 2 עמודים

נצייר 4 חצי עיגולים

נתחיל בשני קווים מקבילים

נוסיף פרטים קטנים

נצייר חלונות ודלת

נוסיף עמודים

נצייר את המבנה התחתון

נסגור קצוות בצדדים ונוסיף
3 קווים כפולים

נשלים את
הפרטים
האחרונים
וסיימנו

נוסיף את
העמודים
בכל צד
ומאחור
את החומה

נצייר את
המדרגות
ו-2 קווים
מקבילים
בכל צד

חדש!

הבירה בנדיקט

"אני רוצה חבר"

הספר שילמד כל ילד
וילדה כיצד לרכוש חברים
ולהתמודד נכון בחברה!

ארגז כלים לאינטלגנציה
רגשית - חברתית

להשיג בחנויות הספרים
המובחרות

או בטל: 052-4033344

ממבחר ספרי דבורה בנדיקט:

מנוחת צהריים

בשעה שתיים בדיוק דפק שמוליק, חברו של אהרליה על הדלת. ידעתי שיבוא. אהרליה שלי הודיע לי קודם. באופן כללי אין דפיקות על דלת ביתנו בין השעות שתיים לחמש בצהריים. אלו הן שעות מנוחה, כידוע. אבל הפעם באופן חריג, אהרליה החליט שהוא חייב לארח את שמוליק, כי הבטיח לו. שמוליק נכנס בפסיעות מעודנות לחדר הילדים, ונוכח ערנותו נכנסתי אני אל חדרי לנח. חמש דקות חלפו. זה הזמן שאורך לי על פי רוב להירדם (לא יותר, בכל אופן). שמעתי מבעד לשרעפיי את דלת הבית נפתחת. הספקתי עוד להרהר בכך ששמוליק בא וכבר הוא הולך ונ... נרדמתי. בשעות הצהריים הנעימות השנה חזקה יותר. ובכל זאת התעוררתי אחרי כעשר דקות מקולות דפיקה על הדלת. מה זה? - שאלתי את עצמי ונמנמתי שנית. השעון שלי הראה על עשר דקות קדימה כשהתעוררתי פעם נוספת.

הפעם נדמה היה לי שקולות שאון עולים מהחדר הסמוך. שאון זו מילה עדינה לרעש שהלך והתעצם. טמנתי את ראשי בכרית וניסיתי לחזור לשנתי. ידעתי שאם אתעורר לא אוכל לשוב ולהירדם.

ניסיתי להמשיך לישון, אבל משהו לא אפשר לי לעשות זאת. משהו או משהו, או אולי אפילו... לא, לא ייתכן, ובכל זאת, זה נשמע רעש של יותר מאורח אחד... אהרלה יודע שלא להכניס אורחים לפני השעה חמש, מעולם לא עשה זאת. למה שיעשה זאת הפעם?

שאלה לחוד ומציאות לחוד. הקולות הברורים של צהלות ילדים בקעו מבעד לשכבות הכרית שהייתה מונחת על ראשי. הפעם קמתי ממיטתי, פתחתי את דלת חדר, ואכן, אשר יגורתי בא לי. בחדר הילדים פגשתי אותם, שמונה ילדים במספר. הם שיחקו במשחקי מים. התיזו מים זה על ראש זה באקדחי מים, במזרקים ובכל הבא ליד.

"מה קורה פה?" מצאתי את עצמי קוראת כעוסה. רק עכשיו גילה אותי אהרלה שלי. הוא לא נבהל, רק הופתע. "מה?" - הוא שאל, "כבר חמש?" "עדיין לא חמש. לכן אני מתרגזת". הסברתי. "מה ההתקהלות הזו כאן, אה?" "את מתכוונת לילדים האלו? טוב, אז תשמעי, לשמוליק הבטחתי שהוא יוכל לבוא אחרי הגן, וזוכרת?" "כן" - נאנחתי.

"אז שמוליק בא. ואחר כך בא יצחקי. יצחקי הוא שכן של שמוליק והוא טען ששמוליק הבטיח לו שגם הוא יוכל לבוא. ויצחקי הביא את האח שלו, נתן, הנה, נתן. אבל נתן בכה שהוא לא רוצה להיכנס, כי הוא לא מכיר, ויצחקי הציע לו ללכת ולהביא את שני החברים שלו, מנחם ועופר כדי שיכיר משהו ולא יהיה עצוב. זהו, אימא, זה כל הסיפור".

"והמים האלו? ממתי שופכים מים בחדר?" - ניסר קולי את הדממה שנפלה, מאוחר מדי, על משכני הדל. "את האקדחים הביאו מנחם ועופר, ואת המזרקים שמוליק ונתן, כל אחד בערך הביא משהו, אז גם אני הבאתי."

"את מה?" "את המים".

ייעוץ אישי

מנוחת צהריים קשורה לסדר יום. תפקידה של כל אם לארגן לעצמה ולביתה את סדר היום. מותר לה כמובן, להחליט בביתה מתי יהיו שעות השינה ומה יהיה הנוהל בהן, הדברים חייבים להיות ברורים לחלוטין לכל בני המשפחה. כל אחד יחליט מה הוא עושה באותה שעה, ובלבד שאמא תוכל לנוח. הוא יוכל לשחק אבל רק במשחקים שקטים, לצבוע, לצייר, לכתוב ולנוח. אבל וודאי שלא יוכל להכניס חברים רועשים הביתה. לא משנה אם ההסדר הזה נוח לו ורצוי לדעתו. כל אחד מהילדים חייב לקבלו. וכשילד יודע שהוא חייב ואין כל ספק בדבר בלי ספק יקבל על עצמו את הדין.

לתגובות: c5712111@gmail.com

סאטים

אוהבים שקשוקה? מה דעתכם להכניס לשקשוקה שלכם קצת "בשר"? קבלו מתכון לשקשוקה פיקנטית במיוחד מעגבניות וקבנוס מקסיקני של מעדני יחיעם. השתמשו בחומרי גלם טריים והגישו עם כיכר לחם, חלה או לחם ביתי.

אופן ההכנה:

- מחממים את השמן על אש בינונית ובמחבת עמוקה וגדולה. מוסיפים את השום, הפלפל החריף ומטגנים קלות
- מכניסים את העגבניות והתבלינים, מערבבים היטב ומבשלים כרבע שעה
- שוברים את הביצים בכלי נפרד ומוסיפים לתבשיל בעדינות כל ביצה בנפרד
- לאחר שהחלבון מתייצב מעט, מוסיפים את פרוסות הקבנוס (אני חתכתי פרוסות "אלכסוניות" עבות) ומבשלים יחד כ- 5 דק' נוספות
- מסירים מהאש ומגישים עם לחם

המתכון הופק בשיתוף אתי בטיטו – מתכונאית

צילום וסטיילינג: קרן ביטון כהן

שקשוקת קבנוס מקסיקני

מצרכים (לכ-2 מנות):

- 1 חבילת קבנוס מקסיקני חריף דק דק או קבנוס קלאסי
- 4 ביצים בטמפרטורת החדר
- 4-5 עגבניות בשלות קצוצות גס או מגורדות
- 1 פלפלון אדום חריף שלם או 1 פלפל צ'ילי קצוץ
- 3 שיני שום קלופות וקצוצות
- 1/4 כוס שמן זית
- 1 כפית פפריקה מתוקה
- 1/2 כפית פפריקה חריפה
- 1 כפית מלח

גשם וקר שם בחוץ?! מזג האוויר קריר, אין יותר כיף מלהישאר בבית, וזה הזמן המתאים לדברי ליאת יגר בעלת קבוצות להרזיה ופעילות גופנית, להכין מרק טעים לשמירה על תזונה נכונה וחיים בריאים. "אחד מהמאכלים החיוניים בתזונה נכונה הוא המרק, כאשר במשך השנים, השכלנו להבין שלמרק יש יתרונות רבים, הוא משביע, טעים ויכול להכיל ערכים קלוריים נמוכים בעוד שהוא מכיל הרבה חלבונים וסיבים תזונתיים. לכן, כחלק מתזונה בריאה כדאי לשלב מנת מרק אשר מכילה ירקות. בנוסף, תזונה נכונה מחזקת את המערכת החיסונית ותורמת להרגשה כללית טובה, כאשר לרוב, הכנת המרק פשוטה אך יש להצטייד מראש ברכיבים איכותיים ובעלי ערך תזונתי גבוה", מדגישה יגר ומציעה 2 מתכונים טעימים ודלי קלוריות שיחממו לכם את החורף:

מרק חומוס ועלי מנגולד לחלק ל-10 מנות / כל מנה 96 קלוריות.

מצרכים:

- 2 כוסות גרגרי חומוס
- 2 כפות שמן זית
- 3 בצלים
- 2 חבילות עלי מנגולד
- 1 שורש סלרי או 4 גבעולי סלרי
- 3 שיני שום כתושות
- מים או ציר ירקות לכיסוי הירקות והקטניות
- מיץ מ- 2 לימונים
- מלח ופלפל לפי הטעם

אופן ההכנה:

- להשרות את גרגרי החומוס במים למשך הלילה (או לקחת מסנפרוסט).
- לחתוך את הבצלים לירחים.
- להפריד את החלק הלבן והירוק של המנגולד, לקצוץ את החלק הלבן.
- לחתוך לקוביות את שורש הסלרי או לקצוץ את גבעולי הסלרי.
- לטגן את הבצל והחלק הלבן של המנגולד למשך כ- 5 דקות.
- להוסיף את הסלרי והשום ולהמשיך לטגן כ- 5 דקות על להבה בינונית.
- להוסיף את גרגרי החומוס, לערבב ולהוסיף את המים או הציר.
- לבשל עד ריכוך החומוס ואז להוסיף את החלק הירוק של עלי המנגולד, הלימון, המלח והפלפל.
- אפשר לטחון את כל המרק או חלק ממנו בעזרת "בלנדר מוט".

מרק בטטה 114 קלוריות למנה

מצרכים:

- 4 בטטות גדולות מקולפות
- 2 גזרים
- 1 בצל
- מלח + פלפל
- טימין

אופן ההכנה:

- מקלפים את הבטטות+ הגזר, חותכים אותם לקוביות
- מקלפים את הבצל וחותרכים אותו לקוביות
- מוסיפים טימין וממלאים במים
- לאחר שהבטטה והגזר מתרככים, טוחנים את הכל ומוסיפים מלח + פלפל
- אפשר להוסיף פפריקה חריפה/ מתוקה
- ניתן לקצוץ עירית מעל

'שלום כתה א'

של מנוחה פוקס

שוק החנויות

"שלי מנוחה אופוס ויקיט - שלי מנוחה אופוס ויקיט"

פנינת הלב

החיים מלאים בהפתעות, כמו ההפתעה שהיתה לי בשבוע שעבר.

קיבלתי טלפון שבביתר נחנך הוסטל חדש לנשים, לא הספקתי להגיע לטקס קביעת המזווה, אבל כן מצאתי את עצמי מגיעה לשם רק כדי לגלות שהאשה שקמה לפני מספר חודשים והחליטה להקים את המקום היא בעצם אישה שגרה מולי למעלה מעשור וזאת פעם ראשונה שאני פוגשת אותה!

שעת ערב מוקדמת, אני מגיעה אל חזית הבניין המטופח, הפרחים הצבעוניים נעו קלות, רוח שקטה של ערב, ואורות קידמו את פני.

כששומעים את המילה הוסטל, המוח מייצר סדרה של שקפים, ההיפך ממה שהתגלה לעיני.

בית מלון חמישה כוכבים, והיא הגברת שרה ולצמן עמדה שם נרגשת מתחת לתמונת אחותה פנינה שלזכרה הוקם המקום, פנינת הלב.

דמעות של התרגשות בעיניה, היא דיברה ובקושי שמעתי, כי העיניים שלי רצו בהתפעלות, חדרים מרווחים, כיסויי קטיפה בצבע ורוד עתיק התמזגו עם הוילונות והפרחים, והשטיח, הכל בדיוק מושלם.

קומה ראשונה, עלינו ביחד לקומה השניה, שם כבר התחלפו הצבעים, וצבעי נחושת משולבים בירוק, מטבח מרשים, חדרי כביסה שעושים חשק לגור בהם.

"ואת כל זה את עיצבת?" לרגע התכווץ לי הלב כשזכרתי בחדרים שלי בבית שאיבדו את חניס והדרם מול העיצובים שראיתי.

לאחר הסיור, התיישבתי איתה למטה בלובי, ספות נוחות, וכיבוד עמוס קלוריות.

שם נערכה פגישה מרגשת כשגילינו להפתעתנו שרק כביש מפריד בין הבניין בו אני גרה לבניין שלה.

"הייתי צריכה לפתוח את ההוסטל כדי לפגוש אותך?" אז הנה היא במלוא הדרה הגברת שרה שמחה ולצמן, כולה אש וסערה, מהר מאד הדבקתי את הדמות לאישה והאגדה.

שרה שמחה ולצמן ניהלה ביד רמה רשת של בתי ספר במשך שנים. "זכיתי ואחרי שש עשרה שנה נולדו לנו בת ובן", היא משתפת אותי בסיפור חיים יוצא דופן, באותן שנים היא הייתה עסוקה בעשייה. הילדים גדלו, הרשת התמסדה, ואחותה היחידה שנפטרה לאחר יסורים לפני מספר חודשים גרמה לה לעצור, פסק זמן, ולהחליט על הצעד הבא שלה בחיים.

"החלטתי לפתוח הוסטל לנשים תשושות נפש וגוף לזכרה של אחותי שכולה הייתה נתינה", היא פורשת בפני את הרגע בו נפלה ההחלטה. והקב"ה עזר, היא מצאה את הבניין המושלם, במשך שבועות, ימים ולילות, עבדה על החזון שלה. קירות נשברו, אדריכלים נכנסו ויצאו, הרהיטים הכי יפים ונוחים נרכשו, והיא ראתה את הקב"ה בכל צעד ושעל.

ביום שהשלט 'פנינת הלב' – דיור מוגן ובית חם לנשים תשושות נפש וגוף נתלה, דמעות התרגשות זלגו מעיניה. שרה שמחה ולצמן.

למי מיועד המקום 'פנינת הלב'? אני שואלת אותה, "מדובר בדיור מוגן ובית חם לנשים תשושות נפש וגוף, שייתן מענה לכל צרכי הדיירות ברמה הגבוהה ביותר, הן מקצועית והן מבחינת התנאים הפיזיים והסביבתיים. הצוות של 'פנינת הלב' הוא בעל ניסיון רב שנים בתחום הרגשי טיפולי והוא יעניק יחס אישי וחם, נעים ואנושי לדיירות בכל שעה, 24 שעות ביממה, שבעה ימים בשבוע. הסתכלתי על האישה האמיצה שמולי.

הבטתי במבנה מאובזר בעל שלוש קומות. (המקום זוכה לתמיכתה של עיריית ביתר עילית וראש העיר הרב מאיר רובינשטיין, שפועל רבות על מנת לסייע בהכרה של רשויות הרווחה והבריאות בהוסטל החדש).

השקעתי את הלב והנשמה לבניית ההוסטל. מעידה הגברת שרה ולצמן. החזון שלי שפנינת הלב יהפוך למקום שהוא בית.

לתגובות: saratikshoret@gmail.com

מיני המבורגר משונה

בריא ונחטף במיוחד על ידי הילדים. המתכון ל-10 יחידות להכנה על הגריל או בתנור.

מצרכים:

החומרים לקציצות:

- 4 קופסאות טונה עם לימון מסוננות
- 3 פרוסות לחם רטובות וסחוטות
- 3 ביצים גדולות
- 3 שיני שום
- בצל גדול
- מלח לפי הטעם

אופן ההכנה:

- מרסקים במעבד מזון את הלחם, השום, הבצל, הביצים והמלח
- מוסיפים את הטונה, ומערבבים היטב
- יוצרים קציצות עגולות בידיים רטובות ומשטחים מעט
- לגריל – מניחים על גריל חם ומשומן את הקציצות.
- לאפיה בתנור – מניחים בתבנית על נייר אפיה, אופים בחום 180 כ-20 דק'.
- להגשה בלחמניות המבורגר מיני - מניחים על הלחמנייה מיונז וקטשופ, עלי חסה שטופים, פרוסות בצל סגול, מלפפון חמוץ פרוס, פרוסות עגבנייה והמבורגר.

המתכון באדיבות "טונה סטארקסט"

לחמניות רכות ואווריריות מקמח לחם מלא 100%

אפייה: 20-25 דקות, תנור מחומם ל-180 מעלות חומרים ל-24 לחמניות:

- 120 מ"ל (1/2 כוס) מים חמימים
- 2 כפות שמרים יבשים
- 120 גרם חמאה מלוחה רכה
- 90 גרם דבש
- 3 ביצים
- 240 מ"ל (1 כוס) חלב חמים
- 625 גרם (5 כוסות) קמח לחם מלא 100% מתוצרת הטחנות הגדולות של א"י
- 1/2 כפית מלח

אופן ההכנה:

- מערבבים מים חמימים ושמרים בקערה קטנה או במד ליטר ומניחים בצד לתסיסה.
- שמים חמאה מלוחה ודבש בקערת מיקסר עם וו גיטרה ומערבבים היטב.
- מוסיפים את הביצים, דואגים לנקות עם לקקן את צידי הקערה במהלך הערבוב.
- מוסיפים את השמרים התוססים במים ואת החלב החמים.
- מוסיפים 563 גרם (4.5 כוסות) קמח ומערבבים עד שמתחיל להיווצר בצק.
- מחליפים את וו הגיטרה לוו ליש. ממשיכים לערבב כ-2-3 דק' ואם צריך, מוסיפים לאט את שאר הקמח. הבצק שיתקבל יהיה דביק אבל לא נוזלי.
- מוסיפים את המלח וממשיכים ללוש עוד כ-3 דק'.
- הבצק מוכן כאשר מעבירים אצבע הבצק נמשך אך לא נשאר על האצבע.
- מעבירים את הבצק לקערה, מכסים במגבת נקייה ומניחים בצד לתפיחה, למשך שעה.
- בינתיים משמנים תבנית בגודל 23x33 בחמאה מלוחה ומניחים בצד.
- כאשר הבצק מכפיל את נפחו מוציאים מהקערה למשטח נקי ולשים דקה. מכסים את הבצק במגבת ומניחים בצד למנוחה למשך כ-3 דק'.
- מחלקים את הבצק ל-24 חלקים ומעצבים לכדורים. מסדרים את הכדורים בתבנית, מוודאים שהכדורים נוגעים קלות אחד בשני (דבר זה ייתן מרקם אוורירי ומיוחד בקצוות הלחמניות).
- מכסים במגבת נקייה ומניחים בצד לתפיחה למשך שעה, עד לכ-3/4 מהגובה.
- אופים 20-25 דקות בתנור שחומם מראש ל-180 מעלות, עד לקבלת גוון זהוב.
- מוציאים מהתנור ומורחים בחמאה מלוחה מומסת.

חטיף אנרגיה עם פירות יבשים

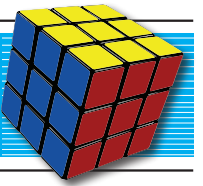
מצרכים ל-20 חטיפים (תבנית 20*30):

- 1 2/3 כוסות קוואקר שלם
- 1/2 כוס סוכר חום
- 1/3 כוס קמח מלא
- 1/2 כפית מלח
- 1/2 כפית קינמון
- 1 כוס אגוזים
- 3/4 כוס חמוציות / צימוקים
- 1/3 כוס טחינה
- 1/4 כוס דבש טהור / סילאן טבעי
- 70 גר' חמאה מומסת
- 1 כף מים

אופן ההכנה:

- מחממים תנור ל-180 מעלות.
- בקערה גדולה מערבבים את כל החומרים היבשים - קוואקר, סוכר חום, קמח מלא, מלח, קינמון, אגוזים וצימוקים/חמוציות.
- בקערה נפרדת מערבבים היטב את כל החומרים הרטובים - טחינה, דבש/סילאן, חמאה ומים.
- שופכים את התערובת הרטובה לתערובת היבשה ומערבבים היטב
- עד שנוצרת מסה אחידה.
- מעבירים לתבנית מרופדת בנייר אפייה, משטחים ומהדקים היטב.
- אופים בתנור למשך 25-30 דקות, עד שהצדדים משחים.
- מאתנור ומצננים לחלוטין. חשוב לא לחתוך לפני שחטיפי האנרגיה מתקררים לגמרי.
- חותכים לקוביות/מלבנים. אורזים ושומרים בכלי אטום למשך שבוע.

[או ארץ הרצונות הבלתי מוגבלים]

יש לכם שם? "האיש שלף שקית מליאה חול וחייך אלי חיוך חסר שיניים, כאן אתה יכול לרצות הכל, אבל לא לקבל הרבה, אוכל אמיתי יש בצד השני".

"איפה זה הצד השני אני...".

"רוצה להגיע לשם", הוא שוב השלים אותי, "זה מעבר להר הקטן הזה מימין, יש קיר גדול מזכוכית דרכו תוכל לראות את הצד השני, אני חושב שקוראים למקום הזה עשיתי-סיטי, כאילו אנחנו רצייתיקה והם עשיתי קולט? וואו, שם יש אוכל, הרבה אוכל, אני כבר הפסקתי לצפות, עושה לי כאב לב".

"רגע, רגע, מה הפירוש הצד האחר?", שאלתי, "אנחנו לא יכולים להכנס לשם?".

"לא מה פתאום?", אמר האיש וגנחך כאילו אמרתי דבר מאד מטופש, "זה לא בשבילנו".

"ואם אני רוצה להיכנס?", שאלתי בחשדנות.

"אז אתה רוצה", אמר האיש בפשטות, "ואתה בדיוק במקום הנכון... אבל להיכנס לא תוכל, אתה יודע פה אתה יכול...".

"לרצות כל מה שאני רוצה... כן כבר שמעתי את זה אלף פעמים", רטנתי בזעף, "מה כל המשחק הזה בעצם, חתמתי עם מישהו על כמה מסמכים כדי שיעשו לי קאוצ'ינג שאני אזכור לכל החיים, ופתאום אני מוצא את עצמי באולם מוזר עם פרוז'קטורים מסנוורים ואנשים מתחילים לבלבל לי את המוח על רצונות וחול וקירות מזכוכית".

"אבל גבי", אמר האיש ברוך, "זה בדיוק העניין, אתה כל חייך רוצה לשבור את קיר הזכוכית בדרך למלא את רצונותיך ואין לך שום תכנית איך לעשות את זה, מהות הקאוצ'ינג היא להתמקד ברצונות שלך ולנסות להבין איך אתה מצליח להגיע אליהם, לשאול את עצמך האם הם מציאותיים בכלל? האם הם ברי השגה? ואם כן מהי תכנית הפעולה שלך? תציב לעצמך יעדים ברורים ואז תבדוק אם אתה יכול לכבוש אותם, כל יעד שהוא לא מוגדר אי אפשר לכבוש אותו לעולם, הרצונות שלך אופפים אותך כמו ריח משכר שנישא ממקום בלתי ידוע ואתה אפילו לא מנסה לעקוב אחריה, ככה אתה נשאר... רק "רוצה" בלבד, כשתבין את זה, תהפוך לאחד ש"עושה" את מה שהוא רוצה, ואז אולי תוכל לעבור את קיר הזכוכית ולהיכנס לעשיתי-סיטי".

"או קיי", אמרתי ביבושת, "תוציאו אותי מכאן, כמה אני צריך לשלם?".

"מה זה לא ברור?", הוא שאל באוויליות.

"אנחנו ברצייתיקה, המקום שבו כולם יכולים לרצות הכל".

הבטתי בו במבט מיואש מחכה להסבר.

"אני אסביר לך", אמר הבחור, "אתה מכיר את הקטע הזה שאתה רוצה מאד משהו ואין לך אותו?".

"אההה, כן", אמרתי בתמיהה מהולה בסרקאזם, "זה אולי חלק גדול מאד מהחיים? אכזבות כולנו בני אדם לא?".

"ובכן, מה לדעתך צריך לעשות כשאתה מאד רוצה משהו ואין לך אותו?", חקר הבחור.

"אני יודע... להמשיך לרצות", אמרתי.

"ו...?", היטה הבחור את פרצופו המנומם בתקווה.

"לא יודע, אני רוצה הרבה דברים ואין לי אותם, אז אני ממשיך הלאה, אין מה לעשות, איך אומרים... אתה רוצה, אני רוצה, אבל זה לא יוצא! חה חה לדמיין זה עוד בחינם".

"דינג דונג", אמר המנומם ורשם עוד משהו בחוברת, "הרגע התקבלת לקבוצת הרוצים שלנו, כאן ברצייתיקה אתה יכול ל...".

"די כבר עם הרצייתיקה שלך!", התרגזתי, "אני הולך לחפש פה איזה קיוסק, אני חייב להכניס משהו לפה".

"לא תמצא פה הרבה", קרא הבחור אחרי, "יש תפריט אחד לכולם...".

"ומה בתפריט?", שאלתי בעודי מתרחק.

"רק חול וחול וחול", אמר הבחור ששוב כנראה ברח למקום השטותי שלו.

עזבתי אותו והמשכתי לתור את רצייתיקה, לאחר כמה מאות מטרים ראיתי סוף סוף עוד כמה אנשים שישבו יחד לשולחן אחד ושוחחו, לשמחתי הבחנתי שהם גם אוכלים משהו מפעם לפעם.

"שלום לכם!", קראתי אליהם, "אתם יודעים אולי איפה יש פה מכולת פתוחה אני...".

"רוצה לקנות לי משהו לאכול?", השלים אותי אחד מהם, "אני יודע גם אני אמרתי את אותו משפט כשהגעתי הנה...".

"נו, ומה ענו לך?", שאלתי בחשדנות.

"ענו לי שפה אוכלים רק חול וחול וחול", אמר האיש, "זו כנראה איזו בדיחה מופרעת של מישהו, על המשקל של דיבורים כמו חול ואין מה לאכול קולט? אז אנחנו תקועים פה עם כל החול הזה בגלל הבדיחה הזו".

"מה, אתם רציניים?", שאלתי בחוסר אמן, "אבל מה

מצמצתי פעמיים וניסיתי להבין איפה אני.

"שלוווווווווו!", נשמע לפתע קול עליו למדי, "ברוכים הבאים ל"רצייתיקה", ארץ הרצונות הבלתי מוגבלים, רצייתיקה? קיבלתם, אם אתם לא מרוצים תמיד תוכלו לפנות לנציגי השירות שלנו בלה בלה בלה...".

הדובר היה בחור צעיר ומלא נמשים שהחזיק בידיו חוברת כמו של סוכני ביטוח, הוא היה סמוק כולו אולי משום שלא נראתה סככה אחת בטווח הקרוב שתציל על ראשינו מן ה... אור המסנוור הזה.

"אז מה שמך איש חדש?", הוא נמש לעברי סמוקות, "אני... קוראים לי גבי", אמרתי כשאני מנסה נואשות להסתיר מעיני את האור המסמא.

"תקשיב, לפני שתסביר לי איפה אני, יש מצב שאתה מכבה את האור הזה? זה נורא מסנוור".

"אההה, גבי...", הוא רשם משהו בחוברת שלו, ואז הנהן בשביעות רצון.

"ובכן גבי, אני רוצה לומר לך משהו!", הוא אמר פתאום בטון תיאטרלי של פרסומאי ותיק, "הגענו אל המקום הנכון, כאן אפשר לרצות הכל, כפי שאמרתי קודם, אנחנו ברצייתיקה נותנים לרצות הכל, אתה יכול לרצות כל דבר, גלידה... אבטיח, מרק, דב קוטב, עננים סוכריה על מקל...".

"על מה אתה מדבר?", קטעתי אותו, ולפתע שמתי לב שבטני אכן מקרקרת מרוב רעב.

"...אגוזים, פינגווינים, שולחנות פינג פונג, שמן זית...".

המנומם המשיך ללהג בשמחה כאילו באמת יש משמעות לכל מה שהוא אומר, בשלב זה התחלתי לפקפק בצלילות דעתו.

קמתי על רגלי והתמתחתי, הבטתי סביב והבחנתי בשורה של מנורות ענק, זרקורים כאלה של אצטדיונים, האור המציק הגיע מהם ומילא את כל מה שהיה נראה כמו אולם ענקי, אולי בגודל של עיר שממקום עומדי יכולתי לראות רק חלק ממנה.

"תקשיב אההה... איך קוראים לך?", שאלתי את היצור החי היחיד באזור עד עתה.

"אני?", תמה הבחור, "מה זה משנה לך, ממילא תיכף תהיה רק מספר או פרצוף...".

נשמתי באיטיות כדי להרגיע את עצמי, "אתה מוכן בבקשה להסביר לי מה זה המקום הזה? איפה כולם, ואיפה אני יכול להשיג קצת אוכל, כי אני נורא רעב...".

כל הזמן

חדשות הציבור החרדי מסביב לשעון

מקצועי

חדשני

מעודכן

מרתק

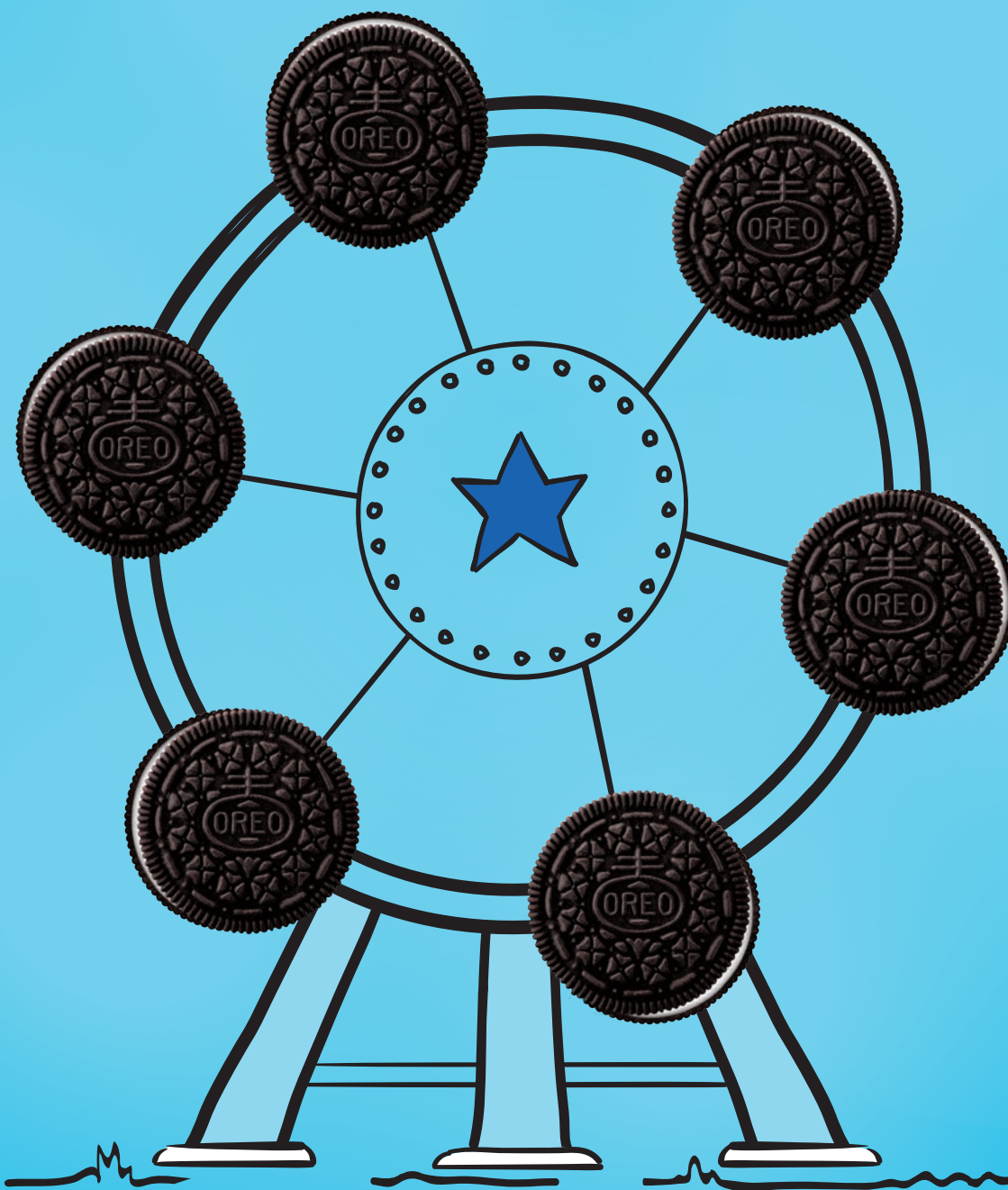
מגוון

מעניין

www.kolhazman.co.il

הכי טעים ליהנות...

חדש!
בכשרות
מהודרת

OREO
רק אוראו!

ייצור מיוחד - אפיית ישראל
בראשות הרב אשר יעקב וויססנדיין
מנשטת
בר"צ איגוד רבנים
מאז

כשר פרווה ללא חשש חדש
ובאישור הרבנות הראשית לישראל

פרווה

**העוגייה הטעימה והמוכרת
עכשיו בכשרות מהודרת!**
להשיג ברשתות השיווק ובחנויות המובחרות